

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1466, 7 Απρίλη 2021

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΠΟΥ ΒΑΖΕΙ ΤΑ ΚΕΡΔΗ
ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ**

**ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ
Η ΛΥΣΗ**

• Η άποψή μας **στη σελίδα 3** • Αγώνας για να σώσουμε ζωές **σελίδες 8, 9, 10**

**Τσακίστε
τους φονιάδες
προσφύγων**

Γυρίστε στις σελίδες 4, 5

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

**Ανοιχτές
σχολές
και σχολεία**

Κυριακή
11/4
5μμ

Με μέτρα προστασίας
για την πανδημία
Κάτω οι νόμοι Κεραμέως-
Χρυσοχοϊδη
Απεργίες-Διαδηλώσεις-
Καταλήψεις για δημοσία
και δωρεάν Παιδεία

Ομιλητές
Σένια Χρυσοχού,
Πρόεδρος του συλλόγου
ΔΕΠ Παιδαγωγών
Σεραφείμ Ρίζος,
Μέλος Δ.Ε. εκπαιδευτικών
Π.Ε. Χαλκίδας
Πάνος Γκαργκάνας,
Εργατικό Αλληλεγγύη
Νίκος Γεροντίης,
Διατραπευτής φρονιμής ΠΑΔΑ

Join Zoom Meeting <https://join.zoom.us/j/81264797876>
Meeting ID: 812 6479 7876 Passcode: 141248

Εργατικό Αλληλεγγύη
η τάξη μας

**Φοιτητές-
εκπαιδευτικοί
ενωμένοι
νικητές**

Γυρίστε στις σελίδες 14, 15

ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑΣ

Φούσκες και “οικογενειακά γραφεία”

Στα τέλη του Μάρτη η Archegos Capital, το «οικογενειακό επενδυτικό γραφείο» του (μέχρι εκείνη τη στιγμή) δισεκατομμυριούχου επενδυτή Μπιλ Χουάνγκ κατέρρευσε με πάταγο. Η Archegos διαχειριζόταν κεφάλαια ύψους 50 περίπου δισεκατομμυρίων δολαρίων. Από αυτά τα 10 δις ανήκαν στον Χουάνγκ και την οικογένειά του. Τα υπόλοιπα 40 τα δανειζόταν από τις τράπεζες. Οι σεισμικές δονήσεις που προκάλεσε η πτώση της ταρακούνησαν ολόκληρο τον πλανήτη. Σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις η Nomura, μια από τις μεγάλες τράπεζες της Ιαπωνίας, έχασε πάνω από δυο δισεκατομμύρια δολάρια. Η ελβετική Credit Suisse τουλάχιστον τέσσερα.

Η κατάρρευση της Archegos έρχεται λίγες μόνο εβδομάδες μετά την, εξίσου ηχηρή, κατάρρευση της Greensill Capital, μιας χρηματοπιστωτικής εταιρίας που ειδικευόταν στα βραχυπρόθεσμα επιχειρηματικά δάνεια και είχε σαν σύμβουλό της, ανάμεσα σε άλλους και τον Ντέιβιντ Κάμερον, τον πρώην πρωθυπουργό της Βρετανίας. Η Greensill υπέβαλε επίσημα αίτηση πτώχευσης στις 8 Μάρτη. Η μαύρη τρύπα που άφησε πίσω της η χρεοκοπία της μετρίεται και αυτή σε δισεκατομμύρια. Ανάμεσα στους χαμένους είναι και μια ολόκληρη σειρά από δήμους και κοινότητες της Γερμανίας που είχαν καταθέσει τα αποθεματικά τους στην θυγατρική της Greensill Bank. Λεπτομέρεια: ένας από τους κύριους πιστωτές της Greensill ήταν η Credit Suisse.

Κερδοσκόποι και απατεώνες

Τα οικονομικά επιτελεία αναζητούν τώρα τις απαντήσεις στις ιδιαιτερότητες, στα «κόλπα» που επέτρεψαν τόσο στην Greensill, όσο και στην Archegos να ξεφεύγουν συστηματικά από τους ελέγχους των εποπτικών αρχών. Το συμπέρασμα τους είναι απλό: το μόνο που χρειάζεται είναι να κλείσουν οι νομικές «τρύπες» που επιτρέπουν σε τυχοδιώκτες σαν τον Μπιλ Χουάνγκ ή τον Λεξ Γκρίνσιλ (το αφεντικό της Greensill) να κάνουν τα βρώμικα παιχνίδια τους.

Πρόκειται για ανέκδοτο. Η Archegos και η Greensill είχαν πράγματι δημιουργήσει δυο τεράστιες χρηματοπιστωτικές φούσκες. Αλλά δεν ήταν ούτε οι πρώτες ούτε οι τελευταίες. Οι πιστωτές τους ήταν οι μεγαλύτερες τράπεζες του κόσμου: όχι μόνο η Credit Suisse και η Nomura αλλά και η Goldman Sachs, η Deutsche Bank και η Morgan Stanley. Όλες τους ήξεραν πολύ καλά τι έκαναν.

Ο Χουάνγκ ήταν ο ιδιοκτήτης και το αφεντικό της Tiger Asia, ενός κερδοσκοπικού hedge fund που χρεοκόπησε οριστικά πριν από δέκα περίπου χρόνια. Το 2008 οι χρηματιστηριακές αρχές του Χονγκ Κονγκ -στο οποίο δραστηριοποιούνταν- τον είχαν κατηγορήσει για «αξιοποίηση εσωτερικών πληροφοριών» (είναι ποινικό αδίκημα) και τον είχαν αποκλείσει από την αγορά. Το 2012 του επιβλήθηκε πρόστιμο 44 εκατομμυρίων δολαρίων και πενταετής απαγόρευση αγοροπωλησιών μετοχών από τις αμερικανικές αρχές για τις ίδιες υποθέσεις. Με απλά λόγια, ήταν γνωστός απατεώνας. Αλλά αυτό δεν εμπόδισε καμιά από τις μεγάλες τράπεζες να τον εμπιστευθούν.

Ο Γκρίνσιλ δεν είχε πριν από την χρεοκοπία της εταιρίας του στις 8 Μάρτη μπλεξίματα ούτε με τη δικαιοσύνη ή τις αρχές. Ίσα – ίσα ήταν «δικός τους» άνθρωπος. Υπήρξε στέλεχος της Morgan Stanley, της JP Morgan και της Citigroup. Είχε υπηρετήσει επίσης σαν σύμβουλος στη δεξιά κυβέρνηση του Κάμερον που με το στοίχημα του δημοψηφίσματος «κάταφερε» να βγάλει τη Βρετανία από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είχε περάσει από τα καλύτε-

Στην Ελλάδα, το πιο γνωστό “οικογενειακό επενδυτικό γραφείο” ανήκει στη Μαριάννα Λάτσι

ρα σχολεία της κερδοσκοπίας δηλαδή.

Οι μεγάλες τράπεζες δεν συνεργάζονταν με το Χουάνγκ και το Γκρίνσιλ επειδή «δεν ήξεραν». Συνεργάζονταν ακριβώς επειδή ήξεραν.

Αρπαγή

Ο Χουάνγκ κατάφερε μετά την κατάρρευση της Tiger Asia να αναγεννηθεί κυριολεκτικά από τις στάχτες του. Το 2020, οκτώ μόλις χρόνια μετά, η προσωπική του περιουσία ξεπερνούσε τα 10 δισεκατομμύρια δολάρια. Την περιουσία αυτή την έχτισε από την επιθετική κερδοσκοπία στο χρηματιστήριο και τις χρηματαγορές. Ο Χουάνγκ κατάφερε να ξεπεράσει και την πενταετή απαγόρευση και τους ελέγχους των χρηματοπιστωτικών αρχών με δυο απλά κόλπα: πρώτον η εταιρία του δεν διαχειριζόταν (τυπικά) χρήματα τρίτων. Διαχειριζόταν την δική του περιουσία και την περιουσία της οικογένειάς του. Και οι εποπτικές αρχές δεν έχουν λόγο όταν πρόκειται για ιδιωτικά κεφάλαια. Δεύτερον η εταιρία του δεν αγόραζε πραγματικά τις μετοχές: έπαιζε στα «παράγωγα». Δηλαδή στοιχημάτιζε στην άνοδο ή την πτώση των τιμών των μετοχών τις οποίες δεν είχε κανένα λόγο να κατέχει. Οι νόμιμοι ιδιοκτήτες των μετοχών πάνω στις οποίες κερδοσκοπούσε ήταν οι τράπεζες με τις οποίες συνεργάζονταν. Χάρη σε αυτόν τον καταμερισμό και οι δυο πλευρές -η Archegos και οι τράπεζες- έβγαιναν κερδισμένες αφού μπορούσαν να παίζουν μακριά από τα μάτια των ελεγκτικών αρχών και του νόμου.

Ο Χουάνγκ δεν είναι μόνος. Τα «οικογενειακά επενδυτικά γραφεία» πολλαπλασιάζονται σαν τα μανιτάρια τα τελευταία χρόνια. Η εφημερίδα Financial Times εκτιμάει, επικαλούμενη διάφορες πηγές και μελέτες, ότι λειτουργούν αυτή τη στιγμή πάνω από 7000 γραφεία στις ΗΠΑ. Τα κεφάλαια που διαχειρίζονται πλησιάζουν τα 6 τρισεκατομμύρια -ένα ποσό σχεδόν διπλάσιο από αυτό που διαχειρίζονται τα «παραδοσιακά» hedge funds. Με άλλα λόγια τα «οικογενειακά γραφεία» έχουν γίνει σήμερα ο κυριότερος «παίχτης» στη σκακίερα της κερδοσκοπίας. Η κινητήρια δύναμη πίσω από αυτή την στροφή των επενδυτών από τα hedge funds προς τα οικογενειακά γραφεία είναι οι περιορισμοί που επιβλήθηκαν μετά το κραχ του 2008 από τις νομισματικές και χρηματιστηριακές αρχές, όπως ήταν ο νόμος Ντοντ-Φρανκ που επέβαλε η κυβέρνηση του Ομπάμα στις ΗΠΑ το 2010, για τον έλεγχο της κερδοσκοπίας.

Συνέχεια στη σελ. 21

Η Εθνική Ασφαλιστική στα χέρια του αρχι-“κλινικάρχη”

Διαστάσεις σκανδάλου αποκτά το ξεπούλημα της Εθνικής Ασφαλιστικής στο fund CVC. Στις 21 Απριλίου θα πραγματοποιηθεί η Έκτακτη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εθνικής Τράπεζας για την τελική έγκριση του deal. Η προσφορά του CVC αποτιμά το 100% της Εθνικής Ασφαλιστικής στα 385 εκατ. ευρώ. Επομένως, η ΕΤΕ θα εισπράξει, τίμημα 346,5 εκατ. ευρώ για το 90%.

Σύμφωνα με τον Σύλλογο εργαζομένων της Εθνικής Ασφαλιστικής με βάση τα αποτελέσματα του 2020 η Εθνική Ασφαλιστική παρουσίασε υψηλή κερδοφορία που άγγιξε τα 82 εκατ. ευρώ προ φόρων, ενώ τα τελευταία χρόνια η καθαρή κερδοφορία κινείται σταθερά πάνω από τα 60 εκατομμύρια ευρώ. Παράλληλα η ζημιά που «γράφει» η ΕΤΕ από την πώληση της Εταιρίας μας ανέρχεται στα 855 εκατομμύρια ευρώ! Με δεδομένο ότι το 41% αφορά το ΤΧΣ η ζημιά του Ελληνικού Δημοσίου ανέρχεται στα 350,50 εκατομμύρια ευρώ δηλαδή 54 ευρώ για τον κάθε Έλληνα φορολογούμενο.

Το CVC Capital μέσω του Hellenic Healthcare Group (HHG) έχει στην κατοχή του 6 μεγάλες ιδιωτικές κλινικές. Το Υγεία, το Metropolitan Hospital, το Μητέρα, το Metropolitan General και το Λητώ. Ακόμα απέκτησε πακέτο μετοχών από την Skroutz και εξαγόρασε από την Marfin Investment Group (MIG) τη βιομηχανία τροφίμων Vivartia. Η εξαγορά του Υγεία επίσης από την MIG έγινε το 2018 έναντι 200 εκατ. Όπως ανέφερε τότε η οικονομική έκθεση της MIG για το Α' Εξάμηνο του 2018 η πώληση του Υγεία έγινε για να αντιμετωπιστεί “η κύρια πρόκληση για τα επόμενα χρόνια, η ουσιαστική μείωση του υψηλού δανεισμού”.

Την ίδια ώρα στο προσκήνιο βρίσκεται η αύξηση μετοχικού κεφαλαίου της Τράπεζας Πειραιώς και η παράδοσή της από το ΤΧΣ σε “ιδιώτες επενδυτές” αφού βεβαίως έχει ανακεφαλαιοποιηθεί επανειλημμένα από το κράτος. Η Τράπεζα Πειραιώς είναι βασικός μέτοχος στην MIG.

Το τραπεζικό χρήμα ήταν το καύσιμο για την κερδοφορία των ιδιωτικών κλινικών. Αλλά ο εθισμός σε αυτό δημιουργεί επιχειρήσεις ζόμπι που αναζητούν διαρκώς “αναδιάρθρωση των δανειακών υποχρεώσεων”. Βαφτίζουν τις κομπινες επενδυτικά σχέδια αλλά πρόκειται για αλχημείες με μοναδικό σκοπό την ιδιωτικοποίηση των κερδών και την κοινωνικοποίηση της χασούρας.

Νέα δώρα

Διανύουμε το τρίτο κύμα της πανδημίας που αποδεικνύεται το δριμύτερο μέχρι στιγμής και η Νέα Δημοκρατία εμμένει να μην προχωράει στην επίταξη των ιδιωτικών κλινικών. Αντιθέτως κάνει νέα δώρα στους κλινικάρχες όπως η αφορολόγητη και ακατάσχετη αποζημίωση (αδιευκρίνιστο ποσού) για τη “συνεργασία” τους στην αντιμετώπιση της πανδημίας.

Παράλληλα ο υπουργός Εργασίας Χατζηδάκης επισπεύδει το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος και τον αντισυνδικαλιστικό νόμο. Στόχος να μετατραπεί η κοινωνική ασφάλιση από αναδιανεμητική σε κεφαλαιοποιητική και να ανοίξει ο δρόμος για να πέσουν τα αποθεματικά των ταμείων στα χέρια των ιδιωτικών εταιρειών. Η πώληση αντί πινακίου φακής της Εθνικής Ασφαλιστικής στο CVC εξυπηρετεί ακριβώς αυτόν τον σκοπό. Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκονται κινήσεις όπως η ανάθεση απονομής συντάξεων του ΕΦΚΑ σε ιδιωτικές εταιρείες δικηγορικών και λογιστικών υπηρεσιών. Το Ενιαίο Δίκτυο Συνταξιούχων (ΕΝΔΙΣΥ) αναφέρει πως ήδη η διαδικασία υποβολής αιτήσεων για την χορήγηση της προκαταβολής σύνταξης (360 ή 384 ευρώ) εξελίχθηκε σε «φιάσκο» για τον Χατζηδάκη καθώς οι αιτήσεις δεν φτάνουν ούτε το 20%.

Αν οι συνταξιούχοι γυρνάνε την πλάτη στα καταστροφικά σχέδια του Υπουργείου Εργασίας οι εργαζόμενοι έχουν την δύναμη να στείλουν στον αγύριστο την ΝΔ. Η κατάργηση του 8ωρου και το ηλεκτρονικό φακέλωμα των σωματείων και των συνδικαλιστών πρέπει να σημάνουν πόλεμο για τα συνδικάτα.

Ο Μητσοτάκης δήλωσε ότι έχουμε μπροστά μας ένα (ακόμα) κρίσιμο δίμηνο. Να φροντίσουμε ότι με τους αγώνες μας μπορούμε να μετατρέψουμε αυτό το δίμηνο σε τελευταίο για τον Μητσοτάκη και την καταστροφική κυβέρνησή του.

Κώστας Πολύδωρος

Στους αγώνες μας βρίσκεται η λύση

Όσο πιο πανικόβλητη γίνεται αυτή η κυβέρνηση καθημερινά, τόσο πιο επικίνδυνα παιχνίδια παίζει πάνω στις πλάτες μας. Η καραντίνα-ακορντεόν απέτυχε, οι θάνατοι καταγράφουν ρεκόρ αλλά οι υπουργοί του Μητσοτάκη σκέφτονται μόνο κομπίνες. Ο Γεωργιάδης παίζει με τα κλειδιά των καταστημάτων, ο Κικίλιας μοιράζει απολύσεις αντί για προσλήψεις γιατρών, ο Μητράκης καταδικάζει τους πρόσφυγες σε θάνατο, ο Σταϊκούρας χαρίζει την Εθνική Ασφαλιστική στον μεγαλύτερο «κλινικάρχη»- στο «επενδυτικό» αρπακτικό που ελέγχει το Υγεία, το Metropolitan, την Ιασώ, το Μητέρα...

Καμιά κυβερνητική πρόκληση δεν μένει χωρίς μαχητική απάντηση. Οι εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία βγαίνουν στις πύλες στις 7 Απρίλη συμπληρώνοντας ένα χρόνο σταθερά στην πρώτη γραμμή. Και ετοιμάζονται για απεργία και πανελλαδικό συλλαλητήριο στην

Αθήνα στις 22 Απρίλη. Οι εργαζόμενοι στον Επισιτισμό-Τουρισμό έχουν το δικό τους αντίστοιχο πρόγραμμα στις 9 και στις 20 Απρίλη. Στην Εκπαίδευση, φοιτητές, μαθητές και εκπαιδευτικοί ξεσηκώνονται ενάντια στα αίτια Κεραμέως-Χρυσόχοϊδη. Και οι πρόσφυγες υψώνουν κραυγή αγωνίας ότι και οι δικές τους ζωές μετράνε.

Ωστόσο, ο προκλητικός θίασος του Μητσοτάκη επιμένει και προσπαθεί να εκβιάσει πολιτικά: «Κι εσείς τι λύση έχετε;» ρωτάνε κουτοπόνηρα τα κυβερνητικά παπαγαλάκια. Γι' αυτό, έχει ξεχωριστή σημασία δίπλα στην κλιμάκωση των κινητοποιήσεων να οργανώνουμε την κλιμάκωση της συνολικής απάντησης του κινήματος. Ενώνοντας και γενικεύοντας τις διεκδικήσεις μας συγκροτούμε την εργατική εναλλακτική λύση.

Ριζικές αλλαγές

Πρώτα απ' όλα, η εργατική εναλλακτική έχει άμεσες απαντήσεις: οι προσλήψεις προσωπικού, η μονιμοποίηση των συμβασιούχων, η επίταξη των ιδιωτικών κλινικών μπορούν να σταματήσουν την μακάβρια κούρσα των θανάτων της πανδημίας εδώ και τώρα. Η ενίσχυση των συγκοινωνιών με μέσα και προσωπικό είναι άμεση λύση για τον χειρότερο καθημερινό συνωστισμό. Το άνοιγμα των σχολών και των σχολείων με τους όρους που διεκδικεί το φοιτητικό κίνημα και οι εκπαιδευτικοί μπορεί να ανακουφίσει χιλιάδες οικογένειες και να σώσει τη χρονιά για τη νεολαία.

Αλλά, παράλληλα, ανοίγει ο δρόμος για πιο ριζικές αλλαγές που μπορούν να ξηλώσουν τις αιτίες της πολύπλευρης κρίσης που ζούμε.

- Δεν είναι ώρα για να παίζουν παιχνίδια οι πολυεθνικές του φάρμακου με τα εμβόλια. Τώρα είναι η στιγμή για δημόσιο οργανισμό φαρμάκου κάτω από τον έλεγχο των ηρώων της Υγείας.

- Δεν είναι ώρα για ιδιωτικοποίηση του ΕΦΚΑ και έλεγχο της κοινωνικής ασφάλισης από τα ίδια αρπακτικά που λυμαίνονται τα ιδιωτικά νοσοκομεία και παίρνουν και την Εθνική Ασφαλιστική. Κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση για τραπεζίτες και «επενδυτές» είναι η απάντηση.

- Αποδείχθηκε ότι «λεφτόδεντρα» υπάρχουν, αλλά μοιράζουν δισεκατομμύρια στους βαρόνους της τουριστικής βιομηχανίας, στους εφοπλιστές και στην Aegean. Οι εργαζόμενοι στον Τουρισμό και στον Επισιτισμό μπορούν όλοι να βρουν δουλειά και να στεγάσουν και να θρέψουν όλους όσους έχουν ανάγκη επιβάλλοντας δημόσιο έλεγχο σε αυτή τη «βαριά βιομηχανία».

Δεν υπάρχει πτυχή της κοινωνικής ζωής όπου το εργατικό κίνημα να μην μπορεί να δώσει λύσεις. Το κλειδί για να πάμε μπροστά είναι να οργανώσουμε αυτό το κίνημα ώστε να μπορεί να επιβάλλει αυτές τις λύσεις που υπηρετούν τα συμφέροντα των πολλών και όχι τα διαπλεκόμενα συμφέροντα των καπιταλιστών και των υπουργών που τους υπηρετούν.

Βρισκόμαστε στο σημείο όπου αυτοί που κυβερνάνε έχουν αρχίσει να ανησυχούν ότι έρχεται μια κατάρρευση του πολιτικού συστήματος, όπως έγινε το 2012. Τώρα είναι η ώρα για να δυναμώσουμε την αντικαπιταλιστική Αριστερά που παλεύει για να πάρει σάρκα και οστά η εργατική εναλλακτική.

Χρειάζεται εργατικός έλεγχος στα εμβόλια

Όσο ο εμβολιασμός παραμένει στα χέρια των κυβερνήσεων (και) αυτή η μάχη απέναντι στη πανδημία θα χαθεί. Με τα επίσημα στοιχεία, στις αρχές Απριλίου και σε διάστημα τριών μηνών από την έναρξη του εμβολιασμού, έχει εμβολιαστεί, με έστω μία δόση, μόλις το 4,7 % του παγκόσμιου πληθυσμού. Στην Αφρική αυτό το ποσοστό είναι 0,6%. Στην ΕΕ, το 12,5 % έχει εμβολιαστεί με έστω μία δόση και το 5% έχει κάνει και τις δύο δόσεις του εμβολίου. Τα αντίστοιχα νούμερα για την Ελλάδα είναι 11,2% και 6% ενώ, σύμφωνα με το Politico, μέχρι το τέλος καλοκαιριού θα έχει εμβολιαστεί το 33 % του πληθυσμού (που έχει ΑΜΚΑ) στην Ελλάδα.

Στα βασικά προβλήματα στη πορεία του εμβολιασμού έρχεται να προστεθεί και αυτό της αλλοπρόσβαλης διαχείρισης από τις κυβερνήσεις και τους αντίστοιχους Οργανισμούς Υγείας των παρενεργειών των εμβολίων με πρόσφατες αυτές των θρομβώσεων από το εμβόλιο της AstraZeneca.

Η πρόσφατη παραίτηση του καθηγητή της Ιατρικής Σχολής του ΕΚΠΑ, Παναγιώτη Βλαχογιαννόπουλου από την Επιτροπή Φαρμακοεπαγρύπνησης (ΕΦΑΡ) του ΕΟΦ και η σχετική επιστολή προς τον Κικίλια που αναφέρει ότι «...η Επιτροπή δεν έχει το θάρρος να αναδείξει πιθανά προβλήματα των εμβολίων... πιστεύω ότι αυτό λέγεται εθελοδοουλία και όχι ελεύθερη επιστημονική σκέψη», όχι απλά εκθέτει την Επιτροπή και την κυβέρνηση αλλά καθιστά την κυβέρνηση και επικίνδυνη για τη δημόσια Υγεία.

Παρενέργειες

Έπρεπε να υπάρχει η επιστολή παραίτησης του Βλαχογιαννόπουλου, για να αναγκαστεί ο ΕΟΦ να απαντήσει και να μάθουμε ότι στις 16 Μαρτίου ο ΕΟΦ ανακοίνωσε τη σύνδεση του εμβολίου με το περιστατικό της θρόμβωσης ως "possible" και «...έκρινε ότι δεν είναι δυνατόν επί του παρόντος να αποκλείσει την αιτιολογική συσχέτιση του αναφερόμενου συμβάντος με τον εμβολιασμό». Όμως, την ίδια μέρα ο Κικίλιας είχε ήδη ανακοινώσει δημόσια ότι «έχει αποδειχθεί (!) ότι δεν έχει καμία σχέση με το εμβόλιο της AstraZeneca το περιστατικό της θρόμβωσης».

Είναι απόλυτα λογικό να υπάρχουν παρενέργειες από τη χορήγηση εμβολίων. Σε όλα τα μέχρι τώρα κυκλοφορούντα εμβόλια (και φάρμακα) παρατηρούνται παρενέργειες, που εκδηλώνονται ανάλογα με τις ηλικιακές ομάδες και τα υποκείμενα νοσήματα του πληθυσμού. Παρενέργειες, που σε μεγάλο ποσοστό, ανιχνεύονται (και φυσικά πρέπει να ανακοινώνονται) ήδη από τις κλινικές δοκιμές όταν υπάρχει ένα μεγάλο και αντιπροσωπευτικό δείγμα αλλά και ο κατάλληλος χρόνος για να εκδηλωθούν.

Συνέχεια στη σελ. 10

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Μηταράκης-Γιόχανσον: ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

“Είχαμε μια πολύ παραγωγική ημέρα χθες, ο Νότης και εγώ.” Αυτό δήλωσε στον πρωθυπουργό η Ευρωπαϊά Επίτροπος, αρμόδια για Εσωτερικές Υποθέσεις, Ίλβα Γιόχανσον. Οι πρόσφατοι θάνατοι δύο προσφύγων στα στρατόπεδα στην Κόρινθο και στην Κω δεν απασχόλησαν ούτε αυτή που αναφερόμενη στα αντίσκηνα του Καρά Τεπέ μιλά για “νέες δομές(!) που φτιάχτηκαν με αφορμή τη φωτιά στη Μόρια”, ούτε και τον Μηταράκη που αναφερόμενος στους πρόσφυγες μίλησε για “βάρος”.

Ο στόχος άλλωστε της συνάντησης δεν ήταν ποτέ ανθρωπιστικός, αλλά η ανακοίνωση της δημιουργίας μόνιμων στρατοπέδων - φυλακών για τους πρόσφυγες στα νησιά. Μάλιστα, ανακοίνωσαν και την έγκριση σχετικής χρηματοδότησης, ύψους 276 εκατομμυρίων ευρώ, εκ των οποίων τα 155 προορίζονται για τη Χίο και τη Λέσβο, κομμάτι του νέου συμφώνου μετανάστευσης και ασύλου. Εκατομμύρια που χρειάζονται στην Υγεία και στην Παιδεία ξοδεύονται για να στοιβαχτούν οικογένειες και νέοι άνθρωποι στα νέα κέντρα κλειστού τύπου.

Καυτηριάζοντας τον εγκλεισμό σε τέτοιου τύπου κέντρα οι **Γιατροί Χωρίς Σύννορα** είχαν λίγες μέρες νωρίτερα εκδώσει ανακοίνωση. “Ο περιορισμός των μετακινήσεων των ανθρώπων από τα Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης είναι απαράδεκτη απόφαση και συνιστά διάκριση. Πρόκειται για εγκλεισμό παιδιών, γυναικών και ανδρών σε καταυλισμούς με σοβαρό πρόβλημα υπερπληθυσμού, με απαράδεκτες συνθήκες υγιεινής και διαβίωσης, όπου είναι πολύ δύσκολο να τηρηθούν τα ελάχιστα μέτρα για την πρόληψη και την προστασία, που περιλαμβάνουν πλύσιμο χεριών, απόσταση και αυτοπεριορισμό. Τέτοιοι εγκλεισμοί κάνουν τον εκάστοτε πληθυσμό πιο ευάλωτο στον κορονοϊό από τον υπόλοιπο κόσμο. Η απόφαση βάζει τους ανθρώπους στα ΚΥΤ σε μεγαλύτερο κίνδυνο και αυξάνει το άγχος και το φόβο, που μπορεί να μετατραπούν σε αύξηση της βίας, η οποία θα είναι καταστροφική” αναφέρουν χαρακτηριστικά και κάνουν έκκληση “για την άμεση μετακίνηση όσων ζητούν άσυλο, σε σημεία όπου μπορούν να εφαρμοστούν τα μέτρα πρόληψης και προστασίας, με προτεραιότητα στους πιο ευάλωτους.”

Θα περίμενε κανείς η Επίτροπος να επισκεφθεί στη συνέχεια τον υπουργό Υγείας για να συζητήσουν τα παραπάνω αλλά προτίμησε τον Υπουργό “Προστασίας” του Πολίτη, **Χρυσοχοϊδη** για να ανταλλάξουν συγχαρίκια για την μείωση των ροών. Ξέχασαν με τη σειρά τους να αναφέρουν πως το “επίτευγμα” τους έχει σημάνει 315 πνιγμούς στη Μεσόγειο από την αρχή του έτους.

Απάνθρωπη υποκρισία

Η διγλωσσία και η υποκρισία και των δύο πλευρών περισσεύει. Στο εσωτερικό ο Μηταράκης ταΐζει την ακροδεξιά μιλώντας για κλειστά κέντρα ενώ στην Ευρώπη φορά τον φιλελεύθερο μανδύα του και τα κέντρα γίνονται “πολλαπλών σκοπών”. Η Γιόχανσον από την άλλη, στη Χίο μιλούσε για καλή συνεργασία αλλά στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών του Ευρωκοινοβουλίου μαζί με άλλους κατέκρινε την (πρώτη στην ευρωπαϊκή ιστορία μετά τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο) αναστολή της Σύμβασης της Γενεύης από την ελληνική κυβέρνηση τον Μάρτη και “αποκάλυψε” νέα κονδύλια και σχέδιο για την μεταφορά των πιο ευάλωτων σε δωμάτια ξενοδοχείων. Τα ψέματα του Μηταράκη στην Επιτροπή του Ευρωκοινοβουλίου ότι δεν υπάρχουν αρκετές κλίνες στην ενδοχώρα, τη στιγμή που όλα τα ξενοδοχεία είναι κλειστά λόγω της πανδημίας, αποτελεί κακόγουστο ανέκδοτο.

Λίγες μέρες αργότερα το ελληνικό λιμενικό εμπόδιζε, και μάλιστα το διαφήμιζε με βίντεο, λέμβους προσφύγων να εισέλθουν στα ελληνικά χωρικά ύδατα με τη δικαιολογία ότι συνοδεύονταν από Τουρκικές ακταιωρούς οι οποίες και τελικά τους περισυνέλεξαν. Με πρόσχημα την πανδημία κάνουν τους πρόσφυγες αντικείμενο παζαριών στους μεταξύ τους ανταγωνισμούς.

Ο κόσμος της δουλειάς, ντόπιοι και μετανάστες δεν έχει τίποτα να κερδίσει από αυτές τις πολιτικές και τα βρώμικα παζάρια τους. Το “σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά” που φωνάχτηκε στην πλατεία Αμερικής (βλ. δίπλα) είναι δύναμη για όλους ενάντια σε αυτή την κυβέρνηση που με το ένα χέρι επαναπροωθεί πρόσφυγες και με το άλλο απολύει γιατρούς στον Άγιο Σάββα και στο Χατζηκώστα στα Γιάννενα.

Δ.Δ.

AMERIKA SQUARE:

Οι ζωές των μαύρων μετράνε – οι ζωές των προσφύγων μετράνε. Αυτό ήταν το μήνυμα της μαζικής και πολύχρωμης συγκέντρωσης στην πλατεία Αμερικής και της διαδήλωσης που ακολούθησε στην Πατησίων το Σάββατο 3 Απρίλη. Παρόντες οι κοινότητες Γουινέας, Γκάνας και Καμερούν, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος “Η Ενότητα”, Κούρδοι πρόσφυγες, πλήθος μεταναστών από πολλές χώρες της Αφρικής, η ΚΕΕΡΦΑ, το Στέκι Εργαζομένων και Νεολαίας Πατησίων-Κυψέλης “Καίτη Πανοπούλου”, η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ Α’ Αθήνας και η Εργατική Αλληλεγγύη.

Από νωρίς οι πικέτες της ΚΕΕΡΦΑ με το σύνθημα “Άσυλο, στέγη, χαρτιά - Τώρα!” και “Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες στις γειτονιές μας” είχαν γεμίσει την πλατεία πλάι στις δεκάδες φωτογραφίες του Γουινέζου **Μάκι Ντιαμπατέ** και του Κούρδου **Ιμπραήμ Εργκιούν** που είχαν χάσει τη ζωή τους μέσα στα στρατόπεδα της Κω και της Κορίνθου αντίστοιχα, λίγες μέρες νωρίτερα.

Πρώτος στη συγκέντρωση μίλησε ο **Μαζλούμ Εργκιούν**, ανηψιός του Ιμπραήμ. “Ευχαριστώ όλους όσους ήρθαν εδώ σήμερα. Η ελληνική κυβέρνηση βασανίζει τους πρόσφυγες. Κάνει εγκλήματα και είμαστε μάρτυρες. Βρισκόμαστε σε μια δημοκρατική χώρα, εδώ που γεννήθηκε η δημοκρατία, όμως εμείς τη δημοκρατία την ψάχνουμε και δεν τη βρίσκουμε. Που είναι; Στο στρατόπεδο της Κορίνθου έγινε ένα έγκλημα και το κράτος προσπάθησε να το κρύψει. Δεν θα περάσει. Ζήτω η ελευθερία! Ζήτω η δικαιοσύνη!” είπε κρατώντας τη φωτογραφία του αδικοχαμένου θείου του.

“Ο Μάκι Ντιαμπατέ είναι ο τρίτος Γουινέζος που πεθαίνει στα χέρια της αστυνομίας” είπε ο **Καπί Ντιαλό**, πρόεδρος της κοινότητας Γουινέας. “Όμως είμαστε εδώ σήμερα για να διαδηλώσουμε την οργή μας και τον πόνο μας γιατί χάσαμε, όχι έναν αδερφό αλλά δύο. Πρέπει να αντιδράσουμε όλοι μαζί. Να διεκδικήσουμε σεβασμό και δικαιοσύνη. Είτε είμαστε από το Κονγκό, τη Γουινέα, το Καμερούν, την Ακτή Ελεφαντοστού, τη Νιγηρία, τη Μπουρκίνα Φάσο, το Πακιστάν ή το Μπαγκλαντές, πρέπει όλες οι κοινότητες να δώσουμε τα χέ-

ρια και να παλέψουμε για δικαιοσύνη. Να πούμε όχι στη βαρβαρότητα που συμβαίνει μέσα σε αυτές τις φυλακές, γιατί για φυλακές πρόκειται”.

Επόμενος πήρε το λόγο ο **Δημήτρης Ζώτος**, δικηγόρος των οικογενειών των αδικοχαμένων προσφύγων. Ξεκίνησε θυμίζοντας πως οι Μάκι Ντιαμπατέ και Ιμπραήμ Εργκιούν θα έπρεπε να είναι ακόμα ζωντανοί γιατί ήταν νέοι άνθρωποι και υγιείς. “Είναι νεκροί μόνο και μόνο επειδή κρατούνταν στα στρατόπεδα, επειδή ήταν στα χέρια του ελληνικού κράτους. Αν ήταν ελεύθεροι, ο Μάκι δεν θα είχε πεθάνει από σκωληκοειδίτιδα, κανείς δεν πεθαίνει σήμερα από σκωληκοειδίτιδα. Και ο Ιμπραήμ δεν θα είχε θυσιάσει τη ζωή του διαμαρτυρόμενος για την τρίτη απόρριψη αίτησης ασύλου και για τη συνέχιση της κράτησης του πέρα από τους 17 μήνες” είπε. Στη συνέχεια, αφού μίλησε για την υποκρισία της κυβέρνησης που δίνει άδειες παραμονής, βίζες και ιθαγένεια σε πλούσιους Άραβες και Αφρικανούς, τόνισε πως “Τα στρατόπεδα είναι όλα παγίδες θανάτου και πρέπει να κλείσουν. Έχουμε τη δύναμη. Σήμερα η συγκέντρωση είναι παράνομη αλλά επειδή παλέψαμε στείλαμε στα σκουπίδια τις απαγορεύσεις. Η μεγαλύτερη τιμή που μπορούμε να κάνουμε λοιπόν στους νεκρούς είναι να συνεχίσουμε. Να παλέψουμε γιατί οι οικογένειες θέλουν δικαίωση, θέλουν να αποκαλυφθούν οι ένοχοι. Δικαιούνται αποζημίωση από το ελληνικό κράτος” είπε κλείνοντας.

“Εσείς φταίτε κύριε Μηταράκη! Αυτοί φταίνε που δυο νέοι άνθρωποι 24 και 44 χρονών έχασαν τη ζωή τους. Είναι ψέμα ότι πρόκειται για κέντρα φιλοξενίας. Πρέπει να κλείσουν!” φώναξε παίρνοντας το λόγο ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας “Η Ενότητα”. “Κάθε μέρα φτάνουν στην Πακιστανική Κοινότητα και στην ΚΕΕΡΦΑ καταγγελίες για βιαιότητες. Δεν μπορούμε να το ανεχτούμε άλλο. Δεν θα σταματήσουμε μέχρι να κλείσουν όλα τα κέντρα. Από την Κόρινθο και την Κω μέχρι την Αμυγδαλέζα και το Παρανέστι”.

Ακολούθησε ένας πύρινος λόγος από τον **Σαμ** από τη Γκάνα. “Βρισκόμαστε εδώ για το Μάκι και τον Ιμπραήμ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ: Στα σκουπίδια οι Βελόπουλοι που ονειρεύονται ξερονήσια

μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ξέρασε τους μύχιους πόθους του για τα μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ: «Τους μαζεύεις όλους αυτούς και τους πας στα ακατοίκητα νησιά μας, όχι εξορία αλλά με κοινωνική εργασία».

Κατακάθι

Ο Βελόπουλος που υποτίθεται δεν «του πάνε τα πολύ ναζιστικά» δείχνει για άλλη μια φορά το πραγματικό του πρόσωπο. Αυτό που ενοχλεί αυτόν και όλο το φασιστικό κατακάθι που προσπαθεί να συσπειρώσει, είναι το μαζικό κίνημα που έχει τσαλακώσει τις απαγορεύσεις της κυβέρνησης παρά το όργιο καταστολής των μπάτσων του Χρυσοχοϊδη, οι αγώνες του αντιρατσιστικού κινήματος που συνεχίζει στο

πλευρό των προσφύγων και των μεταναστών μετά την επιτυχία της κινητοποίησης της 20 Μάρτη, μέχρι να κλείσουν τα στρατόπεδα του αίσχους που νέοι άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους.

Ας σκούζει όσο θέλει το μαύρο δεκανίκι της δολοφονικής κυβέρνησης της ΝΔ. Ούτε αυτός ούτε η άρχουσα τάξη έχουν τη δύναμη να ανοίξουν ξερονήσια. Αντίθετα, το κίνημα θα κλείσει τα στρατόπεδα του αίσχους στα νησιά και παντού, και η εργατική τάξη ενωμένη θα στείλει στο σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας αυτόν, την κυβέρνηση του θανάτου και της φτώχειας και μαζί τους το σύστημα του κέρδους και της καταστροφής” αναφέρει χαρακτηριστικά η ανακοίνωση.

REFUGEE LIVES MATTER!

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

αλλά όχι μόνο. Σύριους, Ιρακινούς, Ιρανούς, Αφρικανούς, μας αφορά όλους. Σήμερα ήταν ο Μάκι, αύριο μπορεί να είναι ο καθένας μας” είπε μεταξύ άλλων και κάλεσε τους συγκεντρωμένους να ακουμπήσουν ένα γόνατο στο έδαφος και να υψώσουν τη γροθιά τους, θυμίζοντας τη συμβολική κίνηση του διεθνούς κινήματος “Black Lives Matter”. “Οι ζωές των μαύρων μετράνε, όλες οι ζωές μετράνε, θέλουμε δικαιοσύνη για το Μάκι Ντιαμπατέ” φώναξε από το μικρόφωνο και οι εκατοντάδες γονατισμένοι επί της πλατείας ανταποκρίνονταν επαναλαμβάνοντας τα συνθήματα του.

“Καταδικάζουμε την πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης και της ΕΕ που μετατρέπουν την Ελλάδα σε μια απέραντη φυλακή χιλιάδων ανθρώπων. Είναι μια εγκληματική και απάνθρωπη πολιτική. Το προσφυγικό δεν λύνεται με στρατόπεδα συγκέντρωσης, καταστολή και συρματοπλέγματα που οδηγούν σε τραγωδίες όπως τους δύο αυτούς θανάτους και σε θαλασσοπνιγμένους στο Αιγαίο. Καλούμε όλους τους εργαζόμενους και τους κατοίκους της γειτονιάς να απομονώσουμε κάθε ξενοφοβική και ρατσιστική αντίληψη και μαζί με τους πρόσφυγες και μετανάστες να παλέψουμε ενάντια στη φτώχεια και την εκμετάλλευση. Ο κοινός αγώνας είναι ο μόνος δρόμος. Να καταργηθεί η συμφωνία ΕΕ – Τουρκίας, να κλείσουν όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης” είπε η **Τούλα Ζαγαρέλου** από το Στέκι Εργαζομένων και Νεολαίας Πατησίων-Κυψέλης “Καίτη Πανοπούλου” που συμμετείχε με πανό που έγραφε “Ελληνες και ξένοι, εργάτες ενωμένοι”.

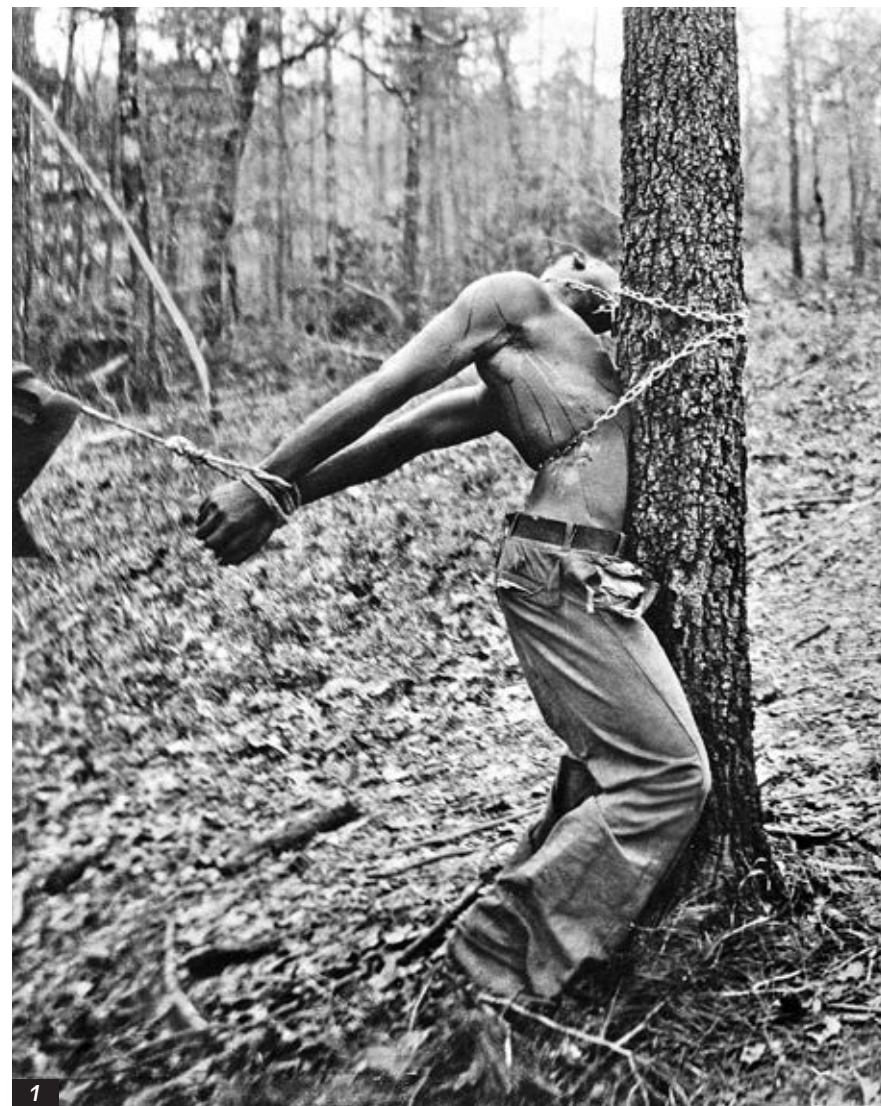
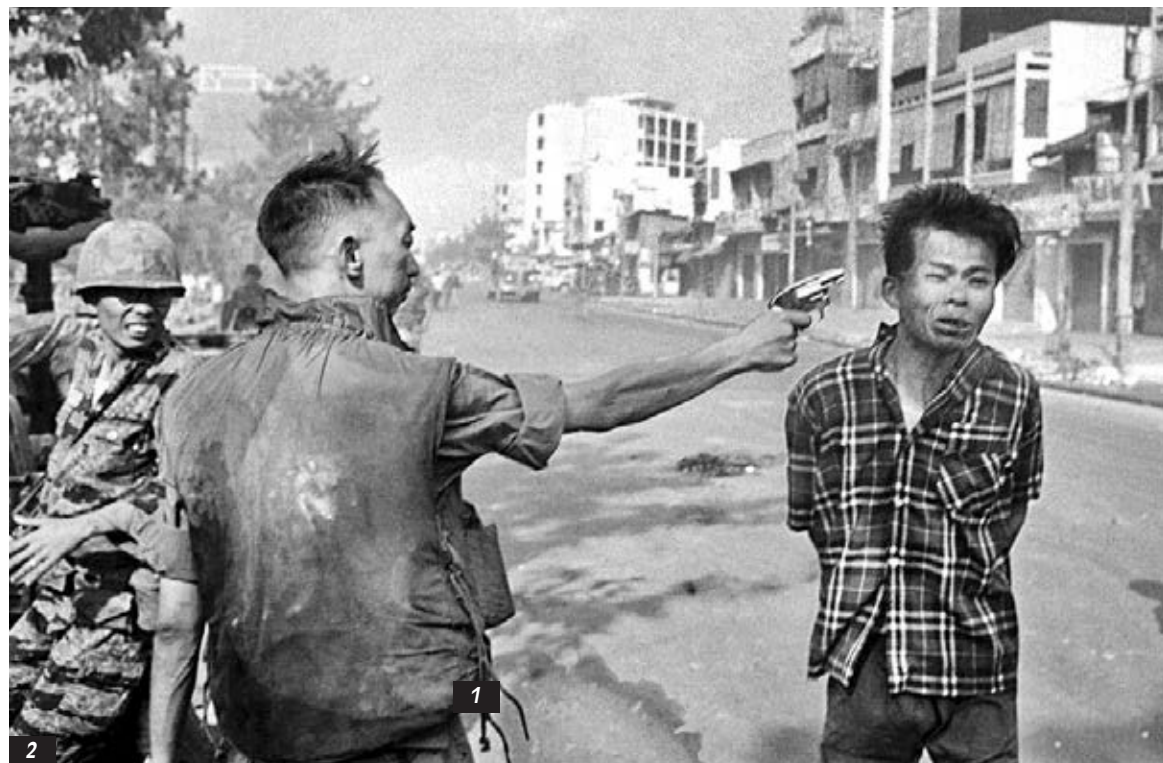
Να πληρώσουν οι δολοφόνοι

Τελευταία πήρε το λόγο η **Φύλλια Πολίτη** εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ: “Είμαστε εδώ σήμερα, εξοργισμένοι απέναντι σε μια κυβέρνηση που εγκληματεί. Εγκληματεί με την πανδημία, απολύοντας γιατρούς και αφήνοντας τα νοσοκομεία χωρίς κρεβάτια. Εγκληματεί με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες καθημερινά. Μια κυβέρνηση που το μόνο που ξέρει να κάνει είναι να στέλνει τα ΜΑΤ να σπάνε τα χέρια 13χρονων παιδιών, όπως στη Λάρισα. Στους πρόσφυγες και τους μετανάστες κάνει ακόμα χειρότερα. Τους αντιμετωπίζει λες και η μετανάστευση είναι έγκλημα. Αλλά δεν είναι. Είναι δικαίωμα. Θέλουμε να ανοίξουν τα σύνορα να έρθουν στην Ελλάδα και στην Ευρώπη όσοι θέλουν να ζήσουν και να δουλέψουν”. Συνέχισε αποδίδοντας ευθύνες στην κυβέρνηση για τους πρόσφατους θανάτους: “Ο Μάκι Ντιαμπατέ και ο Ιμπραήμ Εργκιούν δεν πέθαναν. Δολοφονήθηκαν από αυτή την κυβέρνηση. Είναι ένοχοι και θα πληρώσουν για αυτό τους το έγκλημα. Δεν είναι η πρώτη φορά που θα έχουμε βάλει εγκληματίες στη φυλακή. Θα βγούμε λοιπόν στην Πατησίων να φωνάξουμε ότι οι ζωές των μαύρων και των προσφύγων μετράνε και ότι τη φτώχεια δεν τη φέρνουμε εμείς αλλά η κυβέρνηση και οι πλούσιοι φίλοι της”.

Η γεμάτη πλέον πλατεία αντηχούσε συνθήματα καθώς οι συγκεντρωμένοι έβγαιναν στην Πατησίων όπου και διαδήλωσαν δυναμικά φωνάζοντας συνθήματα σε διάφορες γλώσσες. “Είμαι εδώ γιατί το ελληνικό κράτος μας αντιμετωπίζει ρατσιστικά. Είναι απαράδεκτο να υπάρχουν ακόμα δύο θύματα. Οι κυβερνήσεις μας αντιμετωπίζουν σαν αντικείμενα. Υπάρχουν Φιλιππινέζοι που είναι εδώ τέσσερις δεκαετίες και ακόμα παιδεύονται με τις άδειες παραμονής” είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Τζο Βαλένθια**, από την κοινότητα Φιλιππινέζων Κασαρί. Λίγο πριν φτάσει η πορεία στο Πεδίο του Άρεως οι διαδηλωτές γονάτισαν και πάλι αυτή τη φορά στη μέση του δρόμου. Οι εικόνες μεταναστών από διαφορετικές ηπείρους να κρατάνε μαζί το πανό της ΚΕΕΡΦΑ που έγραφε “Να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, Νόμιμοι οι μετανάστες - Άσυλο στους πρόσφυγες” ήταν συγκινητικές. Αφρικανοί κρατούσαν τη φωτογραφία του Κούρδου Ιμπραήμ Εργκιούν και Πακιστανοί αυτή του Γουινέζου Μάκι Ντιαμπατέ σε όλη τη διάρκεια της διαδήλωσης μέχρι και την επιστροφή στην πλατεία Αμερικής. Ένας πολύ επιτυχημένος συντονισμός παρακαταθήκη για τις μάχες που έρχονται.

Δημήτρης Δασκαλάκης

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 48
 Απνευματική Αδέσμευτη Εφημερίδα
 Αρ. φύλλου 3.095 - Έτος 11 - Δελφ. 40

ΕΑΡΧΕΙΑ Μάχη με μολότωφ και πιστολίδι

ΝΕΚΡΟΣ
από σφαίρα
αστυνομικού

15χρονος το θύμα
 ατάληψη στο Χημείο

Επεισόδια από τις 9 το βράδυ με αναρχικούς μετά το Πολυτεχνείο

Νεκρός στο Στρατόπεδο ο Μωρίς Καρόλ, 18 ετών, από τον Ερνέστο Αρσενάο ο συνάδελφός της ο/ν Γ. Καραλάκης μετά το σπινάρι του

3

31/3, Ο ανηψιός του Ιμπραήμ Εργκιούν στα γραφεία της ΚΕΕΦΑ κρατώντας το πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Αντίσταση στη λογοκρισία

Ο Ιμπραήμ Εργκιούν ήταν Κούρδος πρόσφυγας που κρεμάστηκε πριν από λίγες ημέρες στο στρατόπεδο-φυλακή της Κορίνθου. Είχε μόλις μάθει την αδικαιολόγητη παράταση της κράτησής του. Οι φίλοι του φωτογράφησαν τον απαγχονισμένο αδερφό τους. Στη συνέχεια εξεγέρθηκαν μέσα στο στρατόπεδο. Μέσω των δικών του ανθρώπων στείλανε τη φωτογραφία στην ΚΕΕΡΦΑ και την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος «Η Ενότητα» μαζί με βίντεο που μιλούν οι ίδιοι την ώρα της εξέγερσης μέσα στο στρατόπεδο. Αίτημα των ίδιων των συγκρατούμενων και της οικογένειάς του ήταν η δημοσίευση «για να δει όλος ο κόσμος τι μας κάνουν στα στρατόπεδα του θανάτου». Η Εργατική Αλληλεγγύη ανταποκρίθηκε στο αίτημα και δημοσίευσε τη φωτογραφία. Όλες οι δημοσιεύσεις της φωτογραφίας -της ΚΕΕΡΦΑ, της Πακιστανικής Κοινότητας και του πρωτοσέλιδου της Εργατικής Αλληλεγγύης- λογοκρίθηκαν στο Facebook και το Instagram.

Οι φωτογραφίες που αποκαλύπτουν τη φρίκη του ρατσισμού, του πολέμου, των κρατικών δολοφονιών -και η δημοσίευσή τους- πάντα λειτουργούσαν ως εργαλείο του κινήματος προκειμένου να οργίσει και να ξεσηκώσει. Τα παραδείγματα είναι ατελείωτα.

Το 1936, μετά το πραξικόπημα του Φράνκο και το ξέσπασμα του εμφυλίου στην Ισπανία, η Δημοκρατικοί βγάζουν αφίσσα που απεικονίζει ένα νεκρό μωρό, θύμα των φασιστικών θηριωδιών, με φόντο τα βομβαρδιστικά που συνέδραμαν τα φασιστικά στρατεύματα. Η αφίσσα έλεγε «Αν το ανεχτείς, τα παιδιά σου θα είναι τα επόμενα», ήταν γραμμένη στα Αγγλικά και στόχευε στο να προσελκύσει αντιφασίστες άλλων χωρών, ώστε να ενταχθούν στους μαχητές που πολεμούσαν τα στρατεύματα του Φράνκο.

Τον Απρίλη του 1936 η εργατική τάξη της Θεσσαλονίκης εξεγείρεται. Στις 9 Μάη 30.000 απεργοί διαδηλώνουν στη μεγαλύτερη απεργία που είχε δει μέχρι τότε η πόλη. Οι χωροφύλακες χτυπούν τους απεργούς και σκοτώνουν 9 διαδηλωτές, ενώ τραυματίζουν πάνω από 200. Πρώτος νεκρός είναι ο αυτοκινητιστής **Τάσος Τούσης**. Η φωτογραφία με τη μάνα να θρηνεί τον νεκρό γιό της μπαίνει στο πρωτοσέλιδο του Ριζοσπάστη και μεταξύ άλλων, εμπνέει τον Γιάννη Ρίτσο να γράψει τον Επιτάφιο.

Τον Απρίλιο του 1937, οι αφροαμερικανοί **Ρούσβελτ Τάουνς** κι ο **Ρόμπερτ Μακντάνιελς** απαγάγονται στο Ντακ Χιλ του Μισισιπί και βρίσκονται λίγο αργότερα νεκροί, βασανισμένοι, δεμένοι σε δυο δέντρα, λιντσαρισμένοι από ρατσιστές. Η φωτογραφία του Μακ Ντάνιελς (1), δεμένη στο δέντρο δημοσιεύτηκε στο Time και το Life. Ήταν η πρώτη φωτογραφία λιντσαρισμένου μαύρου που δημοσιεύτηκε σε τόσο μεγάλης κυκλοφορίας περιοδικά, φέρνοντας εκατομμύρια ανθρώπους αντιμέτωπους με τη δολοφονική ρατσιστική δράση της Κου Κλουξ Κλαν και των συμμοριών του Νότου.

Τον Αύγουστο του 1955, ο **Έμετ Τιλ**, ένας 14χρονος αφροαμερικανός από το Σικάγο λιντσαρίστηκε από ρατσιστές λευκούς ενώ έκανε διακοπές στο Μισισιπί. Το πτώμα του βρέθηκε τρεις μέρες μετά τη δολοφονία του στις όχθες του ποταμού. Η παραμόρφωσή του από τα χτυπήματα ήταν τρομακτική. Στην κηδεία η μάνα του Έμετ Τιλ απαίτησε το φέρετρο να είναι ανοιχτό και να δουν όλοι τι είχε συμβεί στο γιό της. «Δεν υπήρχε τρόπος να

περιγράψεις τι βρίσκεται μέσα στο φέρετρο. Κανένας τρόπος. Και γι' αυτό ήθελα να το δει όλος ο κόσμος» είχε πει. Τα Μαύρα περιοδικά Jet και Chicago Defender, ανταποκρίθηκαν στο αίτημά της και δημοσίευσαν τις φωτογραφίες. Σύμφωνα με τα περιοδικά Nation και Newsweek, ο ξεσηκωμός της μαύρης κοινότητας του Σικάγο ήταν μεγαλύτερος από οποιοδήποτε άλλο αντίστοιχο γεγονός στο παρελθόν. Το Time αργότερα επέλεξε τη φωτογραφία της μάνας του Τιλ πάνω από το παραμορφωμένο πτώμα του γιου της ως μια από τις 100 πιο επιδραστικές φωτογραφίες όλων των εποχών. Έγραφε: «Για σχεδόν έναν αιώνα, οι αφροαμερικανοί λιντσάρονταν κανονικά κι ατιμώρητα. Τώρα, χάρη στην αφοσίωση μιας μάνας στο να αποκαλύψει τη βαρβαρότητα αυτού του εγκλήματος, κανένας δεν μπορεί να κάνει πως δεν ξέρει αυτό που τόσο καιρό δεν έβλεπε». Η δημοσιότητα που πήρε η δολοφονία του Έμετ Τιλ μέσα από τη δημοσίευση των φωτογραφιών καθόρισε σε μεγάλο βαθμό το ξέσπασμα του Κινήματος για τα Πολιτικά Δικαιώματα την ίδια χρονιά.

Ντοκουμέντα

Την 1η Φλεβάρη του 1968 ο φωτορεπόρτερ Έντι Άνταμς πατάει το κλικ της μηχανής του τη στιγμή που ο αρχηγός της αστυνομίας του αμερικανόφιλου Νοτίου Βιετνάμ εκτελεί εν ψυχρώ τον αξιωματούχο των Βιετκόνγκ, **Νγκιέν Βαν Λεμ (2)**. Είναι μόνο ένα παράδειγμα των εκατοντάδων φωτογραφιών που έπαιξαν ρόλο ώστε ο πόλεμος από την Ινδοκίνα να μεταφερθεί μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ με τον ξεσηκωμό του μεγάλου αντιπολεμικού κινήματος της δεκαετίας του '60. Ακόμα πιο εμβληματική είναι η φωτογραφία, με τα μικρά παιδιά να τρέχουν να σωθούν κλαίγοντας, τραυματισμένα από τις ναπάλμ. Τα περισσότερα από αυτά τα συγκλονιστικά ντοκουμέντα συνάντησαν πολλά εμπόδια μέχρι να βρουν το δρόμο τους για τις σελίδες των εντύπων ευρείας κυκλοφορίας και πρωτοδημοσιεύονταν σε έντυπα του αντιπολεμικού κινήματος, της φοιτητικής ριζοσπαστικής αριστεράς και του “underground” Τύπου. Ανάλογη είναι και η ιστορία φωτογραφιών από τις βίαιες αστυνομικές επιθέσεις στον ξεσηκωμό εκείνης της περιόδου μέσα στην ίδια την Αμερική, με πιο διάσημη την εικόνα της φοιτήτριας

Σύμφωνα με τη δημοσιογραφική δεοντολογία σοκαριστικές εικόνες επιτρέπεται κατ'εξαίρεση να δημοσιοποιούνται όταν πρόκειται για έγκλημα που αποσιωπάται, αμφισβητείται ή αποκρύπτεται.

Η αυτοκτονία δια απαγχονισμού του Κούρδου πρόσφυγα Ιμπραήμ Εργκιούν στο στρατόπεδο της Κορίνθου είναι αποτέλεσμα εγκληματικής πολιτικής που αποσιωπάται και αποκρύπτεται συστηματικά. Νιώθω την ανάγκη να εκφραστώ δημόσια υπέρ της Εργατικής Αλληλεγγύης για την απόφασή της να δημοσιοποιήσει τη φωτό στην πρώτη σελίδα. Όποιος κάνει συγκρίσεις με γνωστό ακροδεξιό έντυπο που είχε δημοσιοποιήσει χάριν εντυπωσιασμού φωτό του δολοφονημένου Παύλου Φύσσα, δεν ξέρει ούτε πού πατά, ούτε πού βρίσκεται.

Στέλιος Νικητόπουλος,
δημοσιογράφος στην EPT3

Αν Βέκιο να κλαίει πάνω από το πτώμα του συμφοιτητή της **Τζέφρι Μίλερ**, δευτερόλεπτα αφότου η Εθνοφρουρά άνοιξε πυρ εναντίον των φοιτητών στο Πανεπιστήμιο του Κεντ.

Στις 17 Νοέμβρη του 1985 ο μπάτσος Μελίστας πυροβολεί πισώπλατα και δολοφονεί τον 15χρονο **Μιχάλη Καλτεζά**, μετά την πορεία του Πολυτεχνείου. Η δολοφονία του Καλτεζά πυροδότησε οργισμένες διαδηλώσεις για πολλές ημέρες. Η φωτογραφία με τον δολοφονημένο Καλτεζά έγινε πρωτοσέλιδο στην Ελευθεροτυπία και Τα Νέα (3). Πολλοί από τους νέους και τις νέες που πύκνωσαν τις διαδηλώσεις των επόμενων ημερών κατέβηκαν συγκλονισμένοι από αυτή τη φωτογραφία. «Ήμουν 16 χρονών όταν είδα την φωτογραφία του Μιχάλη Καλτέζα νεκρού στα πρωτοσέλιδα της Ελευθεροτυπίας και των Νέων το μακρινό 1985 και συγκλονίστηκα. Γιατί φόραγε το ίδιο καρό πουκάμισο, το ίδιο τζιν, το ίδιο φουλάρι, ίδια ηλικία, είχα κατέβει κι εγώ στην πορεία του Πολυτεχνείου - θα μπορούσα να ήμουν εγώ στην θέση του, μέσα στα αίματα. Με στοιχειώνει ακόμη αυτή η εικόνα» λέει σήμερα ο δημοσιογράφος Γιώργος Πίττας.

Στις 30 Σεπτεμβρίου του 2000, ο **Τζαμάλ Αλ Ντουράχ** μαζί με τον δωδεκάχρονο γιο του **Μοχάμεντ**, εγκλωβίζονται σε διασταυρούμενα πυρά στη Γάζα. Είναι οι μέρες της δεύτερης Ιντιφάντα, της εξέγερσης των Παλαιστινίων ενάντια στην Ισραηλινή κατοχή. Ο Ταλάλ Αμπού Ραμά οπερατέρ του France 2 καταγράφει καρέ καρέ την αγωνία τους και την κοινή τους πορεία προς το θάνατο. Οι συγκλονιστικές εικόνες θα φουντώσουν ακόμα περισσότερο την Ιντιφάντα και θα στρέψουν εκατομμύρια στο πλευρό του Παλαιστινιακού λαού.

Η εισβολή του Μπους και των συμμάχων του στο Ιράκ το 2003 πυροδότησε ένα τεράστιο αντιπολεμικό κίνημα που πήρε το προσωνύμιο «η νέα υπερδύναμη». Η κατακραυγή απλώθηκε ακόμα περισσότερο όταν τον Απρίλιο του 2004 δημοσιεύτηκαν οι φωτογραφίες των βασανιστηρίων στις φυλακές του Αμπού Γκράμπ, από τις αμερικάνικες δυνάμεις εις βάρος ιρακινών αιχμαλώτων. Η φωτογραφία με τον κρατούμενο **Αμπντού Χουσεΐν Σααντ Φαλέχ**, με μαύρη κουκούλα στο κεφάλι, στεκόμενος σε στάση εσταυρωμένου πάνω σε ένα κουτί, να δέχεται ηλεκτροσόκ έφτασε να γίνει εξώφυλλο του Economist (με τίτλο «Ράμσφελντ παραιτήσου») και μαζί με τις υπόλοιπες γκρέμισαν τα παραμύθια περί «εκστρατείας εκδημοκρατισμού» που έλεγε το Πεντάγωνο.

Στις 6 Δεκέμβρη του 2008 ο μπάτσος Κορκονέας δολοφονεί εν ψυχρώ τον μαθητή **Αλέξη Γρηγορόπουλο** στα Εξάρχεια, πυροδοτώντας την τεράστια εξέγερση που οι περισσότεροι/ες θυμόμαστε. Την επόμενη ημέρα η Εργατική Αλληλεγγύη κυκλοφορεί έκτακτο φύλλο με τίτλο «Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων». Η φωτογραφία του πρωτοσέλιδου απεικονίζει τον μετανάστη από το Πακιστάν, **Μαζάρ Γκιούλ** που έπεσε νεκρός την ίδια μέρα στην Πέτρου Ράλλη. Το έκτακτο φύλλο εξαντλήθηκε την ίδια μέρα κι έπαιξε ρόλο ώστε να συνδεθεί η οργή ενάντια στην αστυνομική βία εις βάρος της νεολαίας με την δολοφονική ρατσιστική βία του κράτους εις βάρος των μεταναστών. Το σύνθημα «Σκοτώνουν μετανάστες – σκοτώνουν μαθητές – αλήτες δολοφόνοι ρατσιστές» έγινε σύνθημα ολόκληρου του κινήματος.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Είναι απαράδεκτο να γίνεται λογοκρισία σε μια εφημερίδα της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς που χρόνια τώρα στηρίζει τους αγώνες των προσφύγων και των μεταναστών ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό, όπως αυτό που έγινε με το πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγύης, που κατέβηκε από το facebook αναπία κι αναπιλόγητα.

Ό,τι και να κάνει η κυβέρνηση δεν πρόκειται να κρύψει τις τεράστιες ευθύνες που έχει για την εγκληματική πολιτική που ακολουθεί σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών, οδηγώντας τους ευθέως στον θάνατο. Παλεύουμε και είμαστε δίπλα στους πρόσφυγες και τους μετανάστες για να μπορούν να έχουν τα ίδια δικαιώματα με όλους μας. Η Εργατική Αλληλεγγύη δεν πρόκειται να φιμωθεί. Δεν θα το αφήσουμε να συμβεί ποτέ αυτό.

Δημήτρης Πολυχρονιάδης

Εκπαιδευτικός,

μέλος του ΣΕΠΕ Αμαρουσίου

Καταγγέλλουμε με τον πιο έντονο τρόπο την απαράδεκτη λογοκρισία του facebook εις βάρος της Εργατικής Αλληλεγγύης επειδή παρουσίασε την αυτοκτονία του ιρακινού πρόσφυγα Ιμπραήμ Εργκιούν.

Η Εργατική Αλληλεγγύη αποκαλύπτει κι αναδεικνύει τη δολοφονική συμπεριφορά της κυβέρνησης εναντίον των προσφύγων και των μεταναστών. Δεν φτάνει ότι η κυβέρνηση έχει εξαγοράσει τα ΜΜΕ, ότι με την καταστολή και τις απαγορεύσεις προσπαθούν να σταματήσουν κάθε φωνή αντίστασης, προσπαθούν τώρα να σταματήσουν και την πληροφόρηση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, επιτιθέμενοι σε σελίδες οργανώσεων και συλλογικοτήτων που αγωνίζονται. Δεν θα τους περάσει! Συνεχίζουμε πιο αποφασιστικά.

Κώστας Τουλγαρίδης

Μέλος Δ.Σ ΣΕΠΕ

«Κ.Σωτηρίου»

Περιφερειακός Σύμβουλος Αττικής με την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική

Με απεργιακές συγκεντρώσεις στις πύλες όλων των νοσοκομείων συνεχιζόταν την Τετάρτη 7 Απρίλη ο αγώνας των υγειονομικών ενάντια στην εγκληματική κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας. Η πανελλαδική ημέρα δράσης που κήρυξαν τα συνδικάτα της Υγείας ήταν το επόμενο βήμα της σκληρής μάχης που δίνουν για την ενίσχυση του ΕΣΥ και ένα κρίσιμο σκαλοπάτι για τη νέα πανυγειονομική απεργία που προσανατολίζονται να κηρύξουν στις 22 Απρίλη.

Η επιλογή της ημερομηνίας δεν ήταν τυχαία. Την ίδια μέρα ένα χρόνο πριν, οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων ξεσηκώνονταν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, σπάζοντας το «σιωπητήριο» που προσπαθούσε να επιβάλλει τότε η κυβέρνηση σε όλη την εργατική τάξη. Με τα αιτήματά τους για μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, για άμεση χρηματοδότηση του ΕΣΥ για υποδομές, εξοπλισμό και μέσα προστασίας, για επίταξη των ιδιωτικών κλινικών και ένταξή τους στο δημόσιο σύστημα Υγείας, αναδείκνυαν από την πρώτη στιγμή

7 Απρίλη 2021. Ξανά στον αγώνα

τον τρόπο για να σωθούν ζωές.

Αντί για την ικανοποίησή τους όμως, ένα χρόνο και τρία φονικά κύματα πανδημίας μετά, η κυβέρνηση έχει οδηγήσει το ΕΣΥ στην κατάρρευση. «Από τότε μέχρι σήμερα μετά από την πιο σκληρή, τυφλή και άχρηστη καραντίνα με μπόλικη δόση από Χρυσοχοϊδή και Ξεσάλωμα των μπάτσων, οι νεκροί ξεπερνούν τις 8.000, τα κρούσματα τις εκατοντάδες χιλιάδες, τα νοσοκομεία μας απαξιωμένα έχουν μετατραπεί σε νοσοκομεία covid και όποιον πάρει ο χάρος από τα υπόλοιπα νοσήματα», ανέφερε η ανακοίνωση του **Συντονιστικού Νοσοκομείων** ενόψει της 7 Απρίλη. «Η εικόνα εκατοντάδων διασωληνωμένων ασθενών εκτός ΜΕΘ και η αποτυχία του στοιχήματος του εμβολιασμού που τάχα θα τα έλυνε όλα είναι ο ορισμός της αποτυχίας τους.

Προσλήψεις μαζικές δεν έγιναν ποτέ, μονιμοποίηση των συμβασιούχων ούτε για αστέιο. Επίταξη των

ιδιωτικών νοσηλευτηρίων που έγινε σύνθημα στο στόμα όλων των υγειονομικών, σήμανε για την κυβέρνηση το ανάποδο, δηλαδή δώρα στους ιδιώτες με την υπερκοστολόγηση των non-covid διασωληνωμένων, ΣΔΙΤ, κερδοσκοπική σπέκουλα με τα τεστ. Τώρα η κυβέρνηση των δολοφόνων έχει βρει καινούριο μοτίβο γύρω από την καραμέλα περί ατομικής ευθύνης: Ανοίξτε τα όλα, αφού κάνετε self test και ό,τι θέλει ας γίνει».

Τίποτε δεν έχει τελειώσει

Ένα όργιο διώξεων υγειονομικών, με αποκορύφωμα την απόλυση του προέδρου του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα, **Κώστα Καταραχιά**, συμπληρώνει αυτή την εικόνα. Η 7 Απρίλη έδωσε συνέχεια και σε αυτό το μέτωπο που παραμένει ανοιχτό. Όπως συνεχίζει η ανακοίνωση του Συντονιστικού: «Η μάχη για την επαναπρόσληψη του Καταραχιά συνεχίζεται. Δεν σταματάει. Ο Καταρα-

χιάς, παραμένει πρόεδρος του σωματείου των εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα και μέχρι τις 25 Μάη που θα γίνει η εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων συνεχίζουμε την καμπάνια αλληλεγγύης. Τίποτε δεν έχει τελειώσει, γιατί η μάχη για να υπερασπίσουμε την δημόσια Υγεία και τον συνδικαλισμό από την εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης δεν έχει τελειώσει...

Πρέπει να τελειώνουμε με αυτή την άθλια κυβέρνηση. Απεργιακά, με

τα σωματεία μας και με συνδικαλιστές σαν τον Καταραχιά να οργανώσουμε τα νοσοκομεία μας. Την Νέα Δημοκρατία πάντα απεργιακά την στέλναμε στον αγύριστο. Έτσι και τώρα! Με συνελεύσεις, επιτροπές αγώνα και οριζόντιο συντονισμό να συνεχίσουμε και να υλοποιήσουμε αυτό που ξεκίνησε στις 7 Απρίλη του 2020. Και στις 22 Απρίλη στην πανελλαδική απεργία της Υγείας να τους αποτελειώσουμε!».

Συγκεντρώσεις 7/4

Άγιος Σάββας 12 μεσ.
Γεννηματάς 11πμ
Αγία Όλγα 12μεσ
Αγλαΐα Κυριακού 8πμ
Ασκληπιείο 1μμ στην πάνω πύλη
Έλενα 8.30πμ
Φλέμινγκ 11.30πμ πύλη

Αττικό 10πμ πύλη - 10.30πμ Παλατάκι μαζί με Δρομοκαΐτειο και Δαφνί
Νίκαια 8πμ
Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης 9πμ - κεντρική συγκέντρωση ΕΝΙΘ
Λαϊκό 9πμ

Αγία Σοφία 8πμ
Ευαγγελισμός 8πμ
Χανιά 11πμ
ΠΑΓΓΗ 1μμ-3μμ
Βόλος 12μες-2μμ
Άγιος Ανδρέας Πάτρα 12μεσ
Νοσοκομείο Ρίο 1μμ
Ικαρία 12μεσ

Τόσα fake news μαζεμένα, όσα ξέρασε ο Κοντοζαμάνης τη Δευτέρα 5 Απρίλη στη Βουλή για την απόλυση του Κώστα Καταραχιά, δεν έχουν ξαναυπάρξει. Όπως μας είπε ο Κ.Καταραχιάς:

«Η τοποθέτηση Κοντοζαμάνη αποτελεί μνημείο ψεμάτων και χυδαιότητας. Ο πανικός τους δεν κρύβεται. Ένας υφυπουργός Υγείας, που τρεις μήνες τώρα δεν είχε αρθρώσει λέξη για το θέμα, που έτρεμε να συναντήσει ως αρμόδιος που είναι τους υγειονομικούς και τα συνδικάτα τους, έρχεται να το κάνει πέντε μέρες μετά την απόλυση, κυριολεκτικά κρυμμένος πίσω της.

Λέει ψέματα ότι βρίσκεται σε διάλογο με τους συνδικαλιστές, όταν ένα χρόνο τώρα το υπουργείο και η κυβέρνηση έχουν διακόψει κάθε επικοινωνία με τα συνδικάτα της Υγείας και τον μόνο που συναντάμε είναι την αστυνομία και τα ΜΑΤ. Λέει ψέματα ότι δεν υπάρχουν άλλες διώξεις, όταν ένα όργιο συνδικαλιστικών διώξεων υγειονομικών, με πειθαρχικά και εισαγγελείς, βρίσκεται σε εξέλιξη σε όλη τη χώρα.

Ψέματα

Λέει ψέματα ότι ακόμα και η Δικαιοσύνη απεφάνθη σχετικά με την απόλυση (ενώ πρόκειται μόνο για την προσωρινή διαταγή αναστολής της) και πως ουδεμία ανάμειξη είχε η κυβέρνηση. Τότε αλήθεια τί έκαναν ο δικηγόρος της 1ης ΥΠΕ και ο νομικός σύμβουλος του Κικίλια στο δικαστήριο χωρίς να είναι διάδικοι; Και γιατί ο τελευταίος ένωσε την ανάγκη να δηλώσει την παρουσία του στην πρόεδρο; Προσπαθεί τελικά ο υφυπουργός να προκαταλάβει και την εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων στις 25 Μάη;

Λέει ψέματα ότι για τους συμβασιούχους-επικουρικούς αποφασίζουν οι διοικήσεις γιατί δήθεν υπάρχει το “αυτοδιοίκητο” των νοσοκομείων. Είναι αστέιο να υποστηρίζει ότι οι διορισμένες, οι εγκάθετες, από το υπουργείο διοικήσεις απέκτησαν ξαφνικά αυτονομία από τον εργοδότη τους.

Η μόνη αλήθεια ήταν η παραδοχή ότι η απόλυσή μου έγινε όχι γιατί δεν είμαι πλέον απαραίτητος ως γιατρός όπως τόσο καιρό υποστήριζαν διοίκηση, ΥΠΕ και υπουργείο για να αποσείσουν την κατηγορία της συνδικαλιστικής δίωξης, αλλά γιατί κατήγγειλα, μαζί με το Σύλλογό μου, τους συναδέλφους μου στον Άγιο Σάββα, όλους τους αγωνιζόμενους υγειονομικούς, όλα όσα η κυβέρνησή του χαρακτηρίζει fake news. Δηλαδή την εγκληματική πολιτική τους στο ΕΣΥ. Και αυτό τον συνδικαλισμό δεν πρόκειται να τον σταματήσουν ποτέ».

Αγωνιστικό παραμένει το κλίμα στον Άγιο Σάββα κόντρα στην απόλυση του προέδρου του Συλλόγου Εργαζόμενων και όλες τις επιθέσεις της διοίκησης και του υπουργείου. Μετά τις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις των τελευταίων μηνών με κορύφωση την πανυγειονομική απεργία στις 30 Μάρτη, οι εργαζόμενοι συνεχίζουν δυναμικά τη μάχη τόσο για την επαναπρόσληψη του Κώστα Καταραχιά όσο και για την κάλυψη όλων των αναγκών του νοσοκομείου.

Η απόλυση του Κώστα Καταραχιά ξεγύμνωσε απόλυτα την κυβέρνηση. Με τη συμβολή του τεράστιου κύματος συμπαράστασης που ξεδιπλώθηκε στο πλευρό του, αυτή η επίθεση έγινε ο καθρέφτης όλης της δολοφονικής πολιτικής της.

Η επίθεση των ΜΑΤ με ξύλο και χημικά στους απεργούς υγειονομικούς και τους συμπαραστάτες τους έξω από το υπουργείο Υγείας στις 30 Μάρτη, το μόνο που κατάφερε ήταν να μεγαλώσει την οργή εναντίον της. Το ίδιο και η απόφαση της την επόμενη μέρα να στείλει τον νομικό σύμβουλο του Κικίλια να παραστεί, χωρίς να είναι διάδικος, στη δίκη που εξέταζε το αίτημα για προσωρινή διαταγή αναστολής της απόλυσης του Κώστα Καταραχιά.

Για ξεκάθαρη πολιτική δίωξη καθώς και για αποκάλυπτη κυβερνητική παρέμβαση στη δικαιοσύνη, μίλησαν ο **Κώστας Παπαδάκης** και ο **Τάκης Ζώτος**, συνήγοροι του Κ. Καταραχιά, την ίδια μέρα έξω από τα δικαστήρια της Ευελπίδων όπου είχαν συγκεντρωθεί δεκάδες εργαζόμενοι του Αγίου Σάββα και συμπαραστάτες. «Αν αυτό δεν είναι πολιτική πίεση προς την πρόεδρο να βγάλει απόφαση κατά του Καταραχιά,

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ Επιμένουμε!

πώς αλλιώς μπορεί να ερμηνευτεί; Είναι κορυφαίο πολιτικό σκάνδαλο», είπε ο Κ.Παπαδάκης. «Το τελευταίο προσχηματικό επιχείρημα για το ότι δεν τον δίδουν για συνδικαλιστικούς λόγους ήταν πως προσέλαβαν μια άλλη γιατρό ακτινολόγο στη θέση του. Αποδείχτηκε μέσα στο δικαστήριο και το ομολόγησαν ότι αυτή η γιατρός θα έρθει τον Οκτώβρη και άρα μέχρι τότε η θέση παραμένει κενή», είπε ο Τ. Ζώτος.

Η απόρριψη της αίτησης την επόμενη μέρα επιβεβαίωσε τα παραπάνω. Ωστόσο, δεν απογοήτευσε κανέναν. Ο Σύλλογος Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα συνέχισε τις αγωνιστικές ανακοινώσεις και παρεμβάσεις του τις επόμενες μέρες, προειδοποιώντας πως «Δεν πρόκειται να σταματήσουμε τον αγώνα για Δημόσια Δωρεάν Υγεία για όλους και να υπερασπιζόμαστε τα δίκαια αιτήμα-

τα των συναδέλφων μας και των ασθενών μας. Στις απεργίες, μπροστά, στην πρώτη γραμμή θα είναι το σωματείο του Αγίου Σάββα μαζί με τον πρόεδρο μας Κώστα Καταραχιά. Συνεχίζουμε!».

Το Σάββατο 3 Απρίλη ο Σύλλογος συμμετείχε στο παμπειραϊκό συλλαλητήριο που καλούσε το Εργατικό Κέντρο της πόλης στο Πασαλμάνι και ο Κ.Καταραχιάς από το βήμα της συγκέντρωσης κάλεσε σε κλιμάκωση του αγώνα με πρώτο σταθμό τις απεργιακές συγκεντρώσεις στις πύλες των νοσοκομείων στις 7 Απρίλη. Ενώ τη Δευτέρα 5 Απρίλη, ενόψει της κινητοποίησης, έγινε συγκέντρωση-συζήτηση στο προαύλιο του Αγίου Σάββα για την οργάνωσή της, καθώς και για όλα τα επόμενα βήματα μέχρι την εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων κατά της απόλυσης στις 25 Μάη.

Λένα Βερδέ

7 Απρίλη 2020 - Έτσι άνοιξε ο δρόμος

Ένας χρόνος κλείνει αυτές τις μέρες από την ιστορική μέρα δράσης που πραγματοποιήθηκε στα νοσοκομεία όλης της χώρας στις 7 Απρίλη του 2020 όταν πλήθος κόσμου, εργαζόμενοι και συμπαράστατες συμμετείχαν με μαζικές στάσεις εργασίας στις συγκεντρώσεις στις πύλες των νοσοκομείων.

Ήταν η πρώτη μαζική απάντηση των εργατών Υγείας – και της εργατικής τάξης γενικότερα- απέναντι στην πολιτική της κυβέρνησης που από τη μια «χειροκροτούσε» τους υγειονομικούς αλλά από την άλλη άφηνε αβοήθητο το ΕΣΥ απέναντι στην πανδημία παίζοντας το χαρτί της «ατομικής ευθύνης» και έχοντας ήδη προχωρήσει στο πρώτο λοκντάουν. Πέτυχε να σπάσει την παράλυση που ήθελε να σπείρει η κυβέρνηση στο εργατικό κίνημα, να αναδείξει την υποκρισία της, προβάλλοντας τα μόνα ρεαλιστικά αιτήματα για την αντιμετώπιση της πανδημίας -προσλήψεις, ενίσχυση του ΕΣΥ, επίταξη της ιδιωτικής Υγείας και να αναδείξει το δρόμο για το ξετύλιγμα των αγώνων στα νοσοκομεία και ευρύτερα. Μια μέρα δράσης που πέτυχε μέσα σε δύσκολες και πρωτόγνωρες συνθήκες.

Στις 18 Μαρτίου 2020 ανακοινώθηκε από τον **Χαρδαλιά** η απαγόρευση των δημόσιων συναθροίσεων 10 ή περισσότερων ατόμων και η κύρωση διοικητικού προστίμου 1000 ευρώ. Στις 19 Μαρτίου το Υπουργείο Υγείας έκλεισε τις πόρτες του στους νοσοκομειακούς γιατρούς που συγκεντρώθηκαν μετά από κάλεσμα της ΟΕΝΓΕ απαιτώντας άμεσα μέτρα. Στις 21 Μαρτίου η κυβέρνηση πέρασε Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου με την οποία ανέστειλε την απαγόρευση πολιτικής επιστράτευσης και της επίταξης απεργών. Και την 23η Μαρτίου προχώρησε στην γενική απαγόρευση κυκλοφορίας.

«Πρόκειται για μια καταστροφική επιλογή» γράφαμε τότε στην Εργατική Αλληλεγγύη. «Στην πραγματικότητα με τα μέτρα που πήρε εξασφαλίζει την συνέχιση της μετάδοσης του κορονοϊού καθώς η μεγάλη μερίδα των εργαζομένων θα συνεχίσουν να πηγαίνουν καθημερινά στις δουλειές τους χρησιμοποιώντας τα ΜΜΜ για να δουλέψουν σε χώρους εργασίας που δεν τηρούνται έστω και στο ελάχιστο οι κανόνες ασφαλείας. Αυτού του τύπου η απαγόρευση δεν θα εμποδίσει παρά ελάχιστα τη μετάδοση του ιού. Πρόκειται για συνταγή καταστροφής, με μια ουσιαστική σκοπιμότητα: Να βάλει στο γύψο το δικαίωμα ΟΛΩΝ μας να αντιδρούμε δημόσια».

Σήμερα όλα αυτά φαίνονται προφανή. Αλλά τότε όποιος τολμούσε να διαδηλώσει κατηγορείτο ως «κοινωνικά ανεύθυνος» - πόσο μάλλον

7/4/20, Συγκέντρωση στο Κρατικό Νίκαιας. Φωτό: Αρχείο Εργατικής Αλληλεγγύης

αν ήταν υγειονομικός. Και δεν αφορούσε αυτό μόνο την κυβέρνηση και τα καθεστωτικά μέσα που ελέγχει. Ολόκληρα κομμάτια της αριστεράς - ο ΣΥΡΙΖΑ και όχι μόνο- είχαν υιοθετήσει το σύνθημα «θα λογαριαστούμε μετά» την πανδημία - με τον **Αλέξη Τσίπρα** να κρατάει αποστάσεις ακόμη και από αυτό λέγοντας ότι «ότι δεν είναι αυτό η προτεραιότητα και ότι «δεν επιθυμεί να μπει σε μια μικροπολιτική σύγκρουση με την κυβέρνηση». Η πίεση δούλεψε και στις συνδικαλιστικές ηγεσίες - ακόμη και στα πιο μαχητικά συνδικάτα, όπως των νοσοκομείων. «Η ΠΟΕΔΗΝ με αίσθημα ευθύνης συμβάλλοντας στα μέτρα πρόληψης και αποφυγής μετάδοσης του κορωνοϊού στη χώρα μας που αποφασίστηκαν από τις αρμόδιες αρχές και λόγω της αναγκαιότητας οι συνάδελφοι να βρίσκονται στις θέσεις τους αναστέλει την 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση 5/3/2020 καθώς επίσης και την συγκέντρωση και πορεία. Οι μαζικές συγκεντρώσεις τέτοιες ημέρες δεν βοηθάνε» ανέφερε η ανακοίνωση της που ανέστειλε την απεργία της 5ης Μάρτη για τις 7 Απρίλη.

Απέναντι στη διστακτικότητα των ηγεσιών τα πράγματα άρχισαν να κινούνται -εκ των πραγμάτων- από τα κάτω. «Υπάρχουν ήδη επτά κρούσματα και τριάντα συνάδελφοι σε καραντίνα», δήλωνε στην Εργατική Αλληλεγγύη εκείνες τις μέρες ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων του νοσοκομείου Αγ. Σάββας. «Αρχικά ούτε τεστ δεν ήθελαν οι υπεύθυνοι να γίνονται στο προσωπικό -που καταλαβαίνουμε όλοι τι σημαίνει αυτό σε ένα αντικαρκινικό νοσοκομείο- και μόνο μετά τις αντιδράσεις μας έκαναν πίσω». Καθημερινές ανοιχτές συγκεντρώσεις στον Άγιο Σάββα, γενικές συνελεύσεις στο Γεννηματάς,

άρνηση των εργαζομένων στο Σωτηρία, στο Γεννηματάς και άλλα νοσοκομεία να συνεχίσουν τη δουλειά χωρίς τα κατάλληλα μέσα – ήταν η απάντηση στη συνειδητή ανευθυνότητα της κυβέρνησης και των διοικήσεων.

Από τα κάτω

Στη συνέλευση του **Συντονιστικού Νοσοκομείων** στις 12 Μάρτη αποφασίστηκε η 7 Απρίλη να γίνει ακόμα και αν η ηγεσία προχωρούσε σε νέα αναστολή. Όλο και περισσότερα νοσοκομεία άρχισαν να ανταποκρίνονται στο κάλεσμα για δώρη στάση εργασίας και συγκεντρώσεις στα προαύλια που απηύθυναν το **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή** -το σχήμα των γιατρών της αντικαπιταλιστικής/ριζοσπαστικής αριστεράς και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων. Η **ΟΕΝΓΕ** ανταποκρίθηκε καλώντας όλες τις ενώσεις νοσοκομειακών γιατρών από κοινού με τους συλλόγους των εργαζομένων να προχωρήσουν σε κινητοποιήσεις. Η **ΠΟΕΔΗΝ**, παρότι είχε αναστείλει την απεργία, κάλυψε τα κατά τόπους σωματεία να οργανώσουν κινητοποιήσεις. Το ένα μετά το άλλο Σωματεία και Ομοσπονδίες από δεκάδες χώρους δημόσιου και ιδιωτικού τομέα άρχιζαν να βγάζουν ανακοινώσεις συμπαράστασης - έχοντας στήριξη απ' όλο το φάσμα της Αριστεράς. Τα συνεργεία της **Εργατικής Αλληλεγγύης** βγήκαν σε εργατικούς χώρους και λαϊκές συναντώντας μαζική ανταπόκριση ενώ η **ΚΕΕΡΦΑ** στήριξε τις κινητοποιήσεις ανοίγοντας τα ζητήματα των στρατοπέδων συγκέντρωσης και της ελεύθερης πρόσβασης των προσφύγων στα νοσοκομεία.

Μέσα από αυτήν τη διαδικασία ο γύψος που πήγε να επιβάλει η κυβέρνηση έσπασε στις 7 Απρίλη πριν ακόμη καν στεγνώσει. «Ξεσηκωμός!

Αυτό μπορεί να περιγράψει όσα έγιναν το πρωί στις πύλες όλων των νοσοκομείων της χώρας. Η ημέρα δράσης για την υγεία μετατράπηκε παντού σε μαζικές συγκεντρώσεις εργαζομένων και συμπαραστών. Η προκλητική παρουσία της αστυνομίας αντί να τρομοκρατήσει τους συγκεντρωμένους, τους εξόργισε ακόμα περισσότερο. «Οι μάσκες είναι για να μας προστατεύουν κι όχι για να μας κλείνουν το στόμα», ήταν η απάντηση των εργαζομένων παντού διαβάζουμε στο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης εκείνες τις μέρες.

Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Βόλος, Τρίκαλα, Ηράκλειο, Χανιά, Πάτρα, Μυτιλήνη – ακόμη και τα Κέντρα Υγείας στα πιο απομακρυσμένα νησιά σηκώθηκαν πανό, οι εργαζόμενοι βγήκαν στην πύλη. Στην Αττική δεν υπήρξε νοσοκομείο αλλά και Κέντρο Υγείας που να μην έγινε κινητοποίηση. Ευαγγελισμός, Άγιος Σάββας, Κρατικό Νίκαιας, Γεννηματάς, Αμαλία Φλέμινγκ, Αττικό, Ασκληπιείου Βούλας, Αγία Όλγα, Παιδών Πεντέλης, Αγλαΐα Κυριακού, Ερυθρός, Ιπποκράτειο, Σισμανόγλειο, Σωτηρία, ΚΥ Περιστερίου, ΚΥ Ευόσμου, ΤΜΥ Ν. Ιωνίας, Παμμακάριστος, Θριάσιο, Λαϊκό, Έλενα. Στον ιδιωτικό τομέα, το Σωματείο Εργαζόμενων Ιδιωτικών Κλινικών Αθήνας συμμετείχε με συγκεντρώση στη Βιοιατρική στους Αμπελόκηπους.

Στον Άγιο Σάββα, 100 εργαζόμενοι/ες με το πανό τους, φωνάζοντας ασταμάτητα συνθήματα μαζί με τους συμπαραστές τους, έστειλαν τις αστυνομικές δυνάμεις να ξανακλειστούν στη ΓΑΔΑ που συνορεύει με την πύλη τους. Στον Ευαγγελισμό εκατοντάδες εργαζόμενοι και συμπαραστές πέταξαν την αστυνομία έξω από το νοσοκομείο όταν άρχισαν να ζητάνε ταυτότητες από τους συγκεντρωμένους. Το ίδιο συνέβη

και στο Γεννηματάς όπου οι εργαζόμενοι συγκεντρώθηκαν στην πύλη κρατώντας πλακάτ.

Στο Αττικό οι εργαζόμενοι μαζεύτηκαν στο αίθριο του νοσοκομείου και κατέβηκαν με το πανό τους φωνάζοντας συνθήματα για προσλήψεις προς την πύλη, όπου είχε ήδη στηθεί η συγκέντρωση και τον λόγο πήραν εκπρόσωποι της ΟΛΜΕ, και του Σωματείου Εμποροϋπαλλήλων. Με συμμετοχή σωματείων και φορέων της πόλης έγινε η συγκέντρωση στο Μεταξά ενώ στο Ασκληπιείο Βούλας συμμετείχαν οι σύλλογοι δασκάλων Αλίου-Ελληνικού-Αργυρούπολης και Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης, τοπικές κινήσεις και παρατάξεις.

Σε όλη τη χώρα

Μια σειρά σωματεία, συλλογικότητες και φορείς έδωσαν το παρών με πανό στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης και στο ΨΝΘ ενώ στο Βόλο η κεντρική συγκέντρωση έγινε στο Αχιλλοπούλειο. Στο Ηράκλειο Κρήτης πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις και στα δύο νοσοκομεία της πόλης. Βενιζέλειο και ΠΑΓΝΗ), παρά την βροχή. Πάνω από 150 υγειονομικοί και συμπαραστές συγκεντρώθηκαν στο νοσοκομείο του Ρίο. «Παρουσία είχαν το Σωματείο Εργαζομένων, η ΕΙΝΑ, το Εργατικό Κέντρο, η Α' ΕΛΜΕ, ο Σύλλογος εργαζομένων στην περιφέρεια, η ΕΜΔΥΔΑΣ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η Ανταρσία στην Πάτρα, η Αριστερή Παρέμβαση στη Δυτική Ελλάδα, ο δήμαρχος Πάτρας, καθώς και φοιτητές και φοιτήτριες από δέκα συλλόγους.

Στο Αγία Όλγα το παρών έδωσαν πλήθος αντιπροσωπείες ενώ η ΚΕΕΡΦΑ τόνισε την επιτακτική ανάγκη για στέγαση και περίθαλψη των προσφύγων. Στη συγκέντρωση – συνέλευση στο Παιδών Πεντέλης αναδείχθηκε η μάχη που δίνει το σωματείο ενάντια στο κλείσιμο της παιδοψυχιατρικής κλινικής, για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων και για καλύτερες συνθήκες εργασίας για τις καθαρίστριες. Στη συγκέντρωση στο Θριάσιο, όπου συμμετείχαν το Συνδικάτο Μετάλλου Αττικής, τα Σωματεία Ιδιωτικών Υπαλλήλων και Επισιτισμού και καταγγέλθηκε ότι 14 εργαζόμενοι που εκπαιδεύονται στο Θριάσιο προορίζονται για να στελεχωθούν το ιδιωτικό κέντρο Attica. Στον Ερυθρό, η επίσκεψη ενός περιπολικού και η προτροπή των αστυνομικών να διαλυθεί η συγκέντρωση γιατί «απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις» δεν πτόησε κανέναν.

Ο δρόμος της εργατικής αντίστασης είχε ανοίξει.

Γιώργος Πίπτας

Εργατικός έλεγχος στα εμβόλια

Συνέχεια από τη σελ. 3

Όμως, η μεγάλη πίεση από τις κυβερνήσεις και ο αγώνας δρόμου μεταξύ των φαρμακοβιομηχανιών για την γρήγορη κυκλοφορία εμβολίων είχε συμπιέσει σε μεγάλο (και αντιεπισημονικό) βαθμό και τα χρονικά όρια αλλά και το εύρος των κλινικών δοκιμών. Όλα τα μέχρι τώρα εμβόλια έχουν πάρει έγκριση υπό το καθεστώς "έκτακτης ανάγκης". Σε αυτό πρέπει να προστεθεί και η μυστικότητα γύρω από τις συμφωνίες των φαρμακοβιομηχανιών με τα κράτη. Η πραγματική αποτελεσματικότητα, οι πιθανές παρενέργειες αλλά και η χρονική περίοδος της ανοσίας που παρέχουν τα εμβόλια δεν είναι ακόμα ξεκάθαρα και αυτό είναι μεγάλο πρόβλημα.

Παλινωδίες

Για παράδειγμα, όταν οι εποπτικές αρχές εμβολίων των ΗΠΑ χαρακτήρισαν, στις αρχές Μάρτη, ως παρωχημένα τα στοιχεία που η AstraZeneca είχε παραδώσει (ήταν τα ίδια στοιχεία με τα οποία είχε πάρει τις άδειες σε Βρετανία και ΕΕ) για να πάρει την άδεια για το εμβόλιο της στις ΗΠΑ, αυτή αναγκάστηκε να τα επικαιροποιήσει και τελικά το εμβόλιο της αποδεικνύεται να είναι αποτελεσματικό κατά 76% στην πρόληψη συμπτωματικών κρουσμάτων ενάντι 92% που είχε δηλωθεί (και πήρε έγκριση) στην Ευρώπη.

Το εμβόλιο της AstraZeneca (το «εμβόλιο του κόσμου», όπως είχε χαρακτηριστεί γιατί είναι φθινό και εύκολο στην αποθήκευση και την μεταφορά) παρουσιάζει τα μεγαλύτερα, μέχρι στιγμής, προβλήματα αλλά και τον μεγαλύτερο παραλογισμό ως προς την αντιμετώπιση τους από τις κυβερνήσεις και τις εποπτικές αρχές της ΕΕ και όχι μόνο.

Τον Φεβρουάριο μια σειρά χώρες της ΕΕ, και η Ελλάδα μέσα σ' αυτές, σταμάτησαν τον εμβολιασμό σε ηλικίες άνω των 55 ή 65 χρόνων γιατί υπήρχαν έρευνες που έδειχναν ότι το εμβόλιο έχει χαμηλή αποτελεσματικότητα γι' αυτή την ηλικιακή ομάδα. Τον Μάρτιο, όμως, η χορήγηση του εμβολίου εμφανίσε (λίγα αλλά υπαρκτά) φαινόμενα θρομβώσεων για άτομα (κυρίως γυναίκες) ηλικίας κάτω των 60 ετών και πολλές ευρωπαϊκές χώρες προχώρησαν στην προληπτική αναστολή του. Μπορεί, ο ΕΜΑ να έδωσε εκ νέου το «πράσινο φως» (αν και αναγκάστηκε να παραδεχθεί τη σύνδεση του με φαινόμενα θρόμβωσης), αλλά πολλές χώρες (με πρώτη τη Γερμανία) σταματάνε τη χορήγηση του εμβολίου για άτομα κάτω των 55 ή 60 ετών.

Αυτό το αντίστροφο ηλικιακό κριτήριο (από το "όχι στους άνω των 55 - 65" στο "όχι στους κάτω των 55 - 65") και κυρίως η καθυστερημένη παραδοχή των παρενεργειών από τον ΕΜΑ (αλλά και από τον εδώ ΕΟΦ) κλονίζει την εμπιστοσύνη του κόσμου απέναντι στο εμβόλιο της AstraZeneca και καθυστερεί την πορεία του εμβολιασμού. Υπεύθυνοι γι' αυτό είναι μόνο το τρίγωνο κυβερνήσεις – εποπτικές αρχές – φαρμακοβιομηχανίες που παίζουν παιχνίδια σε βάρος της υγείας του κόσμου.

Ο έλεγχος της ασφάλειας των εμβολίων πρέπει να περάσει στα χέρια των εργαζόμενων και των επιστημόνων στην Υγεία.

Γιώργος Ράγκος

Νοσοκομεία SOS

30/3, Πορεία στο Υπουργείο Υγείας ενάντια στην απόλυση του Κ. Καταραχιά. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Σε πλήρη εξέλιξη βρίσκεται το έγκλημα της κυβέρνησης στο ΕΣΥ. Εν μέσω του τρίτου κύματος της πανδημίας, το ένα μετά το άλλο τα νοσοκομεία βουλιάζουν από τις εισαγωγές, τους διασωληνωμένους και τους θανάτους εντός και εκτός ΜΕΘ, τα κρούσματα στο προσωπικό. Η οργή των υγειονομικών παντού ξεχειλίζει. Οι αποκαλύψεις, οι αντιδράσεις και οι κινητοποιήσεις είναι καθημερινές σε όλη τη χώρα,

Η τελευταία μαζική διασπορά ήρθε από το ΓΝΑ Γεννηματάς με δεκάδες κρούσματα στο προσωπικό. Καθώς το νοσοκομείο μετατρέπεται όλο το τελευταίο διάστημα αποκλειστικά σε covid, χωρίς νέες προσλήψεις ή ενίσχυση σε υποδομές και εξοπλισμό όπως διεκδικούσαν οι εργαζόμενοι με συνεχείς παραστάσεις διαμαρτυρίας στη διοίκηση τις προηγούμενες βδομάδες, ήταν θέμα χρόνου το πότε αυτό θα γινόταν υγειονομική βόμβα. Και δεν είναι το μόνο.

Την περασμένη Παρασκευή οι εργαζόμενοι στο Δρομοκαϊτείο συγκεντρώθηκαν στην πύλη και έκλεισαν την εφημερία, οργισμένοι με τις επικίνδυνες συνθήκες που επικρατούν για τους ίδιους και τους ασθενείς τους. Μαζικά κρούσματα ασθενών και νοσηλεία τους σε ψυχιατρικά τμήματα, απουσία εξειδικευμένου επαρκούς προσωπικού και απαραίτητου υλικοτεχνικού εξοπλισμού, έλλειψη μέσων προστασίας και ενδεδειγμένης ιχνηλάτησης, εξουθενωμένο προσωπικό που αδυνατεί να ανταποκριθεί, αυτή είναι η κατάσταση στο Δρομοκαϊτείο. Με τους εργαζόμενους και το Σωματείο τους να απαιτούν να μεταφερθούν άμεσα οι ασθενείς με covid που αυξάνονται συνεχώς, να σταματήσουν οι εφημερίες και να στελεχωθεί τώρα με προσωπικό το νοσοκομείο που έχει πάνω από 1000 οργανικές θέσεις κενές.

Τις ίδιες μέρες στο ΠΑΓΝΗ επιβεβαιώνονταν πολλαπλά κρούσματα σε προσωπικό και ασθενείς εξαιτίας, όπως τονίζει το Σωματείο Εργαζόμενων, της πολιτικής του χαμηλότερου δυνατού κόστους με συνεχείς εκπτώσεις στη λήψη προληπτικών μέτρων. Η αντιμετώπιση μάλιστα της Διοίκησης ήταν να κλειδώσει (!) όλες τις πόρτες εκτός της κεν-

τρικής. «Δεν είναι δυνατόν ένα μεγάλο κτιριακό συγκρότημα, όπως είναι το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, με πάνω από 2000 εργαζόμενους και εκατοντάδες ασθενείς και συνοδούς, να εξυπηρετείται από μία μόνο είσοδο. Δημιουργεί ανασφάλεια και επικινδυνότητα σε περίπτωση πυρκαγιάς ή σεισμού. Ενισχύει τον συνωστισμό στην κεντρική είσοδο του νοσοκομείου», καταγγέλλει το Σωματείο.

Την ίδια στιγμή στο Ιπποκράτειο Αθήνας, στην εφημερία του περασμένου Σάββατου, επαναλαμβάνονταν οι σκηνές που είχαν έρθει στο φως πριν λίγες μέρες στον Ευαγγελισμό με δεκάδες ασθενοφόρα το ένα πίσω από το άλλο στο προαύλιο. Αυτή η εικόνα κάνει τις ανακοινώσεις του υπουργείου Υγείας για ενίσχυση του νοσοκομείου με επτά κλίνες ΜΕΘ να μοιάζουν με κακόγουστο αστείο. Πόσο μάλλον όταν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι αποκαλύπτουν ότι αυτές φορτώθηκαν στους ίδιους να τις δημιουργήσουν από το μηδέν χωρίς προσωπικό και μηχανήματα.

Ελλείψεις και απολύσεις

Ενώ αυτή η κατάσταση επικρατεί σε όλα τα νοσοκομεία (τα έγγραφα από το Τζάνειο με τις εισαγωγές επιβεβαιωμένων κρουσμάτων ανά μερικά λεπτά προκάλεσαν επίσης σοκ), τα ιδιωτικά νοσοκομεία χρυσοληρώνονται για να κάνουν επιλογή ασθενών. Όπως έγραψε η Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός στο ΓΝΑ Γεννηματάς: «Μαχαιρωμένος μετανάστης έρχεται στα Επείγοντα. Παραπέμπεται στο "καλό" ιδιωτικό που εφημερεύει μαζί μας για θωρακοχειρουργό που δεν διαθέτουμε. Τον στέλνουν πακέτο πίσω και αρνούνται να τον δουν διότι δεν έχει ΑΜΚΑ». Και «Το υπουργείο Υγείας υποχρεώνει να μεταφέρονται νοσηλευόμενοι ασθενείς σε ιδιωτικά νοσοκομεία, κάθε τέσσερις μέρες (!), για να συνεχίσουν τη νοσηλεία τους και να αδειάσουν κρεβάτια στο δημόσιο για την εφημερία. Ε, μια ασθενή την στείλανε πίσω γιατί ήταν πολύ βαριά ασθενής για τα γούστα τους».

Όσο πιο αναγκαία γίνεται η επίταξη των ιδιωτικών κλινικών χωρίς αποζημίωση στα

αφεντικά τους, τόσο η κυβέρνηση αρνείται να το υλοποιήσει για να μην χάσουν τα κέρδη τους οι φίλοι της οι κλινικάρχες. Αντίθετα, προχωρά σε κλιμάκωση των επιθέσεων στους υγειονομικούς.

Η απόλυση επικουρικής γιατρού, μητέρας μονογονεϊκής οικογένειας με ανήλικο τέκνο στα Γιάννενα, στο νοσοκομείο Χατζηκώστα, είναι το τελευταίο επεισόδιο. «Μετά την απόλυση του συναδέλφου Κώστα Καταραχιά, επικουρικού ακτινολόγου και προέδρου του σωματείου των εργαζομένων του Αγίου Σάββα, λόγω συνδικαλιστικής δράσης, η κυβέρνηση απολύει συνάδελφο επικουρικό γαστρεντερολόγο στο νοσοκομείο Χατζηκώστα Ιωαννίνων. Η συνάδελφος μπήκε στο στόχαστρο του διοικητή του νοσοκομείου Χατζηκώστα επειδή διεκδίκησε τα αυτονόητα! Απαιτούμε να μην απολυθεί η συνάδελφος επικουρικός!», ανέφερε η ΟΕΝΓΕ.

Τη Δευτέρα οργανώθηκε παράσταση διαμαρτυρίας στο νοσοκομείο ενάντια στην προκλητική και σεξιστική αυτή απόφαση. Όπως έγραψε η ίδια η επικουρική γιατρός παραμονή της κινητοποίησης: «Αύριο λήγει η σύμβασή μου και θα πάσω να είμαι προσωπικό του νοσοκομείου αν ο διοικητής συνεχίσει την τακτική τρομοκρατίας που έχει ξεκινήσει σχεδόν από την αρχή της θητείας του. Θα είμαι η 2η επικουρική γιατρός πανελλαδικά που δεν θα λάβει την προβλεπόμενη παράταση γιατί δεν σίωπησα στην αυθαίρετη στέρηση αδειών μου, στην αυθαίρετη τιμωρία με στέρηση μέρους του βασικού μου μισθού και στην παράνομη μετακίνηση που με εξανάγκασαν εδώ και μισό χρόνο χωρίς να συντρέχει κανένας απολύτως λόγος πλην αιτιών στοχοποίησης...».

Μαζική κινητοποίηση, με τη συμμετοχή εκατοντάδων εργαζομένων, έγινε την περασμένη Τετάρτη 31 Μάρτη και στον Ευαγγελισμό, ενάντια στην αυταρχική απόφαση της διοίκησης να επιβάλλει πρόστιμα στέρησης μισθού σε δυο ειδικευόμενους γιατρούς. Η κινητοποίηση κατέληξε σε κατάληψη του γραφείου της Διοίκησης, με την τελευταία να είναι εξαφανισμένη...

Λένα Βερδές

Μαζική συμμετοχή και πλούσια συζήτηση ήταν τα χαρακτηριστικά της δια-δικτυακής εκδήλωσης με θέμα «Κράτος, πλούτος και δημοκρατία» που ορ-γάνωσε το περασμένο Σάββατο το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Σε αυτό το δισέλιδο παρουσιάζουμε τα βασικά σημεία των εισηγήσεων -του Κώστα Καταραχιά, προέδρου του Συλλόγου Εργαζομένων Αγίου Σάββα, του Ευκλείδη Μακρόγλου, δικηγόρου από την Θεσσαλονίκη και του Πάνου Γκαργκάνα, διευθυντή της Εργατικής Αλληλεγγύης- αλλά και των παρεμβά-σεων που ακολούθησαν Η συζήτηση, την οποία συντόνισε η δικηγόρος Δή-μητρα Λιναρδάκη, λίγες ώρες μετά την αντιρατσιστική συγκέντρωση δια-μαρτυρίας στην πλ. Αμερικής, σηματοδεύτηκε από τις παρεμβάσεις των συ-γγενών των αδικωχαμένων Ιμπραήμ Εργκιούν, των εκπροσώπων της κοινότη-τας Γουινέας, όπου γεννήθηκε ο Μάκι Ντιαμπατέ και του δικηγόρου Δημή-τρη Ζώτου, που τους εκπροσωπεί.

7/3, Νέα Σμύρνη: Πορεία μετά την επίθεση της αστυνομίας στην πλ.Ατσία. Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

2/3, Απεργιακή διαδήλωση στο υπ. Υγιείας. Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

3/4, Πλατεία Αμερικής. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Καταστολή δεν είναι μόνο οι μπάτσοι στους δρόμους που δέρνουν αλλά και η επίθεση στην οργανωμένη εργατική τάξη που έχει δείξει ότι παρά την πανδημία και τις απαγορεύσεις συ-σπειρώνεται στα σωματεία και δυναμώνει τον συνδικαλισμό. Αυτό σηματοδοτεί και η απόλυσή μου, στα νοσοκομεία, σε ένα χώρο με ισχυρά σω-ματεία και μεγάλο παρελθόν κινητοποιήσεων, που μέσα στην πανδημία, παίξαμε καθοριστικό ρόλο να ξεδιπλωθεί η αντίσταση, χωρίς να λέμε «θα λο-γαριαστούμε μετά».

Οργανώσαμε την πρώτη διαμαρτυρία της κα-ραντίνας στις πύλες των νοσοκομείων στις 7 Απρίλη του 2020, ήμασταν εκεί στις 17 Νοέμβρη στο Πολυτεχνείο, στις 15 Δεκέμβρη στην απεργία από τα κάτω για τον προϋπολογισμό. Η απόλυσή μου είναι μια μεθοδευμένη προσπάθεια να χτυπη-θεί ένα δυνατό σημείο της αντίστασης της εργατι-κής τάξης καθώς μέσα στην πανδημία ανοίξαμε τα ζητήματα των μέτρων προστασίας και των προσλήψεων στο νοσοκομείο, είπαμε όχι στις ΕΔΕ που πήγαν να ρίξουν τις ευθύνες στους ερ-γαζόμενους.

Θέλουν να ανοίξουν το δρόμο χτυπώντας ένα πρωτοπόρο σωματείο γιατί αυτό που ακολουθεί είναι ο Χατζηδάκης και ο νόμος που έχει στο συρ-τάρι με στόχο τον συνδικαλισμό -γιατί αυτό που φοβίζει περισσότερο την κυβέρνηση είναι οι απεργιακοί αγώνες που μπορούν να πνίξουν όπως και στο παρελθόν αυτήν την βάρβαρη πολιτική. Αλλά αυτό μπορεί να τους γυρίσει μπούμερανγκ γιατί τα αντανakaλαστικά της εργατικής τάξης εί-ναι να υπερασπιστούν τα σωματεία. Και η ίδια η κυβέρνηση δεν είναι ισχυρή, η απομόνωσή της εξελίσσεται ραγδαία.

Όσον αφορά στην απόλυσή μου το δικαστήριο σε πρώτη φάση υπέκυψε στην πίεση της κυβέρνη-σης να με δώσει και μπροστά μας έχουμε τώρα τις 25 Μάη τη μέρα εκδίκασης των ασφαλιστικών μέτρων στην οποία θέλουμε να φτάσουμε με μια κλιμάκωση του απεργιακού κινήματος που θα αναγκάσει το δικαστήριο να αποφασίσει επανα-πρόκληψη. Οι θεσμοί είναι συνήθως εχθρικοί και θα χρειαστεί να βάλει τη σφραγίδα του το εργατι-κό κίνημα για να αλλάξει αυτό. Μπορεί να έγιναν ερωτήσεις από όλες τις κοινοβουλευτικές ομάδες του ΣΥΡΙΖΑ, του ΚΚΕ και του ΜεΡΑ25 στην Βουλή αλλά τα πράγματα θα κριθούν στο δρόμο, στους χώρους εργασίας, στις απεργίες. Στα νοσοκομεία στις 7 του Απρίλη θα διαδηλώσουμε ξανά στις πύ-λες και στις 22 Απρίλη έχουμε πανυγιονομική απεργία.

Κώστας Καταραχιάς

Το φάσμα των επιθέσεων σε δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες απλώνεται και μάλιστα σε συμπυκνωμένο χρόνο. Η αστυνομία κομπά-ζει για την ανανέωση του στόλου και τις προσλήψεις αστυνομικών την ίδια στιγμή που τα νοσοκομεία αφήνονται απροστάτευτα από έλλειψη εργαζό-μενων και μέσων.

Η κυβέρνηση δεν προχωράει σε καταστολή από θέση ισχύος. Η κατα-στολή διεθνώς επιστρατεύεται ακριβώς γιατί οι κυβερνήσεις εξαντλούν τα εργαλεία τους για να ελέγξουν την οργή του κόσμου που ξεσπά πλατιά, στις ΗΠΑ, τη Νιγηρία, τη Γαλλία - την Βρετανία αυτές τις μέρες.

Οι κωλοτούμπες της κυβέρνησης ΝΔ, που σήμερα υπόσχεται ΕΔΕ στην αστυνομία, έστω και αν είναι υποκριτικές, είναι ενδεικτικές του σε τι κατά-σταση βρίσκεται και πως κάνει πίσω όταν αντιστρέφεται το κλίμα. Στην πραγματικότητα τρέμουν το μαζικό κίνημα και τους εργατικούς χώρους, που έχουν κάνει κουρελόχαρτο τις απαγορεύσεις τους και γι' αυτό αντι-δρούν με σπασμωδικές και επικίνδυνες κινήσεις.

Απέναντί μας έχουμε ένα κράτος που μπορεί να υπάρξει, στα λόγια, χω-ρίς νοσοκομεία αλλά δεν υπάρχει χωρίς αστυνομία. Πρέπει να γυρίσουμε στον Μαρξ και τον Ένγκελς που όταν μιλούσαν για κράτος μιλούσαν για ειδικούς σχηματισμούς ένοπλων ατόμων. Δεν μιλάμε για ένα κράτος ουδέ-τερο ρυθμιστή της κοινωνικής συμβίωσης. Και στην Ελλάδα και διεθνώς οι επιθέσεις καταστολής των κυβερνητικών χωματιζόνονται από τις ίδιες ταξι-κές επιλογές. Τι συμβαίνει με τον πόλεμο των εμβολίων, με τα δις που δό-θηκαν και θα δοθούν από την FED και την ΕΚΤ, που θα πάνε όλα αυτά και πως ανοίγουν την ψαλίδα πλούσιων και φτωχών ενώ η οικονομία ασθμαί-νει παγκοσμίως; Πως είναι δυνατόν οι επιχειρήσεις και οι τράπεζες να παίρνουν δώρα από την κυβέρνηση Μητσοτάκη αλλά να μην υπάρχουν «λεφτόδεκτρα» τις συγκοινωνίες και τα νοσοκομεία;

Το κράτος επιβάλλει την κυριαρχία είτε με τους μηχανισμούς καταστο-λής, είτε με τη συναίνεση που δεν έρχεται με τα γκλομπι αλλά μέσα από το σχολείο, την εκκλησία, τα ΜΜΕ κλπ. Αλλά τα ΜΜΕ ασθμαίνουν καθώς δεν μπόρεσαν να κρύψουν πχ το τι έκανε η αστυνομία στη Νέα Σμύρνη. Συνο-λικότερα, το πόσο δουλεύει το μείγμα καταστολής και ενσωμάτωσης έχει να κάνει με τον συσχετισμό των δυνάμεων και αυτός αυτή τη στιγμή ανα-δεικνύει αδυναμία των από πάνω.

Πως απαντάμε στο ζήτημα του κράτους, της αστυνομίας; Χρειάζεται να θυμηθούμε τον Λένιν που έλεγε ότι το κράτος είναι όργανο της κυριαρ-χίας μιας τάξης πάνω σε μια άλλη. Γι' αυτό και κάθε απόπειρα να εκδημο-κρατιστεί η αστυνομία έχει αποτύχει οικτρά. Η ίδια η αιωνιότητα της δημο-κρατίας στον καπιταλισμό, όπως έλεγε 100 χρόνια πριν ο Σεραφείμ Μάξι-μος, είναι διαρκώς αμφίβολη.

Ο τρόπος για να διασφαλίσουμε τα δημοκρατικά μας δικαιώματα σήμε-ρα είναι πρώτων να τα ασκήσουμε και δεύτερον να συντονίσουμε τις μά-χες για να ξεμπερδέψουμε με αυτήν την κυβέρνηση σαν πρώτο στόχο. Αλ-λά δεν σταματάμε εκεί. Συμπληρώνουμε φέτος 150 χρόνια από την Παρι-σινή Κομμούνα. Ήταν η έφοδος των εργατών στον ουρανό που απέδειξε ότι οι εργάτες δεν μπορούν να αναλάβουν την παλιά κρατική μηχανή αλλά πρέπει να την τσακίσουν και να την αντικαταστήσουν με κάτι καινούργιο. Στο Παρίσι το 1871 η αστυνομία είχε αντικατασταθεί από την εργατική πο-λιτοφυλακή που εκλεγόταν δημοκρατικά. Και ταυτόχρονα η δημοκρατία είχε απλωθεί σε όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής ζωής. Είναι μια προ-οπτική για την οποία αξίζει να παλέψουμε.

Ευκλείδης Μακρόγλου

Αντιμετωπίζουμε ένα κύμα επιθέσεων κα-τασταλτικών και όχι μόνο που εξοργί-ζουν τον κόσμο. Κάθε καινούργια εξέλιξη υπογραμμίζει το μέγεθος αυτών των επιθέ-σεων - προφανώς τα πρόσφατα εγκλήματα που γίνονται στα στρατόπεδα προσφύγων - και η προσπάθεια να τα αποκρύψουν δείχνει την ένοχη στάση της κυβέρνησης και σε αυ-τό το κομμάτι. Ανοίγει η συζήτηση πώς πα-λεύουμε ενάντια σε αυτές τις επιθέσεις.

Αντιμετωπίζουμε μια κυβέρνηση σε κρίση και είναι ένα πρώτο σημαντικό κρατούμενο σε αυτή τη συζήτηση. Γιατί καθορίζει το αν πηγαίνουμε στην αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων με μια στάση αμυντική ή μια στάση επιθετική. Η εικόνα, μιας κυβέρνησης που χτυπάει στα τυφλά αλλά και μιας κυβέρνη-σης που παραπαίει, δείχνει ότι η αντιμετώπι-σή μας πρέπει να είναι επιθετική. Δεν βρι-σκόμαστε σε συνθήκες απόγνωσης και άμυ-νας. Ακόμη και οι φιλοκυβερνητικοί δημο-σκόποι σχολιάζουν ότι η κατάσταση θυμίζει 2012 τότε που το πολιτικό σύστημα κατέρ-ρευσε.

Από στρατηγικής άποψης, ξεκινάμε από μια αφετηρία ότι έχουμε να αντιμετωπίσου-με κρατικούς μηχανισμούς που δεν μεταρ-ρυθμίζονται, μόνο ανατρέπονται. Υπάρχουν πολλές φωνές που το αμφισβητούν αυτό, όχι μόνο από τα τμήματα της Αριστεράς που πάντα είναι υπέρ των μεταρρυθμίσεων αλλά και από θεωρητικούς, που μέχρι πρό-σφατα υποστήριζαν ότι βρισκόμαστε στην περίοδο της παγκοσμιοποίησης κατά την οποία το εθνικό κράτος αποδυναμώνεται. Στην πραγματικότητα αυτό που βλέπουμε ανάγλυφα είναι τη μεγαλύτερη διαπλοκή του πλούτου με το κράτος, συνεχή φαινόμε-να οκανόλων σε διεθνές επίπεδο και αν μι-λάμε για εδώ, η πολιτική ατζέντα της ΝΔ γράφεται στα γραφεία των μεγάλων επιχει-ρήσεων και των τραπεζών.

Πάμε λοιπόν, με μια αντιμετώπιση ότι πρώτων μας παίρνει και δεύτερο πάμε με μια αντιμετώπιση που δεν προσπαθεί να μπλώσει καταστάσεις, να εξασφαλίσει δη-λαδή θεσμικές αλλαγές οι οποίες θα κατο-

χωρώσουν τα δημοκρατικά δικαιώματα, αλ-λά επιδιώκει να προχωρήσει σε ορίζοντα πο-λύ μεγαλύτερο από αυτό, ότι πάμε με μια στρατηγική ανατρεπτική, ότι η κατάκτηση και η διεύρυνση της δημοκρατίας, η αντί-σταση στις απόπειρες να συρρικνωθεί, ση-μαίνει μια στρατηγική προοπτική εργατικής δημοκρατίας.

Έχοντας αυτά σαν αφετηρία έχουμε να κάνουμε μια ολόκληρη προσπάθεια να μετα-φράσουμε αυτές τις βασικές εκτιμήσεις και την στρατηγική επιλογή σε συγκεκριμένες τακτικές, στο εδώ και τώρα. Είναι το πιο δύ-σκολο κομμάτι και το πιο απαραίτητο.

Το πρώτο κρατούμενο σε αυτήν την προ-σπάθεια είναι ότι η πάλη ενάντια στην κατα-στολή δεν μπορεί να αυτονομείται από τους υπόλοιπους αγώνες της εργατικής τάξης. Είναι ένα σημαντικό μέτωπο στους αγώνες της εργατικής τάξης αλλά δεν μπορεί να αναχθεί σε μοναδικό μέτωπο, ότι αυτή τη στιγμή προέχει να σώσουμε την δημοκρα-τία, να κατοχυρώσουμε τα δημοκρατικά δι-καιώματα και όλα τ' άλλα μπορούν να πάνε λίγο παραπέρα. Αυτή τη συλλογιστική την απορρίπτουμε γιατί είναι συλλογιστική που απορρίπτει τη σύνδεση και το δυνάμωμα των αγώνων. Η δύναμη βρίσκεται στη αλλη-λοσύνδεση των αγώνων μεταξύ τους.

Με εργατικούς όρους

Η απάντηση στις αυθαιρέσεις του Χρυσο-χοΐδη και της αστυνομίας, ασφαλώς και εί-ναι η σύγκρουση στους δρόμους όταν η αστυνομία προσπαθεί να εμποδίσει τον κό-σμο να διαδηλώσει ελεύθερα. Αλλά η σύγ-κρουση με την καταστολή είναι άρρηκτα δε-μένη με τους αγώνες που δίνει η εργατική τάξη για να εξασφαλίσει τα δικαιώματά της. Με τη σύγκρουση ενάντια στις απολύσεις που είναι δεμένη με την υπερασπίση των συνδικαλιστικών κατακτήσεων. Δεν διεκδι-κούμε αφηρημένα το δικαίωμα του συνδικα-λισμού, το διεκδικούμε γιατί διεκδικούμε προσλήψεις στα νοσοκομεία, την ενίσχυση της Παιδείας αντί την ενίσχυση της αστυνο-μίας. Η γενίκευση αυτή επιτρέπει να αξιο-

ποιηθεί η δύναμη της εργατικής τάξης.

Δεμένο με αυτό είναι ένα δεύτερο κρα-τούμενο σε σχέση με τις τακτικές. Ακριβώς γιατί έχουμε την εικόνα ότι το κράτος είναι δομημένο για την εξυπηρέτηση του καπιτα-λισμού, για εμάς προτεραιότητα έχουν οι εργατικές μορφές πάλης από οποιαδήποτε άλλη μορφή πάλης που είναι οι θεσμικές πα-ρεμβάσεις στα πλαίσια που αφήνει η κοινο-βουλευτική δημοκρατία.

Δεν υποτιμούμε τις θεσμικές παρεμβά-σεις, κάθε άλλο, τις αξιοποιούμε, έχουμε μια παράδοση σε αυτό με πιο πρόσφατη τη δική της Χ.Α. Είμαστε εκείνο το ρεύμα της Αριστεράς, που από την πρώτη στιγμή είτε και στα δικαστήρια θα δώσουμε τη μάχη ενάντια στους φασίστες. Χρησιμοποιούμε τις διαδηλώσεις, τις απεργίες, τη δύναμη της εργατικής τάξης αλλά δεν εγκαταλεί-πουμε το πεδίο της αστικής νομιμότητας. Το αξιοποιούμε αλλά δεν το ανάγουμε σαν βα-σικό πεδίο στο οποίο μπορεί να ξεδιπλωθεί αυτή η μάχη.

Πρωτοβουλίες

Αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί υπάρ-χουν πρωτοβουλίες, και είναι καλοδεχόμε-νες, για θεσμική παρέμβαση. Χαιρετίζουμε όταν τα κόμματα της Βουλής σπάνε τη σιω-πή και δημοσιοποιούν τον αυταρχισμό και τις αντιτάσεις από την πλευρά του κόσμου. Αντίστοιχα στον κόσμο των νομικών είναι καλοδεχόμενες οι πρωτοβουλίες που λένε ότι οι νομικοί αντιστέκονται στις αυθαιρε-σίες που παραβιάζουν το νομικό πλαίσιο.

Αλλά όμως δεν μένουμε εκεί, δεν λέμε ότι η δουλειά της εργατικής τάξης είναι να χει-ροκροτήσει τη διάνοηση, τον πολιτικό και νομικό κόσμο, που μπαίνει σε τέτοιες αντι-παράθεσεις. Είναι καλές αλλά λίγες. Η δύ-ναμη που μπορεί να αξιοποιήσει τέτοιου εί-δους κινήσεις είναι η εργατική τάξη που πα-λεύει με τους δικούς της τρόπους, στους δρόμους και κατεξοχήν στους εργατικούς χώρους. Η πάλη ενάντια στην καταστολή έχει τη δύναμή της όταν μπαίνει στους χώ-ρους δουλειάς.

Δεν υποτιμάμε τις εκρήξεις της αγανάκτη-σης, κάθε άλλο. Όταν η οργή έφυγε από το κέντρο της Αθήνας και μετά την Νέα Σμύρ-νη πήγε στις γειτονιές, ανάγκασε την κυβέρ-νηση να αναδιπλωθεί. Ήταν ένα καλό παρά-δειγμα ότι ο αγώνας μας δεν είναι αμυντι-κός. Αλλά δεν μένουμε σε αυτό, προσπα-θούμε να το πάμε παρακάτω, να απλωθούμε στους εργατικούς χώρους και από τα συλ-λαλητήρια να πάμε στις απεργίες, στην ενί-σχυση των σωματείων που η καταστολή τους είναι στην ατζέντα της κυβέρνησης. Η δύναμη για να φτάσουμε σε ανοικτά πανεπι-στήμια είναι στη σύνδεση με την εργατική τάξη. Είναι θαυμάσιο ότι οι εργάτες τέχνης ή τα ανοργάνωτα κομμάτια του επιστισμού βγαίνουν στους δρόμους αλλά ακόμη πιο σημαντικό είναι ότι στρέφονται στα σωμα-τεία τους.

Δεν πέφτουν από τον ουρανό αυτά, συν-δέονται με τις επαναστατικές παραδόσεις του κινήματος. Είναι το τελευταίο κρατούμε-νο. Όπως θέλουμε όχι αυτονομία αλλά σύν-δεση και γενίκευση των αγώνων -όχι με όρους αστικών στους θεσμούς αλλά με όρους εργατικών στους θεσμούς, στους δρόμους και στους χώρους δουλειάς- έχου-με σαν τρίτο σκέλος την οικοδόμηση της επαναστατικής αριστεράς που στηρίζεται στην παράδοση της ρώσικης επανάστασης, την παράδοση του Μαρξ, του Λένιν, του Τρότσκι. Ο Λένιν και η ρώσικη επανάσταση απέδειξαν ότι η πάλη ενάντια στον Τσάρο εί-ναι πάλη για το σοσιαλισμό. Η ρώσικη επα-νάσταση εξελίχθηκε από πάλη για την δημο-κρατία σε πάλη για τον σοσιαλισμό και την εργατική δημοκρατία. Κομμάτι αυτής της παράδοσης ήταν και η μάχη που έδωσε ο Τρότσκι την δεκαετία του '30, με το μεταβα-τικό πρόγραμμα. Η φωνή του Τρότσκι ήταν ότι το εργατικό κίνημα, η επαναστατική αρι-στερά φτιάχνει μεταβατικό πρόγραμμα που τσακίζει τις δυνάμεις της αντίδρασης και ανοίγει το δρόμο για την εργατική δημοκρα-τία, στα χειρότερα μεσάνυχτα της Ιστορίας.

Πάνος Γκαργκάνας

«Στο πρώτο λοκντάουν η κυβέρνηση στοχοποίησε την μειονό-σπητα στην ορεινή περιοχή της Ξάνθης ότι διασπείρει τον κο-ρονοϊό. Γυναίκες με μαντήλες στοχοποιούνταν και πετάγονταν έξω από τα μαγαζιά, άνθρωποι από τον Εχίνω δεν μπορούσαν να πλη-ρώσουν τους λογαριασμούς τους. Αλλά πέρα από τον ρατσισμό αυτή η κυβέρνηση επιχειρεί να επιβάλει και λογοκρισία. Τον Μάρ-τιο στον Έβρο επειδή έχα κάνει κοινοποιήσεις για τα αίσχη που έκανε η αστυνομία ενάντια στους πρόσφυγες ξεκίνησαν να μου κάνουν ΕΔΕ και αντίστοιχες προσπάθειες έγιναν και ενάντια σε άλ-λους συντρόφους» τόνισε στην παρέμβασή του ο Τζεμαλί Μηλα-ζήμ, εκπαιδευτικός Π.Ε από την Ξάνθη. «Μπήκαμε μπροστά με τα σωματεία μας, έχα μια τεράστια συμπαράσταση από τους εργα-ζόμενους και το εκπαιδευτικό κίνημα και αυτές οι απόπειρες απέ-τυχαν αλλά παράλα αυτά συνεχίζουν την προσπάθεια να κουκο-λώσουν τα αίσχη που συμβαίνουν στα στρατόπεδα. Από τη δική μας τη μεριά δεν πρόκειται να σταματήσουμε και θα τα καταφέ-ρουμε γιατί η πλειοψηφία του κόσμου αυτή τη στιγμή κινείται αντι-κυβερνητικά».

«Είμαι πολύ χαρούμενος με την επιτυχία της συγκέντρωσης το πρωί στην πλ. Αμερικής χάρη στην βοήθεια της ΚΕΕΡΦΑ. Αυτές οι προσπάθειες που καταβάλετε είναι πολύ σημαντικές για να υπάρ-χει σεβασμός και εφαρμογή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η απουσία βοήθειας σε άνθρωπο που κινδυνεύει είναι ατιμία και πρέπει να τιμωρηθεί. Στο παρελθόν έχουμε αποδείξει ότι μπορού-με να αλλάζουμε την πορεία της ιστορίας και μπορούμε και τώρα» είπε ο **Σαφάγιε Νταλνάλ**, από την κοινότητα Γουινέας, μιλώντας για τον μαρτυρικό θάνατο του Μάκι Ντιαμπατέ από αποφρακτικό ει-λεό στο στρατόπεδο στην Κω.

«Δίπλα στην καταστολή στις πλατείες, τις διώξεις σε συνδικαλι-στές και την βία που ασκείται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, γί-νεται η προσπάθεια από την πλευρά αυτής της κυβέρνησης να ελέγξει τον Τύπο και να λογοκρίνουν» τόνισε ο **Στέλιος Μιχαηλί-δης**, δημοσιογράφος από την Εργατική Αλληλεγγύη. «Είδαμε την απόπειρα του Χρυσοχοΐδη να περιορίσει και νομικά την κίνηση των φωτορεπόρτερ που καλύπτουν τις διαδηλώσεις που δεν πέρασε για να ακολουθηθεί η φυσική βία εναντίον τους στις διαδηλώσεις. Και φτάσαμε στην στοχοποίηση από τον ίδιο τον Μητσοτάκη μέσα στην Βουλή των σόσιαλ μίντια, είδαμε την λογοκρισία φωτορεπόρ-τερ που ανέβαζαν φωτογραφίες και τελευταίο κρούσμα είναι η λο-γοκρισία του πρωτοσέλιδου της Εργατικής Αλληλεγγύης επειδή ικανοποίησε το αίτημα των συγκρατούμενων και της οικογένειας του Ιμπραήμ Εργκιούν να δημοσιεύσει την εικόνα του απαγχονι-σμού του, την εικόνα μιας κρατικής δολοφονίας.

Συνέχεια στη σελ. 20

ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Έκραξαν τον Μητσοτάκη

«Φτάνει πια με την υποκρισία! Πάρτε μέτρα για όλα τα σχολεία» και «Δώστε λεφτά για Υγεία και Παιδεία» ήταν τα συνθήματα με τα οποία τα σωματεία εκπαιδευτικών «υποδέχτηκαν» τον Μητσοτάκη κατά την επίσκεψή του σε Ειδικό Σχολείο στον Αγ. Δημήτριο την Πέμπτη 1 Απρίλη.

Μάλιστα σε βίντεο που κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο, διακρίνεται ο Μητσοτάκης φανερά αμήχανος να κουνάει το δάκτυλο σε άτομο σε αμαξίδιο που εξέφρασε τους λόγους της διαμαρτυρίας, υπό τους ήχους των συνθημάτων των εκπαιδευτικών.

Τα σωματεία των εργαζομένων στην Ειδική Αγωγή, εδώ και αρκετές εβδομάδες βρίσκονται σε κινητοποιήσεις, διαμαρτυρόμενα για την έλλειψη μέτρων ασφάλειας απέναντι στην πανδημία, γεγονός που ήδη έχει sterήσει τη ζωή σε μαθητή, γονιό κι εκπαιδευτικό στην Ειδική Αγωγή.

ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Σε κοντέινερ!

Οργή έχει προκαλέσει σε εκπαιδευτικούς και γονείς η προσπάθεια του Δήμου Αθήνας να εφαρμόσει τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, μετά από 4 χρόνια που νομοθετήθηκε, χωρίς σχεδιασμό και χρηματοδότηση.

Ενώ ο δήμαρχος σκορπά 2 εκατομμύρια ευρώ στον Μεγάλο Περίπατο και 90 εκατομμύρια στον Παναθηναϊκό, για τις εκπαιδευτικές ανάγκες δεν έχει και υπονομεύει την εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής, αναγκάζοντας χιλιάδες γονείς να πληρώσουν ξανά τους ιδιώτες. Βάζει 60 περίπου κοντέινερ σε προαύλια σχολείων και αδόμητα οικοπέδα. Σε μια επίδειξη αυταρχισμού, χωρίς να ρωτήσει την εκπαιδευτική κοινότητα, επιτάσσει από τις υπάρχουσες σχολικές υποδομές χώρους αναγκαίους για τη διεξαγωγή του αναλυτικού προγράμματος και τη λειτουργία των σχολείων, όπως αίθουσες πολλαπλών χρήσεων, βιβλιοθηκών, μουσικής, εργαστηρίων, τάξεων υποδοχής και ένταξης και προαύλια.

Τα σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην Αθήνα αντιμετωπίζουν χρόνια κτιριακά προβλήματα, τη λύση των οποίων διεκδικούμε οι εκπαιδευτικοί με τα σωματεία μας, μαζί και με τους γονείς. Στην περίοδο της πανδημίας διεκδικούμε το άνοιγμα των σχολείων με τους όρους του εκπαιδευτικού κινήματος, σπάσιμο τμημάτων, μέχρι 15 παιδιά σε κάθε τμήμα, διορισμούς εκπαιδευτικών και όλα τα μέτρα προστασίας. Αντί λοιπόν Δήμος και κυβέρνηση να εξασφαλίσουν το ασφαλές άνοιγμα με ενοικιάσεις αιθουσών, στοιβάζουν περισσότερα παιδιά μέσα στους ίδιους σχολικούς χώρους και βάζουν τα προνήπια-νήπια ακόμα και σε Γυμνάσια και Λύκεια.

Οι αντιδράσεις των εκπαιδευτικών σωματείων εκφράστηκαν και στο δημοτικό συμβούλιο Αθήνας (22/3/21) ενώ στη συνέχεια αντέδρασαν εκπαιδευτικοί και διευθυντές σχολείων, όπου επιτάσσονται χώροι. Σε ανακοίνωσή τους, η Α' και η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας ζητούν να μην τοποθετηθούν οικίσκοι σε Γυμνάσια και Λύκεια και να εφαρμοστεί η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση σε σύγχρονες υποδομές, με μόνιμους διορισμούς και γενναία χρηματοδότηση.

Οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών "Αθηνά" και "Αριστοτέλης" καλούν σε συντονισμό συλλόγους διδασκόντων, συλλόγους γονέων, σωματεία και προτείνουν κοινή δράση και κινητοποίηση. Είναι μια σωστή πρόταση, μπορούμε να οργανώσουμε μια τέτοια κινητοποίηση στο Δημαρχείο της Αθήνας, όταν θα συνεδριάζει το δημοτικό συμβούλιο, τη Δευτέρα 19/4/21.

Να απαιτήσουμε να βρει ο Δήμος κτίρια για την άμεση εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής με απαλλοτριώσεις οικοπέδων και εγκαταλελειμμένων κτιρίων, με αξιοποίηση κτιρίων του ΤΑΙΠΕΔ και σε συνεργασία με την ΚΤΥΠ να εκπονήσει πρόγραμμα για το χτίσιμο νέων σχολικών κτιρίων, που θα περιλαμβάνει και τη στέγαση της δίχρονης προσχολικής αγωγής. Ταυτόχρονα, να συνδέσουμε τη μάχη αυτή με τον γενικότερο αγώνα του πανεκπαιδευτικού κινήματος ενάντια στους αντιπαιδαγωγικούς νόμους της Κεραμέως που στοιβάζουν νήπια και μαθητές Δημοτικού σε υπερπληθή και υποβαθμισμένα τμήματα των 25 και διαλύουν τη δημόσια εκπαίδευση, ενάντια στην κυβερνητική πολιτική που διορίζει 1000 αστυνομικούς στα πανεπιστήμια αντί για εκπαιδευτικούς και αδιαφορεί για τις μορφωτικές ανάγκες της νεολαίας.

Ντίνια Γκαρανέ, εκπαιδευτικός Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας

Ενωμένοι ενάντια στην επίθεση στην Παιδεία

Κοινή εκδήλωση οργανώνουν την Κυριακή 11/3, στις 5μμ, οι φοιτητές/τριες του ΣΕΚ στις σχολές, οι Μαθητές/τριες Anticapitalista και το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «Η Τάξη μας». Τίτλος της εκδήλωσης είναι «Ανοιχτές σχολές και σχολεία με μέτρα προστασίας για την πανδημία – Κάτω οι νόμοι Κεραμέως Χρυσοχοϊδη» και το άνοιγμα της συζήτησης θα κάνουν ο Νίκος Γεροντής, φοιτητής στο ΠΑΔΑ, η Ξένια Χρυσοχόου, πρόεδρος του συλλόγου ΔΕΠ Παντείου, ο Σεραφείμ Ρίζος, μέλος Δ.Σ. του συλλόγου εκπαιδευτικών Π.Ε. στα Χανιά, και ο Πάνος Γκαργκάνας, από την εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη.

Στο κάλεσμά τους σημειώνουν:

«Φοιτητές, εκπαιδευτικοί, μαθητές και γονείς είμαστε ξεσηκωμένοι ενάντια στις εγκληματικές επιθέσεις της κυβέρνησης! Τον περασμένο Μάρτη προχώρησε στο πρώτο λοκντάουν και ισχυρίστηκε ότι έδινε χρόνο στον κρατικό μηχανισμό, ώστε να οργανωθεί για να αντιμετωπίσει την πανδημία. Ένα χρόνο μετά, φαίνεται ξεκάθαρα ότι η πανδημία θεωρείται ευκαιρία για την Κεραμέως για να προωθήσει όλες τις αντιδραστικές επιθέσεις στην Παιδεία.

Η κυβέρνηση κρατά τις σχολές κλειστές και ψηφίζει νόμους που διαλύουν τη δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Προωθεί την ιδιωτικοποίηση και στηρίζει τα ιδιωτικά κολέγια ενώ τα πανεπιστήμια ρημάζουν με μείωση της χρηματοδότησης και με περικοπές. Αντί να ανοίξουν τις σχολές με όλα τα απαιτούμενα μέσα προστασίας, Κεραμέως και Χρυσοχοϊδης αποφασίζουν την είσοδο όχι των φοιτητών και των φοιτητριών στα πανεπιστήμια, αλλά των μπάτσων. Προσπαθούν να σπάσουν τη συλλογική δράση και τη δυνατότητα αντίστασης του φοιτητικού κινήματος για να προωθήσουν τα σχέδιά τους.

Το κλείσιμο ή το άνοιγμα των σχολείων αποφασίζεται χωρίς τα αναγκαία μέτρα για να λειτουργήσει το σχολείο με ασφάλεια για εκπαιδευτικούς, μαθητές και γονείς. Η τηλεκαπαίδευση δεν μπορεί να αντικαταστήσει το ζωντανό σχολείο. Ένα σημαντικό ποσοστό παιδιών παραμένει αποκλεισμένο.

Όμως οι αγώνες φοιτητών και εκπαιδευτικών ξεδιπλώνονται. Μεγάλα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια τσάκισαν τις απαγορεύσεις και συνεχίζουμε με δράσεις μέσα στις σχολές για να τις ανοίξουμε. Το τελευταίο διάστημα οι σχολές μας ζωντανεύουν ξανά με αντιμαθήματα, εκδηλώσεις και συνελεύσεις.

Με τους αγώνες μας, να επιβάλουμε το άνοιγμα των σχολείων με τις προϋποθέσεις που βάζουν τα συνδικάτα μας. Με ολιγομελή τμήματα, μέχρι 15 μαθητές στο τμήμα, με μαζικούς διορισμούς χιλιάδων εκπαιδευτικών και του απαραίτητου προσωπικού καθαριότητας. Με άνοιγμα

**ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ**

**Κυριακή
11/4
5μμ**

**Ανοιχτές
σχολές
και σχολεία**

**Με μέτρα προστασίας
για την πανδημία
Κάτω οι νόμοι Κεραμέως-
Χρυσοχοϊδη
Απεργίες-Διαδηλώσεις-
Καταλήψεις για δημόσια
και δωρεάν Παιδεία**

Ομιλητές
Ξένια Χρυσοχόου,
Πρόεδρος του συλλόγου
ΔΕΠ Παντείου
Σεραφείμ Ρίζος,
Μέλος Δ.Σ. εκπαιδευτικών
Π.Ε. Χανίων
Πάνος Γκαργκάνας,
Εργατική Αλληλεγγύη
Νίκος Γεροντής,
Δευτεροετής φοιτητής ΠΑΔΑ

Join Zoom Meeting <https://tinyurl.com/sxoleia-sxoles>
Meeting ID: 812 6479 7676 **Passcode:** 141248

Στα σχολεία
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
η τάξη μας **Anticapitalista**

των εκατοντάδων κλειστών αιθουσών και την επίταξη κτιρίων για τη δημιουργία σχολείων και αιθουσών. Με τη στήριξη του αγώνα και των αιτημάτων των εργαζομένων στα νοσοκομεία για την ενίσχυση του ΕΣΥ, που αποτελούν ασπίδα προστασίας για όλους μας.

Με ποιο τρόπο και με ποιες ιδέες μπορεί αυτό το κίνημα να νικήσει; Πώς προχωράει ο συντονισμός όλων των αγωνιζόμενων κομματιών της εκπαίδευσης από τους μαθητές και τους δασκάλους μέχρι τα πανεπιστήμια; Πώς μπορούν να συνδεθούν οι αγώνες της Παιδείας με την πάλη της εργατικής τάξης που αντιστέκεται μέσα στη μεγαλύτερη κρίση αυτού του βάρβαρου συστήματος που λέγεται καπιταλισμός;

Οι εκπαιδευτικοί της κίνησης «Η Τάξη μας» μαζί με τους φοιτητές και φοιτήτριες του ΣΕΚ στις Σχολές και τους μαθητές και μαθήτριες των «Anticapitalista» οργανώνουν εκδήλωση διαδικτυακά την Κυριακή 11 Απρίλη στις 5μμ για να συζητήσουμε συλλογικά τις απαντήσεις σε όλες αυτές τις προκλήσεις».

1/4, Φοιτητικό συλλαλητήριο. Φωτό: Ευκλείδης Μακρόργκου

1/4, Φοιτητικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Χιλιάδες φοιτήτριες και φοιτητές διαδήλωσαν για άλλη μια φορά, την Πέμπτη 1/4, στο κέντρο της Θεσσαλονίκης αναπαοκρινόμενοι στο κάλεσμα των φοιτητικών τους συλλόγων.

Στη συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε στο άγαλμα Βενιζέλου καλούσαν με αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων οι φοιτητικοί σύλλογοι Γεωπονικού, Ηλεκτρολόγων, Μηχανολόγων, Πολιτικών Μηχανικών και Χωροταξίας, Αρχιτεκτονικής, Γαλλικού, Αγγλικού, Ιστορικού Αρχαιολογικού, Φιλολογικού, ΦΠ, ΜΜΕ, Νομικής, Παιδαγωγικού, Ιατρικής, Κτηνιατρικής, Μουσικού, ΤΕΕΦΑ ΚΑΙ ΣΟΦΕΘ.

Ταυτόχρονα, οι φοιτητικοί σύλλογοι των κατελιγμένων τμημάτων Βιολογίας, Γεωλογίας, Μαθηματικού, Φυσικού, Χημικού, Εικαστικού, Θεάτρου, Κινηματογράφου, Πολιτικών Επιστημών και Ψυχολογίας, έκαναν προσυγκέντρωση στην πλατεία Χημείου και κινήθηκαν με πορεία προς το άγαλμα Βενιζέλου όπου και συναντήθηκαν με τους υπόλοιπους συλλόγους. Με την παρουσία τους στήριξαν το συλλαλητήριο οι τοπικές ΕΛΜΕ, μέλη της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης καθώς και πρωτοβουλίες φοιτητών του ΠΑΜΑΚ. Η διαδήλωση κατέληξε με επιτυχία στην Πρυτανεία του ΑΠΘ παρ' όλη την ισχυρή αστυνομική παρουσία στη διάρκεια της πορείας.

Το τρίημερο που ακολούθησε οι φοιτητικοί σύλλογοι και τα τμήματα που τελούν υπό κατάληψη εδώ και εβδομάδες προχώρησαν σε πλήθος πολύμορφων δράσεων. Στην Πανεπιστημιούπολη του ΑΠΘ οργανώθηκαν αντιμαθήματα, καλλιτεχνικές παραστάσεις, προβολές ταινιών, εναλλακτικά μπαζάρ και πολιτικές συζητήσεις. Η Πανεπιστημιούπολη επανοικειοποιείται από τους φοιτητές και τους αλληλέγγυους και γίνεται ένας ζωντανός χώρος, σπάζοντας στην πράξη τον νόμο Κεραμέως. Νέες γενικές συνελεύσεις είναι προγραμματισμένες αυτή τη βδομάδα ώστε οι σύλλογοι να κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις τους.

Σάββας Κκονέ

1/4, Χανιά. Φωτό: Ειρηνάιος Μαράκης

ΧΑΝΙΑ

Την Πέμπτη 1η Απριλίου για άλλη μια φορά οι φοιτητές ξεχύθηκαν στους δρόμους.

Στα Χανιά και μετά το κάλεσμα των φοιτητικών συλλόγων του Πολυτεχνείου Κρήτης και του ΕΛ.ΜΕ.ΠΑ. δεκάδες κόσμου και φοιτητών συμμετείχαν στην συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην πλατεία Αγοράς ενάντια στο νομοσχέδιο Κεραμέως. Ακολούθησε πορεία μέσα στο κέντρο των Χανίων, η οποία πραγματοποιήθηκε χωρίς κάποιο εμπόδιο και κατέληξε πίσω στην αγορά. Προχώραμε δυναμικά για τις επόμενες δράσεις μας, με πορείες και συνελεύσεις.

Βαγγέλης Κωνσταντουλάκης

ΑΘΗΝΑ

Η βροχή και η κακοκαιρία της Πέμπτης 1/4, δεν πτόησε πλήθος φοιτητών και φοιτητριών να διαδηλώσουν στο κέντρο της Αθήνας ενάντια στο νόμο Κεραμέως - Χρυσοχοΐδη και συνολικά την κυβέρνηση και την πολιτική της. Δίωρη στάση εργασίας κήρυξε η ΟΛΜΕ.

Δυναμικό παρών έδωσαν και οι φοιτητές/τριες του ΣΕΚ στις σχολές.

«Κάθε βδομάδα θα είμαστε στο δρόμο. Είναι το ραντεβού όλου του κινήματος. Διεκδικούμε την κλιμάκωση του αγώνα. Συνελεύσεις παντού, καταλήψεις που θα ξαναζωντανέψουν τις σχολές, διαδηλώσεις βρέξει - χιονίσει και μάχη μέχρι να ανατρέψουμε τα σχέδια της Κεραμέως» δήλωσε ο **Γιάννης Μαλινάκης**, φοιτητής στην ΑΣΚΤ και μέλος του ΣΕΚ στις σχολές.

Μαζί με τους φοιτητικούς συλλόγους βάδισαν σωματεία εκπαιδευτικών, εργαζόμενοι στα ΑΕΙ και σπουδαστές/τριες σχολών θεάτρων και χορού.

«Έχουμε κατέβει σήμερα ως συντονιστικό σπουδαστριών/ών δραματικών σχολών και σχολών χορού, για να στηρίξουμε τον αγώνα που δίνουν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες των δημόσιων πανεπιστημίων» μας είπε ο **Γιάννης**, σπουδαστής σε σχολή θεάτρου. «Ο αγώνας μας άλλωστε είναι κοινός. Ανοιχτές σχολές με τα κατάλληλα μέτρα προστασίας. Δεν θέλουμε την αστυνομία και την καταστολή, ούτε στις σχολές, ούτε στις γειτονιές. Είμαστε εδώ και καιρό σε κινητοποιήσεις. Τόσο η σχολή που είμαι εγώ όσο και αρκετές ακόμα βρισκόμαστε σε αποχή από τα μαθήματα. Χρειάζεται να συνεχίσουμε. Δεν μπορεί να μένουν αδιάφορα τα υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού».

Σε προκήρυξη που μοιράστηκε μαζικά στη διαδήλωση, το **ΣΕΚ στις σχολές** καλεί σε κλιμάκωση:

«Δίνουμε μάχη για να ανοίξουμε τις σχολές μας με την οργάνωση ανοιχτών εκδηλώσεων και αντιμαθημάτων δια ζώσης στις σχολές, δεν περιμένουμε να τις ανοίξει η Κεραμέως αλλά οργανώνουμε διαδικασίες για να επιστρέψουν οι φοιτητές στους χώρους τους. Ταυτόχρονα ανοίγει ένα νέο μεγάλο μέτωπο ενάντια σε νέο νομοσχέδιο που ετοιμάζεται να κατεβάσει το υπουργείο για να προχωρήσει τις ιδιωτικοποιήσεις και τη συνέχεια για να ανατραπεί ο ψηφισμένος νόμος Κεραμέως- Χρυσοχοΐδη.

Κέντρο σε αυτή τη προσπάθεια πρέπει να είναι η οργάνωση νέου γύρου γενικών συνελεύσεων ανά σχολή. Οι συνελεύσεις βάζουν δράσεις και ζωντανές διαδικασίες, δε θα ρίξουμε το νόμο επειδή θα αποσπάσουμε μια θετική απάντηση από κάποιον πρύτανη αλλά με μετωπική σύγκρουση με τη κυβέρνηση.

Καταλαμβάνουμε τις σχολές μας και τις μετατρέπουμε ξανά σε κέντρα αγώνα, οι καταλήψεις είναι άνοιγμα και σύνδεση με τη κοινωνία και τους αγώνες. Με καταλήψεις όχι κάποιων μικρών χώρων αλλά συνολικά των ιδρυμάτων βάζοντας τα σε λειτουργία κάτω από τον έλεγχο των φοιτητών και των φοιτητριών μπορούμε να κερδίσουμε. Το φοιτητικό κίνημα έδειξε τη δύναμη του όλο το προηγούμενο διάστημα και χρειάζεται να κλιμακώσουμε τη σύγκρουση με τη κυβέρνηση με μεγάλα κεντρικά συλλαλητήρια, να συνδεθούμε με τους αγώνες που δίνει η τάξη μας...».

Γύρος συνελεύσεων προγραμματίζεται για την ερχόμενη Δευτέρα, Τρίτη και Τετάρτη με την προοπτική νέου συλλαλητηρίου στις 15 Απρίλη.

Σ.Μ.

Συνεχίζονται οι ζωντανές δράσεις μέσα στις σχολές. «Ανοίγουμε τα πανεπιστήμια, τα παίρνουμε στον έλεγχο μας ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης» λένε φοιτητές και φοιτήτριες του ΣΕΚ στις σχολές, αναφερόμενοι στο πρόγραμμα δράσεων που έχει ξεδιπλωθεί τις τελευταίες ημέρες. Σε ενημέρωση που έστειλαν στην Εργατική Αλληλεγγύη σημειώνουν:

«Συνεχίζονται τα αντιμαθήματα στο ΑΠΘ και πολλές πλούσιες δράσεις από εκδηλώσεις και αντιμαθήματα μέχρι θεατρικά εργαστήρια και μουσικές εκδηλώσεις. Το ΑΠΘ από πανεπιστήμιο με ΜΑΤ έχει μετατραπεί σε ανοιχτό χώρο, κέντρο για όλο τον κόσμο στη Θεσσαλονίκη. Αντιμάθημα έγινε αυτή την εβδομάδα για πρώτη φορά και στη **Νομική της Αθήνας** με διάλεξη του **Μάνου Κουντούρη** καθηγητή στο Οικονομικό της Νομικής. Ο Κουντούρης μίλησε για την ανάγκη

Αντιμαθήματα

να ανοίξουν οι σχολές, για το πόσο σημαντική είναι η πρωτοβουλία να τις παίρνουμε στα χέρια μας σε σύγκρουση με τις επιλογές της Κεραμέως και της κυβέρνησης αλλά και συνολικά να αναζητήσουμε την στρατηγική για μια κοινωνία πέρα από τον καπιταλισμό και την βαρβαρότητα που σκορπά. Αντιμάθημα για πρώτη φορά έγινε και στο **Ιόνιο Πανεπιστήμιο** με ομιλητή τον καθηγητή **Παναγιώτη Κελάνδρια**.

Αντιμαθήματα προγραμματίζονται και σε άλλες σχολές την επόμενη εβδομάδα. Οι εικόνες με τους φοιτητές να ζωντανεύουν τις σχολές τους είναι η καλύτερη απάντηση στην κυβέρνηση που επιμένει να κρατάει κλειστές τις σχολές για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες και ανοιχτές μόνο για τους μπά-

τσους. Την Παρασκευή 12 Απρίλη πραγματοποιήθηκε συντονισμός των διοικητικών, πανεπιστημιακών και των φοιτητικών συλλόγων του Πολυτεχνείου με ανοιχτή εκδήλωση μπροστά στη πρυτανεία του **ΕΜΠ**. Αντίστοιχα συνέντευξη Τύπου και συντονισμός έγινε την Παρασκευή 2/4 και στη **Γεωπονική** από μέλη του φοιτητικού συλλόγου και του συλλόγου διοικητικών του ΓΠΑ. Αυτή την Πέμπτη 8 Απρίλη προχώραμε σε συντονισμό των φοιτητικών συλλόγων του **ΕΚΠΑ** με τα σωματεία των εργαζομένων και τους συλλόγους ΕΤΕΠ, ΕΔΙΠ, διοικητικών μελών ΔΕΠ και άλλων εργαζομένων του ΕΚΠΑ στις 3 το μεσημέρι στο αίθριο της Φιλοσοφικής για να οργανώσουμε την επιστροφή μας στις σχολές με δια ζώσης διδασκαλία και το πως συνεχίζουμε τον αγώνα για την ανατροπή των νόμων Κεραμέως-Χρυσοχοΐδη».

ΔΗΜΟΙ 36.000 απολύσεις!

Στάση εργασίας για τους εργαζόμενους στην κοινωφελή εργασία στους Δήμους από τις 12μ μέχρι το τέλος της βάρδιας έχει κηρύξει το Συνδικάτο ΟΤΑ την Πέμπτη 8 Απρίλη, με παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Εργασίας στη 1μμ.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση του Συνδικάτου «Κυβέρνηση και Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αποφασισμένοι να μην δώσουν καμία παράταση στο πρόγραμμα κοινωφελούς εργασίας οδηγώντας 36.000 συνανθρώπους στην ανεργία, παρά τα όσα διέρεαν το προηγούμενο διάστημα τα παπαγαλάκια τους και οι δήμαρχοι που πίνουν νερό στο όνομά τους. Δεν θα τους κάνουμε τη χάρη! Η πείρα δείχνει ότι ο μαζικός και οργανωμένος αγώνας των εργαζομένων μπορεί να φέρει αποτελέσματα!

Βάζουν φραγμούς στους χειροτέχνες

Στους πιο φτωχούς και τους πιο ευάλωτους φαίνεται πως αποφάσισε να “βάλει τάξη” η κυβέρνηση με το νέο νομοσχέδιο για το υπαίθριο εμπόριο. Έτσι, οι χειροτέχνες - καλλιτέχνες της Αθήνας και των άλλων πόλεων θα πρέπει να αντιμετωπίσουν μια σειρά εμπόδια για να μπορούν να πουλάνε τις δημιουργίες τους.

«Το πρώτο από αυτά θα είναι η υποχρέωση μας να κάνουμε έναρξη για να δραστηριοποιηθούμε, με εξαίρεση τις οργανωμένες αγορές τις οποίες, αν θέλει, θα μπορεί να στήνει ο κάθε δήμος όπου οι θέσεις όμως είναι περιορισμένες. Μπαίνουν και πολλαπλοί περιορισμοί για το σε πόσα μέρη και πόσες φορές το μήνα θα μπορούμε να δραστηριοποιούμαστε. Το δεύτερο είναι ότι δεν θα μπορούν να συμμετέχουν σε αυτές τις αγορές όσοι είναι συνταξιούχοι, εισπράτουν κάποιο βοήθημα ή ενοίκιο. Το τρίτο, δεν είναι ακριβώς εμπόδιο. Πρόκειται όμως να επιτραπεί η συμμετοχή, σε ποσοστό 5%, στις Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις (μέλη των οποίων μπορούν να είναι φυσικά πρόσωπα αλλά και νομικά, δηλαδή επιχειρήσεις)» μας είπε ο **Μανώλης**, χειροτέχνης από την Αθήνα. Από τη μία βάζουν εμπόδια στους μικρούς και από την άλλη ανοίγουν την πόρτα στους μεγάλους να δραστηριοποιηθούν και σε αυτόν τον τομέα.

«Εμείς μπορούμε να πουλάμε τις δημιουργίες μας 6-8 μέρες το μήνα. Τον υπόλοιπο καιρό δουλεύουμε στα σπίτια μας, τα εργαστήρια μας. Είναι αδύνατο να καλύψουμε τις ασφαλιστικές εισφορές που θα μας ζητάνε γι' αυτό και δεν χρειαζόταν ως τώρα» μας είπε η **Σαββούλα**, χειροτέχνης. «Ο Δήμος της Αθήνας θέλει να μας περιορίσει σε ένα χώρο όπου ο καθένας μας θα έχει ένα μέτρο. Αυτό είναι αδύνατο. Και τα πράγματα μας, και εμείς δεν χωράμε με τίποτα. Πρέπει να προχωρήσουμε σε γενική συνέλευση του χώρου, αλλά δεν είναι εύκολο εν μέσω πανδημίας».

Στις σημερινές συνθήκες που η πανδημία θερίζει και η καπιταλιστική κρίση έχει αυξήσει δραματικά την ανεργία, η απόφαση αυτή ισοδυναμεί με καταδίκη στην ανεργία για τους χιλιάδες εργαζόμενους που είναι κατά βάση μακροχρόνια άνεργοι και μέλη πολύτεκνων οικογενειών, ενώ η συντριπτική τους πλειοψηφία δεν θα δικαιούται ούτε το πενιχρό επίδομα ανεργίας. Μάλιστα η συγκεκριμένη πολιτική επιλογή συνοδεύεται από διαρροές ότι το πρόγραμμα δεν θα προκηρυχθεί καθόλου για το 2021, ανοίγοντας το δρόμο για ένα μπαράζ ιδιωτικοποιήσεων δημοτικών υπηρεσιών, με ευθύνη των δημοτικών και περιφερειακών αρχών που τόσα χρόνια έχουν αρκεστεί να μπαλάνουν τρύπες με τέτοια προγράμματα ανακύκλωσης της ανεργίας, να καλύπτουν τις τεράστιες ελ-

λείψεις σε μόνιμο προσωπικό, χωρίς να διεκδικούν προσλήψεις μόνιμων εργαζομένων

Αφού συνέβαλες αποφασιστικά με την εργασία σου στην ομαλή λειτουργία των υπηρεσιών, και στην εξυπηρέτηση των πολιτών, σε δύσκολες συνθήκες με την πανδημία να θερίζει, με μόνη αμοιβή το κατώτατο μισθό, ανεξάρτητα την ειδικότητά σου, σήμερα σου δηλώνουν ότι δε χρειάζεσαι, εκπλήρωσαν το στόχο τους, ανακύκλωσαν την ανεργία και τώρα σε απολύουν. Μάλιστα έχουν φτάσει στο σημείο να σου στερούν ακόμα και την κατάρτιση που προβλέπει το πρόγραμμα,, αλλά και το μισθό για όσο διαρκεί αυτή, καθώς δε σου παρέχουν ούτε τα τεχνικά μέσα για να συμμετέχεις στη διαδικασία της κατάρτισης».

17/11, Θεσσαλονίκη. Φωτό: Στέλιος Στεφάνου/INTIME

Παράνομα πρόστιμα

Στο Συμβούλιο της Επικρατείας προσέφυγαν οι 46 διαδηλωτές που τους καταλογίστηκε πρόστιμο για τη συμμετοχή τους στη διαδήλωση της 17 Νοέμβρη 2020 στη Θεσσαλονίκη.

Πρόκειται για την ημέρα που στη Θεσσαλονίκη, την Αθήνα και άλλες πόλεις, ξεδιπλώθηκε ένα όργιο αστυνομικής καταστολής εις βάρος των διαδηλωτών, που πατούσε στο χουντικής έμπνευσης μέτρο της απαγόρευσης συναθροίσεων άνω των τριών ατόμων σε όλη την επικράτεια.

Η προσφυγή εκδικάστηκε στην Ολομέλεια του ΣτΕ την Παρασκευή 2/4 και η απόφαση θα εκδοθεί σε λίγους μήνες.

Για τους προσφεύγοντες παραστάθηκε ο δικηγόρος **Μπάμπης Κουρουνδής**, ο οποίος δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ότι «Η απαγόρευση των διαδηλώσεων για το Πολυτεχνείο ήταν αντίθετη με το άρθρο 11 του Συντάγματος και επιβλήθηκε με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία έθεσε ως μόνη προϋπόθεση την προηγούμενη διατύπωση γνώμης από την Εθνική Επιτροπή Προστασίας της Δημόσιας Υγείας. Η κυβέρνηση όμως κατάφερε να παραβιάσει ακόμα και αυτήν. Έτσι, παρότι το lockdown τύπου Θεσσαλονίκης που πρότεινε η Επιτροπή Λοιμοξιολόγων δεν απαγόρευε τις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις, ο Αρχηγός της ΕΛΑΣ αποφάσισε στις 14 Νοεμβρίου την απαγόρευση όλων των δημόσιων υπαίθριων συναθροίσεων. Επικαλέστηκε μάλιστα γνώμη της Επιτροπής, η οποία λήφθηκε υπόψη για την έκδοση ΚΥΑ που εξαιρούσε τις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις από την αναστολή! Επιπλέον, η κυβέρνηση αδιαφόρησε και για την αρχή της αναλογικότητας, δηλαδή για το εάν υπήρχαν άλλοι ηπιότεροι περιορισμοί του δικαιώματος στη συνάθροιση και κατά πόσο διερευνήθηκαν από την κυβέρνηση και την ΕΛ.ΑΣ.

Το ζήτημα όμως δεν είναι απλώς νομικό. Είναι ότι η κυβέρνηση επικαλείται εργαλειοκά και προσηχηματικά επιστημονικές γνώμες χωρίς να μπαίνει καν στον κόπο να αιτιολογήσει το γιατί κάνει τα αντίθετα από αυτές. Και αυτό είναι ένα πρόβλημα πρωτίστως πολιτικό, αφού πίσω από τις απαγορεύσεις και την καταστολή κρύβεται η έγνοια της κυβέρνησης για την προληπτική θωράκισή της από τις κοινωνικές αντιστάσεις».

Εργολαβικό έγκλημα στη ΔΕΗ

Τρεις εργάτες βρήκαν ακαριαίο θάνατο από ηλεκτροπληξία κι ένας βρίσκεται στο νοσοκομείο με σοβαρά εγκαύματα κατά τη διάρκεια εργασιών στο δίκτυο της ΔΕΔΔΥΕ στο Γυμνό Ευβοίας. Οι συγκεκριμένοι ήταν εργάτες εργολαβικού συνεργείου του ΑΚΤΩΡΑ, που έχει αναλάβει τις εργασίες συντήρησης και αποκατάστασης βλάβης του δικτύου του ΔΕΔΔΗΕ. Ένας εργοδηγός, ένας μηχανικός και η επιβλέπουσα του έργου συνελήφθησαν με τις κατηγορίες της ανθρωποκτονίας εξ αμελείας ως υπεύθυνοι του τραγικού δυστυχήματος.

Όμως η πραγματική ευθύνη βαράνει την εργολαβικοποίηση όπως αυτή του δικτύου της ΔΕΔΔΗΕ και την κυβέρνηση που προωθεί τις ιδιωτικοποιήσεις και στον τομέα της ενέργειας. Όχι μόνο ξεπουλάει φιλέτα στους καπιταλιστές για να κερδοφορούν, αλλά χτυπάει τον συνδικαλισμό και αφήνει τους εργαζόμενους έκθετους να εργάζονται χωρίς μέτρα ασφαλείας με κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή.

Πολλές είναι οι καταγγελίες συνδικάτων που μιλούν για ένα εργοδοτικό έγκλημα και όχι ένα μεμονωμένο εργατικό ατύχημα, καταθέτοντας παρόμοια περιστατικά. «Καταγγέλλουμε για πολλοστή φορά τις εγκληματικές ευθύνες όλων των κυβερνήσεων που έχουν αφήσει ελεύθερους τους κατασκευαστές και τους εργολάβους να διαμορφώνουν σύγχρονα κότεργα για τους συναδέλφους μας, με αποτέλεσμα να μετράμε σχεδόν καθημερινά νεκρούς και σακατεμένους. Το Σάββατο 27 Μαρτίου συνάδελφός ηλεκτρολόγος εγκαταστάτης έπεσε από ύψος τεσσάρων μέτρων σε ανακαίνιση στην περιοχή του Μοσχάτου, με αποτέλεσμα πολλαπλά κατάγματα και να εισαχθεί στην εντατική», αναφέρει σε ανακοίνωσή του το Συνδικάτο Ηλεκτρολόγων Ν. Αττικής.

Το Εργατικό Κέντρο Σάμου σημειώνει ότι «στις περιοχές μας από τύχη δεν είχαμε νεκρούς σε παρόμοιες εργασίες, αν θυμηθούμε τους σοβαρούς τραυματισμούς στην Ικαρία πριν δύο μήνες, συναδέλφου που εργάζεται στον εργολάβο που τώρα εκτελεί έργα στη Σάμο και του εναερίτη της ΔΕΔΔΗΕ στο Καρλόβασι το 2016. Χώρια οι αδήλωτοι τραυματισμοί εν ώρα εργασίας. Για όλα αυτά δεν φταίει ούτε η "κακιά η ώρα" και η τύχη, ούτε το ανθρώπινο λάθος, ούτε η απροσεξία της στιγμής όπως θα ακούσουμε ξανά από τους αρμόδιους. Φταίει η εντατικοποίηση της δουλειάς, τα ανύπαρκτα μέτρα ασφαλείας, η ελλιπής συντήρηση των δικτύων, η έλλειψη προσωπικού, η ανυπαρξία και αδιαφορία των ελεγκτικών αρχών, π.χ. στο νομό μας δεν υπάρχει Τμήμα Υγιεινής και Ασφάλειας της Επιθεώρησης Εργασίας».

«Η εργοδοτική αυτή δολοφονία έρχεται να προστεθεί στο μακρύ κατάλογο των εργατικών "ατυχημάτων" στον κλάδο της ενέργειας που αποδεκατίζουν την τάξη μας και οφείλονται στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες, την έλλειψη μέτρων ασφαλείας, την εντατικοποίηση της εργασίας και τη συνολική υποτίμηση και απαξίωση ακόμα και της φυσικής μας υπόστασης αντιμετωπίζοντας τους εργαζόμενους ως αναλώσιμα "υλικά", είναι ακόμα φρέσκο το αίμα των δύο νεκρών συναδέλφων στη Ζάκυνθο πριν από λίγους μήνες πάλι από ηλεκτροπληξία», τονίζει το Σωματείο Εργαζομένων στην Ενέργεια Νομών Πελοποννήσου.

Απεργία στα Ασφαλιστικά Ταμεία

Ξεκίνησε η 48ωρη πανελλαδική απεργία (6, 7 Απρίλη) που κήρυξαν ΠΟΣΕ ΙΚΑ και η Ομοσπονδία των εργαζόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία (ΠΟΠΟΚΠ) με συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο Εργασίας την Τρίτη 6/4. Την επόμενη μέρα, θα διαδηλώσουν έξω από τα γραφεία του ΕΦΚΑ. Απεργούν ενάντια στο νέο χτύπημα της κυβέρνησης στην Κοινωνική Ασφάλιση, καθώς και τις εργασιακές συνθήκες στον ε-ΕΦΚΑ και στους Φορείς Κοινωνικής Πολιτικής.

Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων με πρόφαση την καθυστέρηση στην απόδοση συντάξεων μέχρι και 3 χρόνια στους συνταξιούχους προχωράει στη «συνδρομή πιστοποιημένων ιδιωτών» στη διαδικασία έκδοσης σύνταξης στον ε-ΕΦΚΑ, καθώς και στην επιτάχυνση της ιδιωτικοποίησης της επικουρικής ασφάλισης μέσω της άμεσης εισαγωγής κεφαλαιοποιητικού συστήματος. Αντί για άμεσες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για να μπορούν να εξυπηρετήσουν τον τεράστιο όγκο των συντάξεων, ουσιαστικά με τους

6/4, Απεργία εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία. Φωτό: Μάνος Νικολάου

ιδιώτες το μόνο που εξασφαλίζουν είναι χειρότερες συνθήκες εργασίας για τους εργαζόμενους.

«Υπάρχει το πλαίσιο ιδιωτικοποίησης των πάντων εδώ και πολύ καιρό, αλλά τώρα επιταχύνουν τη διαδικασία, για αυτό τον λόγο απεργούμε σήμερα και αύριο», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Αντώνης Κουρούκλης**, πρόεδρος της ΠΟΠΟΚΠ. «Η πολιτική της κυβέρνησης είναι να καταργήσει την επικουρική σύνταξη και να εκχωρήσει αρμοδιότητες σε ιδιώτες σε ολόκληρους τομείς, με πρώτο τον ε-ΕΦΚΑ. Περιμένουμε να καταθέσουν νομοσχέδιο και θα κλιμακώσουμε τον αγώνα».

«Από τα επικοινωνιακά παιχνίδια εμπαιγμού και εξαπάτησης της κοινωνίας (ψηφιακή σύνταξη με το πάτημα ενός κουμπιού, δανεικό προσωπικό, project manager, ιδιώτες στην απονομή συντάξεων...), πλήρως εργαλειοποιημένα για την υποδαύλιση και ανατροφοδότηση του κοινωνικού αυτοματισμού, ώστε να στρέψουν τους δικαίους αγανακτισμένους συνταξιούχους ενάντια στους “τεμπέληδες δημόσιους υπαλλήλους”... έχουν ήδη στρώσει τον δρόμο για την εύκολη πέψη της επερχόμενης λαίλαπας», σημειώνει ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαζομένων ΟΓΑ.

Μάνος Νικολάου

Δραματική κατάσταση στα ΜΜΕ

Με συγκέντρωση έξω από την ΕΣΗΕΑ, δεκάδων εργαζομένων στα ΜΜΕ κι όχι μόνο, ολοκληρώθηκε η απεργία πείνας της δημοσιογράφου Μαρίας Βήχου, το απόγευμα της Δευτέρας 5/4.

Η Μαρίνα Βήχου εδώ και 13 ημέρες βρισκόταν σε απεργία πείνας, διαμαρτυρόμενη για τη λογοκρισία και τις κυβερνητικές παρεμβάσεις στον Τύπο αλλά και για την αδράνεια που έχουν επιβάλει στην ΕΣΗΕΑ οι παρατάξεις που πρόσκεινται στην Νέα Δημοκρατία και το ΣΥΡΙΖΑ. Όπως ανακοίνωσε η ίδια, τη σκυτάλη μετά τη λήξη της απεργίας πείνας, παίρνει Επιτροπή Αγώνα αποτελούμενη από συνταξιούχους κι εν ενεργεία δημοσιογράφους.

Στη συγκέντρωση μίλησε η ίδια, εκπρόσωποι κομμάτων της αντιπολίτευσης, ενώ χαιρετισμό απεύθυνε και η Μ. Παπαχριστούδη, εκπρόσωπος της **Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή** στο Δ.Σ της ΕΣΗΕΑ, της παράταξης που συμπαραστάθηκε από την πρώτη στιγμή στη Μ. Βήχου και σε σταθερή βάση καλεί σε αγώνα ενάντια στον έλεγχο της ενημέρωσης και όλες τις επιθέσεις που δέχεται ο κλάδος.

«Η κατάσταση του κλάδου είναι δραματική» είπε μεταξύ άλλων η

5/4, Συγκέντρωση στην ΕΣΗΕΑ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Μαρίνα Βήχου. «Κανονικά αποτελεί πυλώνα της δημοκρατίας κι αυτή τη στιγμή είναι λαβωμένος από την κυβέρνηση με τον έλεγχο στην ΕΡΤ και το ΑΠΕ ΜΠΕ και με τα πακέτα που μέσω του Πέτσα διοχετεύει στα ιδιωτικά ΜΜΕ. Αυτή η κατάσταση έχει οδηγήσει σε μια φοβερή παραπληροφόρηση, έλεγχο, μονόπλευρη ενημέρωση και λογοκρισία. Οι συνάδελφοι αισθάνονται σαν το σφουγγαρόπανο που καθαρίζει τα σκαλιά του Μαξίμου. Τα αίτια είναι πολλά. Ευθύνεται η κυβέρνηση. Η ίδια κυβέρνηση που περνάει κάθε μέρα νομοσχέδια ενώ εμάς μας έχει κλειδωμένους στα σπίτια μας και μας λείει και να μην αντιδρούμε. Αυτή που εξαπολύει την αστυνομία στα πανεπιστήμια και χτυπάει κόσμο στη Ν.Σμύρ-

νη και τη Λάρισα. Ευθύνονται οι κωλοπετσομένοι μεγαλοεργολάβοι που κάνουν τα παιχνίδια τους με αυτή την κυβέρνηση. Δυστυχώς δεν βρήκα την κατανόηση που περιμένα από τη συνδικαλιστική μας ηγεσία. Οι παρατάξεις Νέα ΕΣΗΕΑ και Συσπείρωση είναι ξεπουλημένοι. Δεν ενδιαφέρονται για τα προβλήματα του κλάδου. Διαφορετικά δεν θα είχαμε φτάσει στην κατάσταση που είμαστε... Από σήμερα τη σκυτάλη του αγώνα παίρνει η Επιτροπή Αγώνα Δημοσιογράφων. Πιστεύω ότι αυτός ο αγώνας δεν πάει χαμένος. Βοήθησε να γίνουν γνωστά πράγματα που δεν ήταν, τόσο στην κοινωνία όσο και σε μεγάλο κομμάτι του δημοσιογραφικού κόσμου».

Σ.Μ.

ΙΔ. ΥΓΕΙΑ Όχι στις απολύσεις

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το Γηροκομείο GRAND CARE στον Άγιο Δημήτριο πραγματοποίησε τη Δευτέρα 5 Απρίλη το πρωί το Κλαδικό Σωματείο Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας. Το Σωματείο καταγγέλλει την εργοδοσία του γηροκομείου για την απόλυση πέντε εργαζομένων, ανάμεσά τους και μέλους της Διοίκησής του.

«Η εργοδοσία του γηροκομείου GRAND CARE, ανακοίνωσε αιφνιδιαστικά την απόλυση 5 εργαζομένων από το τμήμα της κουζίνας, με την αιτιολογία ότι οι συγκεκριμένες υπηρεσίες δίνονται σε εργολαβική εταιρεία», αναφέρει η ανακοίνωση του Σωματείου. «Πίσω από τις δικαιολογίες υπάρχει ουσία: Η Εργοδοσία του Ιδρύματος από τον Σεπτέμβριο του 2019 σταμάτησε να καταβάλλει τα ένημα στους εργαζόμενους. Οι καταγγελίες στο ΙΚΑ, η κινητοποίηση των εργαζομένων και η στήριξη τους από το Κλαδικό Σωματείο, είχε αποτέλεσμα να εξασφαλιστεί η ασφαλιστική ικανότητα για το 2021, παρόλο που δεν έχει καταβληθεί το σύνολο των ενσήμων. Σήμερα η εργοδοσία προχωράει σε απολύσεις για να καλλιεργήσει κλίμα τρομοκρατίας, προκειμένου να συνεχίσει την πολιτική των αυθαιρεσιών».

Σε αυτές τις επιθέσεις κάνει πλάτες η κυβέρνηση της ΝΔ με τη στήριξη της στα αφεντικά της ιδιωτικής υγείας. Η επιλογή της δε να απολύσει τον πρόεδρο του Συλλόγου Εργαζομένων στον Άγιο Σάββα, Κώστα Καταρχιά τούς ανοίγει ακόμα περισσότερο την όρεξη για απολύσεις, συνδικαλιστικές διώξεις και καταπάτηση εργατικών δικαιωμάτων.

Στην συγκέντρωση τον λόγο πήρε ο πρόεδρος του Κλαδικού Σωματείου Δ. Αλεξόπουλος, ο απολυμένος συνδικαλιστής Σ.Π., ο Κώστας Πολύδωρος, μέλος του ΔΣ του Σωματείου καθώς και δημοτική σύμβουλος της Λαϊκής Συσπείρωσης. Η διοίκηση του γηροκομείου αρνήθηκε συνάντηση με τους εκπροσώπους των εργαζομένων. Ακολούθησε παρέμβαση στην επιθεώρηση εργασίας της περιοχής και αίτημα για τριμερή συνάντηση.

ΣΕΗ Συνέλευση 11/4

Έκτακτη Γενική Συνέλευση καλεί το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών την Κυριακή 11 Απριλίου στις 12 το μεσημέρι στο ανοιχτό θέατρο “Σχολείον της Αθήνας” (Πειραιώς 52, Πειραιάς). Βασικό θέμα της συνέλευσης είναι η συλλογική σύμβαση εργασίας στο ελεύθερο θέατρο και στα ΔΗΠΕΘΕ μετά και την υπογραφή σύμβαση στο Εθνικό, όπως και η πρόταση για διαγραφή του λιγνάδη από το σωματείο και ο Κώδικας Δεοντολογίας στις κρατικές σκηνές. Μέσα από τη συνέλευση είναι ευκαιρία να οργανωθεί το πώς θα μπορέσουν να επιβάλουν οι εργαζόμενοι ότι τα θέατρα και οι χώροι Πολιτισμού θα ανοίξουν με πρωτοβουλία και όρους που θα επιβάλουν οι ίδιοι και το σωματείο τους και όχι οι μεγαλοπαραγωγοί και η κυβέρνηση.

«Υπογράφηκε Συλλογική Σύμβαση στο Εθνικό Θέατρο, που είναι ίδια, κυρίως μισθολογικά, με του 2011», τονίζει ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος** μέλος του ΣΕΗ και της **Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών**. «Είναι κατάτι μειωμένες οι αποδοχές για εκτός έδρας. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι η σύμβαση λέει ότι κάτω από ειδικές συνθήκες μπορεί να αναιρεθεί. Τι εννοούν ειδικές συνθήκες; Αν η πανδημία είναι ειδική συνθήκη αυτομάτως αναιρείται.

Η συλλογική σύμβαση θα έπρεπε να αναφέρει και τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις, που η μάχη ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις έγιναν κέντρο στον χώρο μας. Αυτό που βάζει η νέα συλλογική σύμβαση του Εθνικού είναι ανοιχτές οντισιόν, για να σταματήσουν τυχόν στημένες ιστορίες και εκβιασμοί. Αυτό είναι αποτέλεσμα των αγώνων που ξεδιπλώθηκαν το τελευταίο διάστημα. Όμως οι ανοιχτές οντισιόν από μόνες τους δεν εγγυόνται τη διαφάνεια. Η πρόταση της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης είναι να γίνονται οι οντισιόν με συμμετοχή μέλους του Σωματείου που εποπτεύει ότι γίνονται όλα όπως πρέπει.

Η συνέλευση την Κυριακή 11/4 είναι πολύ σημαντική για να συζητηθούν όλα αυτά και για να μπουν οι επόμενες κινητοποιήσεις. Η υπογραφή και εφαρμογή συλλογικής σύμβασης στο ελεύθερο θέατρο, που καταργήθηκε το 2014 λόγω μνημονίων και από τότε μέχρι σήμερα δεν υπάρχει τίποτα να μας καλύπτει, είναι η μεγάλη μάχη. Η δυναμική που έχει ο κλάδος με την συσπείρωση στα σωματεία και την παρουσία στους δρόμους χρειάζεται να συνεχιστεί. Είναι η μόνη εγγύηση ότι θα πετύχουμε».

• Η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών καλεί σε ανοιχτή σύσκεψη την Πέμπτη 8 Απρίλη στις 12μ.σ. στην Αιόλου 47, 5ος όροφος.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ

TETARTH 7/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Ίλιον-Αγ.Ανάργυροι
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 7/4, 7μμ, fb: ΣΕΚ Πετρούπολης
Ενάντια στο σεξισμό, ενάντια στο σύστημα
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Τριαντοπούλου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 7/4, 7μμ, Skype: bit.ly/sekperisteri fb: ΣΕΚ Περιστερίου
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Παντελής Γαβρηλίδης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

TETARTH 7/4, 7μμ, fb: ΣΕΚ Νέας Ιωνίας - ΣΕΚ Neas Ionias
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα – Η πρώτη «έφοδος στον ουρανό»
Ομιλήτρια: Ελίνα Φειδοπιάστη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● TETARTH 7/4, 8μμ,
80 χρόνια από τη γερμανική εισβολή στην Ελλάδα
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● TETARTH 14/4, 8μμ,
Υπάρχει «κράτος δικαίου» στον καπιταλισμό;
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΜΑΡΟΥΣΙ

● TETARTH 7/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekmarousi fb: ΣΕΚ Μαρούσιου – Κηφισιάς
Άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες
Ομιλητής: Johovah Quarshie
● TETARTH 14/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekmarousi fb: ΣΕΚ Μαρούσιου – Κηφισιάς
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΒΡΗΛΗΣΙΑ

● TETARTH 7/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Βριλήσσια
Επιστήμη και τεχνολογία στον καπιταλισμό
Ομιλητής: Θεόδωρης Λυκογιαννάκης
● TETARTH 14/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Βριλήσσια
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα – Η πρώτη «έφοδος στον ουρανό»
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● TETARTH 7/4, 7.30μμ, fb.com/sekxalandri
Ενάντια στον σεξισμό, ενάντια στο σύστημα
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
● TETARTH 14/4, 7.30μμ, fb.com/sekxalandri
Γιατί χρειαζόμαστε ένα επαναστατικό κόμμα
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΤΟΥΜΠΑ

TETARTH 7/4, 7μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 7/4, 8.15μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Κώστας Σταματίου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

TETARTH 7/4, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

TETARTH 7/4, 7.30μμ, fb: Σ.Ε.Κ Χανίων
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΠΑΤΡΑ

TETARTH 7/4, 6.30μμ, fb: Σ.Ε.Κ Πάτρας
Πώς οργανώνουμε τις μάχες μας για δημοσία και δωρεάν υγεία ενάντια στη θανατερή κυβέρνηση της Ν.Δ.
Ομιλητής: Χρήστος Τούρκας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

TETARTH 7/4, 7μμ, fb: ΣΕΚ πυρήνας Ιωαννίνων
200 χρόνια από την επανάσταση του 21 – Οι κοινωνίες αλλάζουν με επαναστάσεις
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΙΛΙΣΙΑ

● TETARTH 7/4, 8μμ, σαλόνι εστίας
Skype: bit.ly/sekilisia
fb: ΣΕΚ Ιλισίων
Φαρμακευτικές εταιρείες και εμβόλια
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου
● TETARTH 14/4, 8μμ, σαλόνι εστίας
Skype: bit.ly/sekilisia
fb: ΣΕΚ Ιλισίων
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλήτρια: Εύα Αντωνακοπούλου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

TETARTH 7/4, 7μμ, Skype: bit.ly/seknsmyrni fb: ΣΕΚ Νέας Σμύρνης
Η Παρισινή Κομμούνα
Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος

ΠΕΡΑΙΑΣ

TETARTH 7/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Πειραιά
Η κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

TETARTH 7/4, 7μμ, Skype: bit.ly/SEKAMPELO fb: ΣΕΚ Αμπελοκήπων
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

TETARTH 7/4, 7μμ, fb: ΣΕΚ Εξαρχείων
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία
Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελοπούλου

ΚΥΨΕΛΗ

TETARTH 7/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Κυψελής
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα

Ομιλήτρια: Σταυρούλα Πανίδου

ΘΗΣΕΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 7/4, 7.30μμ, https://meet.jit.si/PyrinasThiseio fb: Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα –
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Κύρος Κεϊχόπουλος

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 7/4, 7μμ, https://meet.jit.si/PyrinasXamosterna
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

TETARTH 7/4, 7.30μμ, Skype: ilirida.mb2
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία
Ομιλήτρια: Εύη Μαχοβίτσακαγια

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Νέος Κόσμος-Κουκάκι
Ενάντια στον σεξισμό, ενάντια στο σύστημα
Ομιλητής: Κοσμάς Ραυτόπουλος
● ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Νέος Κόσμος-Κουκάκι
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, fb ΣΕΚ Γκούζη 7.30μμ
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 7.45μμ ΣΕΚ Γαλάτσι
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Πατήσια
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Αιγάλεω
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΥΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 8μμ δημαρχείο Νίκαιας
fb: ΣΕΚ πυρήνας Νίκαιας – Κορυδαλλού
Η κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Παρή Κουτσουδάκη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 8μμ, fb ΣΕΚ Πυρήνας Κερατσινίου
Ενάντια στο σεξισμό, ενάντια στο σύστημα
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekellinikou fb: ΣΕΚ πυρήνας Ελληνικού
Μεξικό 1910
Ομιλητής: Νίκος Γεροντής
● ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekellinikou fb: ΣΕΚ πυρήνας Ελληνικού

Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλήτρια: Μαρία Βολτέρρα

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 7μμ, Skype: bit.ly/sekpragati fb: ΣΕΚ Παγκράτι
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος
● ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7μμ, Skype: bit.ly/sekpragati fb: ΣΕΚ Παγκράτι
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

● ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 7μμ, σαλόνι εστίας Δ' ΦΕΠΑ και Skype: bit.ly/sekzografou
fb: ΣΕΚ Ζωγράφου
200 χρόνια από την επανάσταση του 21 – Οι κοινωνίες αλλάζουν με επαναστάσεις
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης
● ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7μμ, σαλόνι εστίας Δ' ΦΕΠΑ και Skype: bit.ly/sekzografou
fb: ΣΕΚ Ζωγράφου
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλήτρια: Λειρνα Μπέκα
● ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7μμ, σαλόνι εστίας Δ' ΦΕΠΑ και Skype: bit.ly/sekzografou
fb: ΣΕΚ Ζωγράφου
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 7.30μμ fb: ΣΕΚ Χαλανδρίου
Τι είναι ο ρεφορμισμός και πώς τον παλεύουμε
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 8/3, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα
Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 9μμ, link: bit.ly/sekvolos
fb: ΣΕΚ Βόλου
Η πάλη ενάντια στην καταπίεση τον ΛΟΑΤΚΙ
Ομιλήτρια: Εύη Τσιούνη

ΚΙΛΚΙΣ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 8μμ fb: ΣΕΚ πυρήνας Κιλκίς
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσσοβ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ πυρήνες Ηρακλείου
Ενάντια στο σεξισμό, ενάντια στο σύστημα
Ομιλήτρια: Αγγέλα Χαραλαμπίκη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 7.30μμ, fb: Σ.Ε.Κ Χανίων
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Ξάνθης
10 χρόνια από την Άραβική Άνοιξη
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

Εξορμήσεις

TETARTH 7/4

N. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4

ΠΑΤΡΑ My Market Αγ. Ανδρέας 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9/4

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Σκλαβενίτης Αλικαρνασσός 5μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 10/4

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μεσ.

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μεσ.

ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Νέγρη 11.30πμ

ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μεσ.

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατίου και Βεύκου 12μεσ.

Α. ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβα 11.30πμ

ΙΛΙΟΝ Βιολογική Λαϊκή 11.30πμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11.30πμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ Πεζόδρομος 11.30πμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 12μεσ.

ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11πμ

ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 12μεσ.

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11.30πμ

N. ΣΜΥΡΝΗ Βασιλόπουλος Πλατεία 12μεσ.

Α.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 12μεσ.

Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΘΗΣΕΙΟ Σκλαβενίτης 12μεσ.

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μεσ.

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Αγορά 11.30πμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική Πλατεία 4μμ

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία Αγ. Ιωάννου 12μεσ.

ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 12μεσ.

ΒΡΗΛΗΣΙΑ Πλατεία 12μεσ.

N. ΙΩΝΙΑ Πλ. Σημυριώτη 12μεσ.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πασαλιμάνι 12μεσ.

ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Περιβολάκι 12μεσ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Σβώλου με Γούναρη 11πμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Μαρτίου 11 πμ

ΑΝΩ ΤΟΥΜΠΑ Λαϊκή Παισιανία 11πμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μίνως 11πμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγίου Νικολάου 11.30πμ

ΞΑΝΘΗ Παζάρι 11πμ

ΚΙΛΚΙΣ Λαϊκή 11.30πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μεσ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 12/4

N. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΑΒ Δεκελείας 6.30μμ

Στη μνήμη του Διονύσιου Πομόνη, ο Ντίνος Σεμιτέκολος και ο Πέτρος Πομόνης δίνουν 40 ευρώ στην Εργατική Αλληλεγγύη.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την δια-

νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό,

τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από τον κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνάμει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδιού 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερέδ, Δημήτρης Δασκαλάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίπτας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφείας 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

3/4, Παμπειραιϊκή διαδήλωση για την Υγεία. Φωτό: Μάνος Νικολάου

“Γυναίκες-πολυεργαλείο”

Το Σάββατο πραγματοποιήθηκε συλλαλητήριο στον Πειραιά. Ποια είναι τα αιτήματα της κινητοποίησης;

Το Σάββατο 3/4 πραγματοποιήθηκε Παμπειραιϊκό Συλλαλητήριο στο Πασαλιμάνι, που σηματοδότησε την κορύφωση των αγώνων του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, σωματείων και φορέων της ευρύτερης περιφέρειας του Πειραιά, με αιχμή του δόρατος την κατάσταση στο χώρο της Υγείας και ειδικά στα νοσοκομεία που εξυπηρετούν τους κατοίκους και εργαζόμενους του Πειραιά, τα εργασιακά προβλήματα που οξύνονται εν μέσω πανδημίας, τα ανύπαρκτα μέτρα προστασίας στους χώρους εργασίας και η συνεχής επιβάρυνση της περιβαλλοντικής μόλυνσης σε όλους τους Δήμους της Περιφέρειας Πειραιά με το ιδιωτικοποιημένο πια λιμάνι, τα καζάνια στο Πέραμα, την OIL ONE στο Κερασί-νι, τα τοξικά βυθοκορήματα στην Πειραιϊκή, τους χώρους εναπόθεσης σκουπιδιών σε Σχιστό και Πειραιά.

Ποια είναι η κατάσταση στα νοσοκομεία του Πειραιά;

Είναι γεγονός ότι η κατάσταση στα νοσοκομεία είναι τραγική και εξοργιστική μαζί. Τα νοσοκομεία στον Πειραιά είναι ασφυκτικά γεμάτα, οι υγειονομικοί δίνουν άνιση μάχη με το χρόνο, τις ανθρώπινες αντοχές τους, την σωματική καταπόνηση, αφού οι τεράστιες ελλείψεις σε έμφυχο προσωπικό, σε κλίνες ΜΕΘ και υγειονομικό υλικό, χρόνια τώρα υποβαθμίζουν το χώρο της δημόσιας Υγείας. Στην περίοδο της πανδημίας εξόφθαλμα πια αποκαλύπτονται οι ευθύνες όσον κυβέρνησαν και κυβερνούν αυτό το τόπο, όσους διαχρονικά έκοβαν χρήματα από την δημόσια Υγεία για να θησαυρίζουν οι κλινικάρχες, τα ιδιωτικά νοσοκομεία και οι ασφαλιστικές.

Και πέραν όλων αυτών, οι τοπικές κοινωνίες ευρύτερα της Περιφέρειας Πειραιά, καλούνται να συνυπάρξουν με την μόλυνση του περιβάλλοντος, από την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Η Μαρία Ζαχαρία, γραμματέας του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, μίλησε στην Αφροδίτη Φράγκου

Οι υπόλοιπες κινήσεις της κυβέρνησης τι επίπτωση έχουν στους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες;

Η κατάσταση γίνεται χειρότερη με τη παντελή έλλειψη ελέγχων για μέτρα προστασίας στους χώρους εργασίας, καθώς και με τα διάφορα νομοθετήματα περί τηλεργασίας, αναστολών συμβάσεων εργασίας κλπ τα οποία έχουν φέρει σε απελπιστική κατάσταση τους εργαζόμενους. Και αναμένεται τον Μάιο που θα κατατεθεί το νομοσχέδιο του Υπ. Εργασίας, η κατάσταση να χειροτερέψει ακόμη περισσότερο, αφού είναι πλέον γνωστό ότι η κυβέρνηση ετοιμάζεται να καταθέσει την κατάργηση του θεσμοθετημένου 8ώρου, των υπερωριών, να πειράξει το συνδικαλιστικό νόμο 1264/82 και τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων προς όφελος των εργοδοτών, να περιορίσει το δικαίωμα στην απεργία, να επιβάλει τον κυβερνητικό έλεγχο στα συνδικάτα.

Κατά τη γνώμη σου η θέση της γυναίκας στην κοινωνία και η αντιμετώπιση της πανδημίας από την κυβέρνηση σχετίζονται; Τι δράση πρέπει να αναλάβουν τα σωματεία;

Στις παρούσες συνθήκες ένα από τα στρώματα της κοινωνίας που κατά τη διάρκεια της πανδημίας έχουν υποστεί ακόμη μεγαλύτερη εκμετάλλευση είναι οι γυναίκες της εργατικής τάξης, οι οποίες κλήθηκαν να αναπληρώσουν όλες τις ανεπάρκειες ενός σάπιου συστήματος, στηρίζοντας την οικογένεια είτε κρατώντας τα παιδιά στο σπίτι, είτε τους ηλικιωμένους ή άτομα με ειδικές ανάγκες, παράλληλα δουλεύοντας για το σπίτι και τον εργοδότη τους. Ένα πολυεργαλείο στη Νέα Εποχή που μας ξημέρωσε!

Να μην ξεχνάμε ότι προσφάτως αποκαλύφθηκαν σε χώρους αθλητισμού και εργασίας θύματα

σεξουαλικής παρενόχλησης ή κακοποίησης που στην πλειοψηφία τους ήταν γυναίκες και αυτό δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητο από κανένα σωματείο, που έχει χρέος να συσπειρώσει ακόμη περισσότερο τις γυναίκες εργαζόμενες για να αναδείξει και να παλέψει συντονισμένα και τα ιδιαίτερα γυναικεία ζητήματα τα οποία για πολλές δεκαετίες κρύβονται κάτω από το χαλί. Να δημιουργηθούν σε κάθε κλάδο και χώρο δουλειάς επιτροπές αγώνα γυναικών για αυτό το σκοπό και να γίνει ειδική δουλειά επάνω στο ζήτημα της θέσης της γυναίκας στη σημερινή κοινωνία, στο κίνημα και δίνοντας την προοπτική της θέσης της γυναίκας στο Σοσιαλισμό. Η Κίνηση για μια Απεργιακή 8 Μάρτη, μπορεί και πρέπει να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο σε τέτοιες πρωτοβουλίες, σε συνεργασία με τα εργατικά σωματεία για την ιδεολογική κατάρτιση των επιτροπών αυτών.

Πώς πρέπει να συνεχίσει το εργατικό κίνημα; Χρειάζεται να παίρνει τέτοιες πρωτοβουλίες, όπως του Σαββάτου 3/4, σε κάθε γειτονιά;

Τα προβλήματα, μας υποδεικνύουν το καθήκον να συγκροτήσουμε ένα ευρύ κοινό μέτωπο.

Η ανάδειξη των πραγματικών περιβαλλοντικών απειλών και προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε στις γειτονιές μας είναι αυτό που συμβάλλει στην αναγκαία ενότητα για την αντιμετώπιση τους. Χρειάζεται το εργατικό κίνημα να παίρνει πρωτοβουλίες σε κάθε γειτονιά μαζί με τους κατοίκους για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν καθημερινά.

Τα σωματεία και οι φορείς να φτιάξουν ένα συντονιστικό κέντρο, ώστε να συνεργαστούν σε ένα πλατύ δημοκρατικό ριζοσπαστικό λαϊκό μέτωπο με στόχο να έρθουν στο προσκήνιο τα πραγματικά προβλήματα του λαού και να επεξεργαστεί τις λύσεις στα πλαίσια της αλλαγής του εκμεταλλευτικού συστήματος. Τις λύσεις αυτές θα τις διεκδικήσει, θα τις επιβάλλει ο αγώνας μας. Ο ενωμένος αγώνας μας που δε θα περιλαμβάνει ούτε οφίτσια και καπελώματα, ούτε αποκλεισμούς για όποιον θέλει και μπορεί να αγωνιστεί μαζί μας και συμφωνεί με το πλαίσιο πάλης που θα ψηφίσουμε.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Διαδήλωση για την Υγεία

Η μάχη για τη στήριξη της δημόσιας Υγείας ενάντια σε μια κυβέρνηση που την οδηγεί σε διάλυση είναι υπόθεση όλης της εργατικής τάξης. Αυτό ήταν το μήνυμα που έστειλε ο Πειραιάς το Σάββατο 3/4 με τη μαζική κινητοποίηση που πραγματοποιήθηκε μετά από κάλεσμα του Εργατικού Κέντρου Πειραιά με αιτήματα την ενίσχυση του ΕΣΥ με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, την επίταξη του ιδιωτικού τομέα της Υγείας και ενάντια στην καταστολή και τις διώξεις συνδικαλιστών. Η πορεία ξεκίνησε από το Πασαλιμάνι και έκανε τον γύρο του κέντρου του Πειραιά.

Συμμετείχαν δεκάδες σωματεία από πολλούς διαφορετικούς κλάδους: σωματεία λιμενεργατών του ΟΛΠ και της Cosco, ναυτεργατικά σωματεία, ο Σύνδεσμος υπαλλήλων και εμπορικών καταστημάτων Πειραιά, οι ΣΕΠΕ «Ν. Πλουμπίδης» και «Η Πρόοδος», η ΕΛΜΕ Πειραιά, το Σωματείο Καθαριστριών Πειραιά, η Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Πειραιά, ο Σύλλογος Εργαζομένων Νοσοκ. «Αγ. Σάββας», εργαζόμενοι από τη Ζώνη του Περάματος και τη Χημική Βιομηχανία και άλλοι. Εκεί ήταν ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και η κίνηση στον Επισιτισμό «Καμαριέρα», καθώς και δημοτικές κινήσεις όπως η Ανταρσία στο Λιμάνι, η Ανταρσία στην Κοκκινιά, ο Πειραιάς για όλους και η περιφερειακή κίνηση Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική. Σημαντική ήταν και η παρουσία επιτροπής προσφύγων του καμπ στο Σχιστό και της ΚΕΕΡΦΑ με το πανό τους «Άσυλο στους πρόσφυγες, κλείστε τα στρατόπεδα».

Από την εξέδρα, ανάμεσα σε άλλους, μίλησε ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου Άγιος Σάββας, που η απόλυσή του συμπυκνώνει την επίθεση της κυβέρνησης στα δημόσια νοσοκομεία και τον συνδικαλισμό. «Είναι γελασμένοι ότι θα περάσει η επίθεση στον συνδικαλισμό. Μέσα στην πανδημία, τα συνδικάτα μας έγιναν πιο δυνατά. Ο κόσμος στρέφεται στα σωματεία για να παλέψει για τα δικαιώματά του. Η μάχη ενάντια στην απόλυσή μου δεν τελείωσε. Ένα χρόνο μετά το ξέσπασμα της πανδημίας είμαστε πιο οργισμένοι για να παλέψουμε την κυβέρνηση και το σύστημά τους που το μόνο που έχει να προσφέρει είναι φτώχεια, ανεργία και θάνατο», ανέφερε και καταχειροκροτήθηκε από τους διαδηλωτές.

Το ΕΚΠ συνέχισε τις δράσεις του με την κινητοποίηση την **Δευτέρα 5/4** έξω από το Υπουργείο Περιβάλλοντος ενάντια στα καταστροφικά σχέδια της Cosco.

6/4, Καθαρίστριες σχολείων του Δ. Αθήνας στο πλεούρο των καθαριστριών του ΥΠ.ΟΙΚ. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Οι καθαρίστριες θα νικήσουν!

Ημπόχα που αναδύεται από το Αρχηγείο της ΕΛ.ΑΣ, το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και συνολικά την κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι πλέον αποπνικτική. Οι αποκαλύψεις είναι καταιγιστικές:

«Μάλιστα μας ζητούσατε να μην προβάλλουμε τις σκηνές και περιστατικά αστυνομικής βίας καθώς χαλούσαν την εικόνα του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ του υπουργού και του υφυπουργού καθώς και της Γενικής Γραμματέας κ. Νικολάου και ΦΥΣΙΚΑ του Αρχηγού» αναφέρει στην επιστολή που έστειλε προς την ΕΛ.ΑΣ η **Παλαιτσάκη** για να διαμαρτυρηθεί γιατί δεν έρχεται πλέον ο εκπρόσωπος της ΕΛ.ΑΣ στην εκπομπή της με το **Μένιο Φουρθιώτη**.

Δεν υπάρχει πιο ωμή παραδοχή της διαπλοκής της αστυνομικής βίας, των ΜΜΕ και της ίδιας της κυβέρνησης – από τα στόματα που η ίδια τάιζε και προστάτευε. Λίγες μέρες νωρίτερα η ΕΛ.ΑΣ αρχικά είχε διαψεύσει τις καταγγελίες για την αστυνομική «φρουρά» που απολάμβανε ο Φουρθιώτης ανακοινώνοντας ότι «δημοσιεύματα στο διαδίκτυο περί φύλαξης δημοσιογράφων δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα» αφού πρώτα είχε συλλάβει τον φωτορεπόρτερ **Μ. Μπίκο** που κατέγραψε το γεγονός. Μια εβδομάδα αργότερα ανακοινώθηκε τελικά από το υπουργείο ότι η φρουρά του Φουρθιώτη υπάρχει και αποσύρεται...

Και πριν ο αλέκτωρ λαλήσει τρεις, την άλλη πλευρά του σκανδάλου Φουρθιώτη, ήρθε να επιβεβαιώσει ο πρώην υπουργός Εργασίας **Βρούτσης** που δήλωσε σε συνέντευξή του στο Ντοκουμέντο: «Είμαι έξω φρενών με αυτό τον τύπο. Ήρθε στο υπουργείο και κλοτσούσε πόρτες. Ήρθε με μπράβους. Απειλούσε γενικούς γραμματείς. Υπάλληλοι έρχονταν κλαίγοντας γιατί τους έλεγε ότι θα τον προσκυνήσουν. Μιλάμε για παρακμή».

Τι ζητούσε ο Φουρθιώτης στο υπουργείο; Ο Βρούτσης είχε βάλει με τροπολογία πλαφόν 6.500 ευρώ στο πρόγραμμα «Συν-Εργασία» στο οποίο ο «βιοπαλαστής» Φουρθιώτης δήλωνε μισθούς 80.000 ευρώ ώστε να λαμβάνει δεκάδες χιλιάδες ευρώ από το κράτος, που κάλυπτε το 60% των μισθών! Είναι υποκριτική η στάση του πρώην υπουργού που ψήφισε τον αντισφαλιστικό και ετοιμαζόταν να φέρει το

Ο Χρυσοχοΐδης επιστρέφει στη ΜΑΡΦΙΝ

αντισυνδικαλιστικό νομοσχέδιο (που συνεχίζει ο Χατζηδάκης) να γκρινιάζει ότι τον «έφαγαν τα συμφέροντα», αλλά ενδεικτική του βάθους του καρκινώματος.

Στο μεταξύ η ασφάλεια στην Λάρισα προχώρησε σε ένα ακόμη περιστατικό απίστευτης βίας σπάζοντας το χέρι ενός 13χρονου που καθόταν στην πλατεία Αγ.Αντωνίου. Όπως περιγράφει ο πατέρας: «Η ώρα ήταν περίπου 20:30. Ξαφνικά, όπως μας είπαν τα παιδιά μας, έκαναν έφοδο τέσσερα άτομα με πολιτικά. Τα πρόσωπά τους ήταν καλυμμένα. Τρομάζουν τα παιδιά και ψάχνουν τρόπο να φύγουν γιατί φοβούνται ότι ήθελαν να τους κλέψουν. Αφού έσπασαν το χέρι του παιδιού με λαβή ακινητοποίησης, τον είχαν μπρούμυτα με το πόδι στην πλάτη για να είναι σίγουροι ότι τον ακινητοποίησαν».

“Απλυταριό”

Ήταν αναμενόμενο το γεγονός – όχι μόνο γιατί ήταν ο **Θ. Ναβούρας** πρόεδρος της Ένωσης Αστυνομικών Λάρισας που δύο εβδομάδες πριν δήλωνε για τη Νέα Σμύρνη ότι «για τρεις γκλοπιές απολογούμασταν γονατιστοί σε όλο το απλυταριό». Είναι ο υπουργός ΠΡΟΠΟ και η κυβέρνηση που τους έχουν δώσει το ελεύθερο, αν όχι τη γραμμή, όχι μόνο να χτυπάνε ατιμώρητοι αλλά και να στήνουν «υποθέσεις» όπως αυτή του «Ινδιάνου» της Ν. Σμύρνης που έχει πλέον καταρρεύσει ολοκληρωτικά καθώς: Ο 58χρονος βασικός μάρτυρας κατηγορίας σε συνέντευξή του δήλωσε ότι η κατάθεσή του ήταν «αποτέλεσμα υπαγόρευσης από την ίδια την αστυνομία η οποία στη συνέχεια τον απείλησε ότι αν την αλλάξει... θα πάει φυλακή εξαιτίας μιας παλιάς δικογραφίας του 2014». Στην οποία είχε σύμφωνα με το in gr «κατηγορηθεί από την ΕΛΑΣ ότι προχωρά σε τηλεφωνήματα φάρσες για επιθέσεις αναρχικών, για ξυλοδαρμούς ιδιωτικών αστυνομικών»!

Από αυτό το βούρκο επιχειρεί να βγουν τώρα κυβέρνηση και υπουργείο ΠΡΟΠΟ ανασύροντας την υπόθεση για ακόμη μια φορά του εμπρησμού της Μαρφίν το 2010 με νέα εισαγγελική παρέμβαση καθώς 11

χρόνια μετά προέκυψαν «νέα στοιχεία». Το γεγονός ότι για την υπόθεση του εμπρησμού της Μαρφίν έχουν αποδειχθεί τελικά αθώοι ήδη δύο κατηγορούμενοι καθώς και η σπουδή με την οποία η ΕΛ.ΑΣ φόρτωσε απόπειρα ανθρωποκτονίας και τον μισό ποινικό κώδικα σε ανθρώπους που δεν είχαν καμία σχέση με την επίθεση εναντίον του αστυνομικού στη Νέα Σμύρνη, είναι ενδεικτικά του τρόπου με τον οποίο η ΕΛ.ΑΣ συνηθίζει να «δένει» τις κατηγορίες.

Σε αυτήν την επιχείρηση έχει ήδη ξεκινήσει τις γνωστές «διαρροές» προς τα παπαγαλάκια της μέσα που για ακόμη μια φορά παίζουν τον βρώμικο ρόλο τους. Όπως διαβάσαμε σε εκτενές ρεπορτάζ του Πρώτου Θέματος για την επίθεση στη Μαρφίν, στις 5/4: «Η επίθεση μοιάζει συντονισμένη και κράτησε μόλις 13 δευτερόλεπτα. Ήταν 8 λεπτά μετά τις 2 το μεσημέρι. Εκείνη την ώρα μπροστά από την τράπεζα περνά το μπλοκ της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Ξαφνικά μια μικρή ομάδα κουκουλοφόρων βγαίνει μέσα από την πορεία, πλησιάζει το κτίριο της τράπεζας και οι μολότοφ πέφτουν βροχή».

Η προβοκατόρικη απόπειρα του Πρώτου Θέματος και των «πληροφοριών» του για ακόμη μια φορά να συκοφαντήσει τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** ακολουθώντας τα δεκάδες φασιστικά σάιτ και τον **Βελόπουλο** στην Βουλή, δεν πρόκειται να περάσει. Ήταν οι διαδηλωτές των συνδικάτων και της αριστεράς που έτρεχαν να σώσουν τον κόσμο στην Μαρφίν και άνοιγαν το δρόμο στην πυροσβεστική και όχι η αστυνομία του τότε και τώρα υπουργού Δημοσίας Τάξης Χρυσοχοΐδη, που είχε μετατρέψει για ακόμη μια φορά την Αθήνα σε χάος αστυνομικών επιχειρήσεων - την ώρα που η καταδικασμένη εργοδοσία της Μαρφίν κλειδώνει τις πόρτες στους εργαζόμενους.

Να θυμίσουμε εδώ και την κατάληξη που είχαν και οι δηλώσεις του καταδικασμένου πρώην βουλευτή της Χρυσής Αυγής Κουκούτση όταν αποκαλούσε τον Πέτρο Κωνσταντίνου ‘δολοφόνο της Μαρφίν’ - για να καταδικαστεί τελεσίδικα σε 14 μήνες φυλάκιση.

Γιώργος Πίπτας

Συνεχίζουν τον αγώνα για την επαναπρόσληψη και τη μονιμοποίηση οι καθαρίστριες στο Υπουργείο Οικονομικών, που απολύθηκαν στις 31 Μάρτη παρά τις ψεύτικες υποσχέσεις για παράταση της σύμβασής τους.

«Παρουσία βουλευτών ο υπουργός Εργασίας προ λίγων ημερών υποσχέθηκε παράταση της σύμβασής μας με δέσμευση να γίνει αορίστου», τονίζει η **Λίτσα Κόκκορη** από την επιτροπή των καθαριστριών του ΥΠΟΙΚ. «Μετά από αυτό, λόγω covid δόθηκε παράταση των συμβάσεων που στη λίστα πριν κατατεθεί στη Βουλή ήμασταν κι εμείς μέσα. Τελικά μας άφησαν απέξω και απολυθήκαμε. Ο αγώνας θα συνεχιστεί μέχρι να δικαιωθούμε μετά από 18 χρόνια δουλειάς με μια οριστική λύση. Υπάρχουν θέσεις για όλους και για αυτούς που μπήκαν με ΑΣΕΠ στη θέση μας και για μας. Μας έχουν ανάγκη οι υπηρεσίες.

Ο λόγος που μας διώχνουν είναι ότι δεν θέλουν μόνιμο προσωπικό κι εμείς μετά από τόσα χρόνια είμαστε νομικά καλυμμένοι να διεκδικήσουμε να γίνουμε αορίστου. Αντίθετα αυτό που θέλουν είναι να μπουν ιδιωτικά συνεργεία, ούτε καν εργαζόμενοι με ολιγόμηνες σύμβασεις».

Συμπαραστάση

Στο πλευρό των απολυμένων καθαριστριών του Υπουργείου Οικονομικών βρέθηκαν, μαζί και με άλλους συμπαραστάτες, οι καθαρίστριες των σχολείων του Δήμου της Αθήνας που κατάφεραν ενάντια στον ρατσιστικό αποκλεισμό τους να γυρίσουν στη δουλειά. «52 καθαρίστριες που μας απέλυσαν επειδή δεν είχαμε ελληνική ιθαγένεια κερδίσαμε μετά από αγώνα να ξαναγυρίσουμε στα σχολεία μας. Σήμερα είμαστε εδώ με το πανό μας να υποστηρίξουμε τις καθαρίστριες του Υπουργείου που τις απολύουν. Καμία καθαρίστρια έξω από τη δουλειά, ειδικά τώρα στην πανδημία, θέλουμε μόνιμη και σταθερή δουλειά», δήλωσε η **Μπούζι Λίνττα**.

Στη συγκέντρωση παρεβρέθηκε και η **Δέσποινα Κωστοπούλου** από τις καθαρίστριες του ΥΠΟΙΚ που έδωσαν τον αγώνα το 2013. «Ξυπνάνε μηνύμες μετά από τόσα χρόνια. Είναι άλλη μια αδικία στις πλάτες εργαζομένων. Κι εμείς κάπως έτσι ξεκινήσαμε τότε, 15-20 γυναίκες στην αρχή, ηλικίας από 45 και πάνω, σε μια περίοδο τεράστιων προβλημάτων, αλλά και έκρηξης. Η αλληλεγγύη σε αυτές τις γυναίκες και σε κάθε αδικία είναι που θα φέρει τη νίκη».

Χαιρετισμό από την ντουντούκα έκαναν η Μπούζι Λίνττα, η **Ελένη Καμπουρούδη**, μέλος ΔΣ του σωματείου καθαριστριών σχολείων Αθήνας, ο **Κώστας Πίπτας**, γραμματέας της Ομοσπονδίας εργαζομένων του Υπουργείου Ανάπτυξης, ο **Νίκος Τουρνάς**, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων ΑΑΔΕ και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την «Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας», ο οποίος εκτός των άλλων τόνισε ότι «τα δικαιώματα των γυναικών είναι αναπόσπαστο κομμάτι των διεκδικήσεων της εργατικής τάξης ενάντια στην κυβέρνηση που καλύπτει τους Λιγνάδηδες. Η θέση τους είναι στη δουλειά, στο συνδικάτο, στον αγώνα για να αλλάξει η κοινωνία».

Μ.Ν.

Συνέχεια από τη σελ. 2

Οι περιορισμοί δεν άρεσαν ποτέ στους επενδυτές -που τους αντιμετωπίζουν σαν ένα εμπόδιο στο «νόμιμο δικαίωμά» τους να υφαρπάζουν, μέσα από τα χρηματιστηριακά παιχνίδια, τον πλούτο της κοινωνίας. Αλλά έγιναν ιδιαίτερα μισητοί τα χρόνια που ακολούθησαν το κραχ του 2008. Οι επενδυτές θεωρούσαν τώρα ότι οι νόμοι και οι έλεγχοι έβαζαν φραγμούς ανάμεσα στα χρήματα που τύπωναν οι κεντρικές τράπεζες για να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες της ύφεσης και τις τσέπες τους. Και όπως λέει και το ρητό, όπου υπάρχει θέληση υπάρχει και ο δρόμος. «Πως κατάφεραν οι βαθύπλουτοι να γίνουν κατά μισό τρισεκατομμύριο πλουσιότεροι στη διάρκεια της πανδημίας;» αναρωτιούνταν, με κραυγαλέα αφέλεια, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης πριν από μερικούς μήνες. Τσεπώνοντας το δημόσιο χρήμα ήταν η

απλή απάντηση. Με νόμιμα κόλπα σαν του Χουάνγκ και του Γκρίνσιλ. Και των μεγάλων τραπεζών με τις οποίες συνεργάζονταν, φυσικά.

Φούσκες

Από τα τρισεκατομμύρια που έχουν τυπώσει οι κεντρικές τράπεζες από το 2008 μέχρι σήμερα σχεδόν ούτε μια δεκάρα δεν έχει φτάσει στους απλούς ανθρώπους – τους εργάτες, τους άνεργους, τους συνταξιούχους, τους φτωχούς αγρότες. Και μόνο ένα μικρό κλάσμα από αυτά τα τρισεκατομμύρια έχει φτάσει στην πραγματική οικονομία -έχει μετατραπεί σε πραγματικές επενδύσεις, έχει γίνει μηχανήματα, εργοστάσια ή έργα υποδομής. Ο κύριος όγκος έχει καταλήξει -

και συνεχίζει να καταλήγει- στην κερδοσκοπία, στα χρηματιστήρια, τις χρηματαγορές, τις αγορές ομολόγων και παραγώγων. Η κατάσταση της παγκόσμιας οικονομίας θυμίζει το 2007-2008, την εποχή όπου οι τράπεζες και οι επενδυτές ανακάλυπταν τα «πλεονεκτήματα» των «στεγαστικών δανείων χωρίς εγγυήσεις». Το σκάσιμο εκείνης της φούσκας κατέληξε τον Σεπτέμβρη του 2008 στην χρεοκοπία της Λήμαν Μπράδερς που παρέσυρε ολόκληρο τον πλανήτη στην ύφεση, την κρίση χρέους και τα μνημόνια.

Η Greensill και η Archegos δεν αποτελούν εξαιρέσεις. Ούτε μεμονωμένες περιπτώσεις. Είναι ο κανόνας. Οι χρεοκοπίες τους δεν οφείλονται στις ιδιαιτερότητές τους. Απλά είναι η αρχή του σπασίματος της νέας

φούσκας που στήθηκε πάνω στα ερείπια της χρεοκοπίας του 2008. Πόσο γρήγορα θα σκάσει αυτή τη φορά η φούσκα, αυτό κανένας δεν μπορεί να το προβλέψει.

Κάποιοι προτείνουν σαν λύση τον «εκσυγχρονισμό» του νομικού πλαισίου έτσι ώστε να μην μπορούν οι επενδυτές να ξεφεύγουν από τους ελέγχους με κόλπα σαν τα «οικογενειακά γραφεία» και τις αγορές των «παραγώγων». Όπως, όμως, έχει δείξει η ιστορία των τελευταίων χρόνων κανένας νόμος και κανένας έλεγχος δεν μπορεί να σταματήσει την κερδοσκοπία. Για έναν πολύ απλό λόγο: η γιγάντωση της κερδοσκοπίας δεν είναι ασθένεια του καπιταλισμού. Είναι σύμπτωμα της γεροντικής του άνοιας. Ο μόνος τρόπος για να απαλλαγούμε από τους Γκρίνσιλ και τους Χουάνγκ είναι να απαλλαγούμε από τον ίδιο τον καπιταλισμό.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Συνέχεια από τη σελ. 13

Η Εργατική Αλληλεγγύη ακολουθώντας μια παράδοση δεκαετιών του ριζοσπαστικού τύπου -από τα λιντσαρίσματα των μαύρων στις ΗΠΑ την δεκαετία του '50 και του '60 και τις θηριωδίες στον πόλεμο του Βιετνάμ μέχρι την πρόσφατη δολοφονία του Τζορτζ Φλόυντ- έδωσε εικόνα σε αυτήν την κρατική δολοφονία επιδιώκοντας να μην περιοριστεί σε ακόμη μερικές γραμμές για ακόμη ένα τέτοιο έγκλημα. Οι ενώσεις πρέπει να πάρουν θέση και να παρέμβουν ενάντια στην λογοκρισία- η Μαρίνα Βήχου είναι σε απεργία έξω από την ΕΣΗΕΑ, διεκδικώντας αυτό ακριβώς- και σε αυτήν την κατεύθυνση η απάντηση είναι η οργάνωση των εργαζόμενων στα ΜΜΕ από τα κάτω μέσα σε κάθε μαγαζί».

«Σας χαιρετώ όλες και όλους. Είμαστε όλοι πολύ στεναχωρημένοι. Σας ευχαριστούμε πολύ, όλη η οικογένειά μας, που σήμερα οργανώσατε αυτή τη συγκέντρωση και πορεία, ευχαριστούμε όσους έχουν ασχοληθεί με το θέμα» είπε ο **Φεϊζί Εργκιούν** αδελφός του Ιμπραήμ που μίλησε από την Γαλλία. «Εμείς ξέρουμε ότι στην Ελλάδα γεννήθηκε η δημοκρατία. Είναι δυνατόν σε ένα δημοκρατικό κράτος να γίνεται ένα τέτοιο έγκλημα, να μην μας λένε τίποτα; Έχει σημασία η προσπάθεια που κάνατε για να μην ξανασυμβεί κάτι τέτοιο στην Ελλάδα, να μην έχουμε άλλους νεκρούς Ιμπραήμ, άλλους νεκρούς πρόσφυγες. Τον Ιμπραήμ 17 μήνες τώρα γιατί τον κρατούσαν; Για την αυτοκτονία του Ιμπραήμ ενώ είναι κρατούμενος υπεύθυνο είναι το κράτος, είναι υποχρέωση κάθε κράτους να παρέχει ασφάλεια, είναι αυτό υπεύθυνο για τη ζωή τους. Ο Ιμπραήμ μπορεί να αυτοκτόνησε αλλά είναι υπεύθυνη γι' αυτό η στάση του κράτους. Πιστεύω ότι στην Ελλάδα τα σωματεία που υπάρχουν και οι

Κράτος, πλούτος και δημοκρατία

δημοσιογράφοι θα μας βοηθήσουν να βρούμε δικαιοσύνη. Εμείς θα διεκδικήσουμε δικαιοσύνη και ελπίζουμε, γιατί το ελληνικό κράτος έχει υπογράψει τη Σύμβαση της Γενεύης να προστατεύει τη ζωή όλων των προσφύγων που ζουν εκεί. Ευχαριστούμε ξανά όσους μας στηρίζετε, εμείς με τους δικηγόρους δεν θα αφήσουμε έτσι αυτό το θέμα, θα κάνουμε μήνυση, θα απαιτήσουμε δικαιοσύνη». Στη συζήτηση συμμετείχε και ο **Μαζούμ Εργκιούν** που βρίσκεται στην Ελλάδα ενώ την μετάφραση έκανε ο **Γιούσουφ Οζντεμίρ**.

Ανισότητα

«Καταρχήν θέλω να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου στην οικογένεια του Ιμπραήμ Εργκιούν και την οικογένεια του Μάκι Ντιαμπατέ» τόνισε ξεκινώντας την παρέμβασή του, ο **Δημήτρης Ζώτος**, δικηγόρος και συνήγορος πολιτικής αγωγής των δύο οικογενειών. «Η συγκέντρωση σήμερα στην πλ. Αμερικής ήταν συγκλονιστική, ήταν εκεί οι κοινότητες των μεταναστών και γονατίσαμε όλοι μαζί, όπως κάνει το Black Lives Matter στις ΗΠΑ, για να πούμε ότι οι ζωές των Μαύρων οι ζωές των Προσφύγων μετράνε, όπως και η ζωή του Τζορτζ Φλόυντ που αυτές τις μέρες δικάζονται οι δολοφόνοί του. Οι διακηρύξεις των κρατών μας λένε ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι και έχουν τα ίδια δικαιώματα. Όμως στην πράξη όλοι οι φτωχοί άνθρωποι ξέρουν ότι τα δικαιώματα εξαρτώνται από τον πλούτο και την πολιτική ισχύ που έχει κανείς και αυτό ισχύει περισσότερο από κάθε άλλον για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Για να σταματήσουμε τους θανάτους στα στρατόπεδα προσφύγων λύση δεν είναι ένας υπουργός “κοι-

Πέμπτη 11/3, Συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας. Φωτό: Λουίζα Γουλιέλμικη

νής αποδοχής” αλλά η κατάργηση των στρατοπέδων».

«Κλείσαμε ένα χρόνο και όλες οι διαδηλώσεις που έχουν γίνει στον κλάδο από το συνδικάτο της Αττικής δεν κατάφεραν να φτάσουν ποτέ στον υπουργό - ενδεικτικό του πως βλέπει την δημοκρατία η κυβέρνηση. Αλλά το χαρτί της καταστολής δεν τους εξασφαλίζει. Κόντρα σε όλες τις απαγορεύσεις, οι εργαζόμενοι με τις διαδηλώσεις και τις απεργίες τους ανοίγουν δρόμους και για την υπεράσπιση της δημοκρατίας αλλά και για να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους» τόνισε ο **Βασίλης Μυρσινιάς**, εργαζόμενος στον επισιτισμό από το δίκτυο “Καμαριέρα”. «Η σημερινή πορεία ενάντια στα στρατόπεδα του θανάτου διαδήλωσε στην Πατησίων περνώντας μπροστά από το Α.Τ της περιοχής απαιτώντας δικαιοσύνη για τους νεκρούς, να κλείσουν τα κολαστήρια. Δεν ήταν η πρώτη που έγινε στην πλ. Αμερικής. Συζητάμε σήμερα για το κράτος, την δημοκρατία, την καταστολή αλλά αυτή η συζήτηση δεν μπορεί να

υπάρχει χωρίς να απαντήσει στο ζήτημα του πολέμου που έχει κηρύξει η κυβέρνηση ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες. Το δόγμα νόμος και τάξη πηγαίνει χέρι-χέρι με τον ρατσισμό» τόνισε η **Φύλλια Πολίτη** από την τοπική επιτροπή της ΚΕΕΡΦΑ Κυψέλης-Γαλατσίου-Πατησίων.

«Οι φοιτητές έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή των επιθέσεων καταστολής της ΝΔ από τις πρώτες μέρες της κυβέρνησης όταν κατέθεσε το νομοσχέδιο ενάντια στο άσυλο. Μέσα στην πανδημία έχει κρατήσει κλειστές τις σχολές επιδιώκοντας να μας απομονώσει και να σπάσει τη συλλογικότητα ενώ έβαλε τα ΜΑΤ μέσα στις σχολές, στη ΣΦΕΠΑ και στο ΑΠΘ στις 6 το πρωί, αλλά όχι μόνο δεν κατάφεραν να τρομοκρατήσουν αλλά τροφοδότησαν περισσότερες αντιστάσεις. Παλεύουμε για ανοιχτές σχολές με γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις και αντιμαθήματα, να ανοίξουμε τις σχολές μας, να τους δώσουμε ζωή είναι ο τρόπος που σταματάει η καταστολή, δίπλα και μαζί με τους αγώνες που δι-

νει η εργατική τάξη» τόνισε η **Εύα Ντόκου**, φοιτήτρια στο ΠΑΔΑ.

«Η υπόθεση της δολοφονίας του Ζακ Κωστόπουλου όπου έξι αστυνομικοί συνέχισαν το έργο των δύο μαγαζατόρων που τον έσπασαν στο ξύλο νωρίτερα, είναι εμβληματική για το ρόλο του κράτους. Όχι μόνο για το τι έκαναν στο σημείο αλλά και για το τι ακολούθησε, την προσπάθεια δηλαδή να κουκουλώσουν αυτό το έγκλημα διαρρέοντας “πληροφορίες” από αστυνομικές πηγές για να ενοχοποιήσουν τον Ζακ και λέγοντας διάφορα ψέματα. Το ότι αυτά συνέβαιναν ενώ ακόμη είχαμε την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και συνεχίζουν και σήμερα με τον Πλεύρη να απομακρύνει την δίκη ένα ακόμη χρόνο από την δολοφονία, αναδεικνύουν όχι μόνο το ρόλο αλλά και την συνέχεια του κράτους», είπε η **Αφροδίτη Φράγκου** μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ LGBTQ.

«Κανένας αγώνας δεν είναι ξέχωρος, οι αγώνες που δίνουμε για να κλείσουν τα στρατόπεδα και για δωρεάν υγεία συνδέονται. Η Υγεία δεν θα έπρεπε να ξεχωρίζει πρόσφυγες, μετανάστες, έλληνες, ασφαλισμένους ανασφάλιστους. Θα μπορούσαμε να αποφύγουμε τους δύο θανάτους. Ο νεαρός Κούρδος που ήταν σε μετεφηβική ηλικία είχε κάνει ήδη δύο αποπειρες. Εάν υπήρχε μια καλή δομή Υγείας η οποία θα επέβλεπε και θα επέσιε ποινές στα κεφάλια των κρατούντων δεν υπήρχε περίπτωση να μην τον είχε βγάλει από την Κόρινθο. Το ίδιο θα είχε συμβεί και με τον άλλο θανόντα. Εάν υπήρχε κεντρικό πρωτοβάθμιο τμήμα που θα έλεγε στα ανοιχτά ή στα κλειστά στρατόπεδα, οι θάνατοι θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί» τόνισε η **Μαρία Ντάσιου**, γιατρός στο Κέντρο Υγείας Ν. Ιωνίας.

Το “Αρχαίο Πνεύμα” δεν σκεπάζει τα αίσχη τους

Στο επίσημο γεύμα στο Προεδρικό Μέγαρο για τα 200 χρόνια από το 1821 οι επίσημοι προσκεκλημένοι, πριν επιτεθούν στον κιμά γαρίδας και το υπόλοιπο μενού, δεν ξέχασαν στις ομιλίες τους να μιλήσουν για την κληρονομιά της αρχαιότητας.

Ο αιώνιος διάδοχος του βρετανικού θρόνου για παράδειγμα μας αποκάλυψε ότι «ένα κομμάτι της Ελλάδας ζει μέσα σε όλους μας» κι ότι η χώρα είναι «η πηγή του δυτικού πολιτισμού». Ο Μακρόν είπε στην ΕΡΤ για το «χρέος της Ευρώπης» στην αρχαία Ελλάδα και βέβαια ανήμερα της επετείου ο Μητσοτάκης και η ΠτΔ παρακολούθησαν την έπαρση της σημαίας στον «ιερό βράχο της Ακροπόλεως».

Όμως, υπάρχει και μια άλλη επέτειος που προτιμάει να ξεχνάει η άρχουσα τάξη και να την καταχωνιάζει στις πιο ανήλιαγες σελίδες της ιστορίας του ελληνικού κράτους. Ογδόντα χρόνια πριν, στα τέλη Απρίλη και τις αρχές του Μάη του 1941, κάποιοι άλλοι επίσημοι επισκέπτονταν την Ακρόπολη που συμβόλιζε και για αυτούς την «πηγή του δυτικού πολιτισμού». Ήταν ο στρατάρχης **Βάλτερ φον Μπράουχιτς**, αρχηγός ακόμα του γερμανικού γενικού επιτελείου, με την ακολουθία του. Λίγες μέρες μετά ο **Χ. Χίτλερ** ο αρχηγός των SS ξέκλεψε κι αυτός λίγο χρόνο για να θαυμάσει από κοντά την Ακρόπολη.

Οι ναζί παραληρούσαν ότι οι αρχαίοι Έλληνες προέρχονταν απ’ την «Αρια Φυλή» από το βορρά και οι ίδιοι ήταν οι απόγονοί της. Γι’ αυτό για παράδειγμα ο **Γκέμπελς** έστησε τους Ολυμπιακούς του 1936 στο Βερολίνο με αρχαιοελληνικές αναφορές (όπως η μεταφορά της «ολυμπιακής φλόγας») και δυο χρόνια μετά, η **Λ. Ρίφενσταλ**, η επίσημη σκηνοθέτρια του Χίτλερ, έβαζε ένα μπρατσωμένο «Άριο» να παριστάνει το Δισκοβόλο του Μύρωνα και να ανοίγει την ταινία της για την Ολυμπιάδα του Βερολίνου.

Η κληρονομιά του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού δεν ξεπλένει τα εγκλήματα της αστικής τάξης όσες λαθροχειρίες κι αν προσπαθούν να κάνουν.

Ο φον Μπράουχιτς στην Ακρόπολη

Από την “ουδετερότητα” στον “αντιφασισμό”...

Την άνοιξη του 1941 ολόκληρη η άρχουσα τάξη συνθηκολόγησε με τους ναζί και το πολιτικοστρατιωτικό της προσωπικό είτε πέρασε στον ανοιχτό δωσιλογισμό είτε την κοπάνησε για την Αλεξάνδρεια κάτω από τις -φιλελληνικές βεβαίως, βεβαίως- αγγλικές φτερούγες. Αυτό ήταν το αποτέλεσμα της πολιτικής κρίσης που κορυφώθηκε με τη γερμανική εισβολή στην Ελλάδα (και την Γιουγκοσλαβία) τα ξημερώματα της 6 Απρίλη του 1941.

Στα τέλη του 1939, όλα τα βαλκανικά καθεστώτα μοιράζονταν μερικά κοινά χαρακτηριστικά. Πολιτικά, ήταν δικτατορίες ανοιχτές ή καλυμμένες, με έκδηλες φιλοφασιστικές προτιμήσεις. Οι νικητές του προηγούμενου παγκόσμιου πολέμου είχαν χαράξει και τα σύνορα της Βαλκανικής. Το αποτέλεσμα ήταν ότι παρόλες τις βάρβαρες «ανταλλαγές πληθυσμών», δηλαδή εθνοκαθάρσεις, το κάθε κράτος περιλάμβανε μειονότητες που υφίσταντο κάθε λογής διακρίσεις.

Οικονομικά, όλες οι χώρες είχαν πληγεί σκληρά από την κρίση της δεκαετίας του '30. Η ναζιστική Γερμανία αύξησε την οικονομική διείσδυσή της: στα τέλη της δεκαετίας του '30 ήταν ο σημαντικότερος εμπορικός εταίρος των βαλκανικών κρατών. Με άλλα λόγια τα Βαλκάνια γίνονταν πάλι πεδίο ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Όμως, στις πρώτες φάσεις του πολέμου όλα τα κράτη έμειναν τυπικά ουδέτερα. Όχι μόνο από δική τους επιλογή.

Ο βρετανικός ιμπεριαλισμός ήταν ικανοποιημένος από την ουδετερότητα της Ελλάδας. Είχε εξασφαλίσει ζωτικές εξυπηρετήσεις, όπως τον ελληνικό εμπορικό στόλο και το ναύσταθμο της Σούδας. Επίσης, φιλοδοξούσε να τραβήξει το φασιστικό καθεστώς του Μουσολίνι της Ιταλίας στο πλευρό του.

Αυτή η κατάσταση βόλευε και τη δικτατορία του **Μεταξά** στην Ελλάδα. Την είχε επιβάλλει ο βασιλιάς και οι στρατηγοί στις 4 Αυγούστου του 1936, με τις ευλογίες της Βρετανίας. Αλλά η δικτατορία της 4ης Αυγούστου δανειζόταν ανοιχτά από τον φασισμό: από το δημόσιο κάψιμο «ανθελληνικών» βιβλίων, τα Τάγματα Εργασίας και την υποχρεωτική ένταξη των νέων στην ΕΟΝ μέχρι τη στενή συνεργασία του πανίσχυρου υπουργού Ασφαλείας **Κ. Μανιαδάκη** («τον πιστό σκύλο του Μεταξά» όπως τον περιγράφει ο Σεφέρης) με τον Χίτλερ.

Όμως, τα πράγματα άλλαξαν το φθινόπωρο του 1940. Η Γαλλία είχε καταρρεύσει το καλοκαίρι. Αυτό ανέτρεψε τις ισορροπίες ανάμεσα στον **Χίτλερ** και τον **Στάλιν** που είχαν μοιράσει την Πολωνία και τις χώρες της Βαλτικής τον Σεπτέμβριο του 1939 με τις μυστικές ρήτρες του περίφημου Συμφώνου Μη-Επίθεσης. Ο Στάλιν ζήτησε και τελικά πήρε από την Ρουμανία εκτός από τη Βεσσαραβία και τη βόρεια Βουκουβίνα. Το ρουμάνικο καθεστώς -δεν ήθελε και πολύ- στράφηκε στον Χίτλερ.

Αυτό ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι για τον **Μουσολίνι** που έτρεφε τις δικές του φιλοδοξίες για τους «απόγονους των Ρωμαίων» και τα πετρέλαιά τους. Και μιας και έχανε

στη βόρεια Αφρική από τον εγγλέζικο στρατό αποφάσισε να ρεφάρει με ένα σύντομο πόλεμο αστραπή στην Ελλάδα. Έτσι φτάσαμε στις 28 Οκτώβρη του 1940 και το περίφημο «Όχι».

Το «εγχείρημα» του ιταλικού στρατού στέφθηκε με παταγώδη αποτυχία. Η εκστρατεία ήταν κακά οργανωμένη, με ελλείψεις δυνάμεις και οι προσδοκίες των σχεδιαστών της δεν πατούσαν στην πραγματικότητα. Από τα μέσα Νοέμβρη ο ελληνικός στρατός ξεκίνησε την αντεπίθεσή του που τον έφερε βαθιά στο αλβανικό έδαφος.

Ιμπεριαλιστικές φιλοδοξίες

Για την άρχουσα τάξη και τη δικτατορία του Μεταξά οι επιτυχίες στο μέτωπο σήμαιναν άνοιγμα της όρεξης για μεγαλύτερο μερίδιο στη μοιρασιά των Βαλκανίων. Όπως είχε δηλώσει χαρακτηριστικά ο γενικός διευθυντής του υπουργείου Εξωτερικών σχολιάζοντας την γερμανική «μεσολάβηση» στα τέλη Δεκεμβρίου 1940, η Ελλάδα μπορούσε να δεχθεί μόνο όρους νικητή, δηλαδή μεγάλη αποζημίωση και «εδαφικές ρυθμίσεις», ουσιαστικά την προσάρτηση της Νότιας Αλβανίας (τη λεγόμενη Βόρειο Ήπειρο).

Αυτές οι άθλιες φιλοδοξίες ωστόσο δεν μπορούσαν να κρύψουν από όσους διέυθυναν τον πόλεμο ότι ο Χίτλερ θα επέμβαινε στα Βαλκάνια. Όχι μόνο γιατί ήθελε να συνδράμει τον σύμμαχό του Μουσολίνι αλλά κυρίως γιατί ένα ενεργό βρετανικό προγεφύρωμα στην Ελλάδα θα απειλούσε τις πετρελαιοπηγές στο Πλοέστι της Ρουμανίας οι οποίες ήταν απολύτως απαραίτητες για την γερμανική οικονομία και στρατό.

Έτσι άρχισαν τα σχέδια για πολεμική εμπλοκή της ναζιστικής Γερμανίας. Οι πρώτες διαταγές για την Επιχείρηση Μαρίτα, την εισβολή στην Ελλάδα, δόθηκαν σχεδόν ταυτόχρονα με την εντολή για την κατάρτιση της Επιχείρησης Μπαρμπαρόσα, την εισβολή στην ΕΣΣΔ Νοέμβρη και Δεκέμβρη του 1940 αντίστοιχα.

Παράλληλα, ο **Τσόρτσιλ** είχε αρχίσει κι αυτός να ονειρεύεται ένα βαλκανικό μέτωπο όπως αυτό που είχε ανοίξει στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν τα γαλλοαγγλικά στρα-

τεύματα είχαν καταλάβει τη Θεσσαλονίκη. Όμως, όπως του επεσήμαιναν οι στρατηγοί του οι συνθήκες ήταν πολύ διαφορετικές.

Πολύ απλά η Βρετανική Αυτοκρατορία δεν διέθετε τις δυνάμεις για κάτι τέτοιο. Με το ζόρι κρατιόταν στη Βόρειο Αφρική. Στις πρώτες επαφές των Ελλήνων και Βρετανών στρατιωτικών τον Γενάρη του 1941, οι δυνάμεις που είχαν να προσφέρουν οι δεύτεροι ήταν τόσο συμβολικές που τα σχέδια μέινανε στα χαρτιά.

Όμως, την 1 Μάρτη ο γερμανικός στρατός μπήκε στην Βουλγαρία. Η εισβολή ήταν πλέον βέβαιη. Κι έτσι το αγγλικό εκστρατευτικό σώμα άρχισε να αποβιβάζεται στον Πειραιά.

«Συνεννόηση»

Η είσοδος των γερμανικών στρατευμάτων στην Βουλγαρία είχε προκαλέσει πανικό στο καθεστώς της 4ης Αυγούστου (ο βασιλιάς είχε διορίσει τον Α. Κορυζή, διοικητή της Εθνικής Τράπεζας, πρωθυπουργό μετά το θάνατο του Μεταξά). Όλη η άρχουσα φοβόταν ότι «πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένη» από την εμπλοκή της στον πόλεμο.

Ο πανικός έγινε αιτία κωμικών καταστάσεων μόλις άρχισαν να καταφτάνουν τα πρώτα βρετανικά τμήματα. Ο επικεφαλής τους, αντιστράτηγος Γουίλσον, εξαναγκάστηκε να κυκλοφορεί με πολιτικά και ψευδώνυμο -«κύριος Βατ». Την ίδια στιγμή το βρετανικό εκστρατευτικό σώμα, η παρουσία του οποίου υποτίθεται θα έμενε «κρυφή», έστηνε το αρχηγείο στο ... ξενοδοχείο Ακρόπολ και οι Γερμανοί διπλωμάτες φωτογράφιζαν την βρετανική αποβίβαση στον Πειραιά.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, τμήματα του «πολιτικού προσωπικού» του καθεστώτος και των στρατηγών άρχισαν να καλοβλέπουν μια «συνεννόηση» με την Γερμανία. Στα μέσα Μάρτη ο Γερμανός πρόξενος της Θεσσαλονίκης ανέφερε στους ανωτέρους του ότι τον πλησίασε «κάποιος συνταγματάρχης Πετινής» που ζητούσε τη γερμανική συνδρομή στο τερματισμό του πολέμου στην Αλβανία. Ο πρόξενος σημείωνε ότι πίσω από τον συνταγματάρχη «βρισκόταν ένας στρατηγός ονόματι **Τσολάκογλου**».

...και στον Δοσιλογισμό

Ο Τσολάκογλου ήταν διοικητής του Τμήματος Στρατιάς Δυτικής Μακεδονίας (ΤΣΔΜ) που βρισκόταν στην Αλβανία. Και δεν ήταν μόνος του. Οι στρατηγοί Μπάκος και Δεμέστιχας διοικητές του Α' και Β' Σώματος του Τμήματος Στρατιάς Ηπείρου (ΤΣΗ) μοιράζονταν τις απόψεις του. Δηλαδή επρόκειτο για τους στρατηγούς που έλεγχαν περισσότερο από τα 2/3 του στρατού.

Ο αρχιστράτηγος Παπάγος επέμενε ότι το βρετανικό εκστρατευτικό σώμα με όσες ελληνικές δυνάμεις ήταν διαθέσιμες θα έπρεπε να δώσει τη μάχη του στην κεντρική Μακεδονία με στόχο την υπεράσπιση της Θεσσαλονίκης κι ότι ο στρατός που βρισκόταν στην Αλβανία έπρεπε να μείνει στις θέσεις του. Το «σχέδιο» στηριζόταν στην είσοδο της Γιουγκοσλαβίας στον πόλεμο. Όχι μόνο για να αποκρουστεί η γερμανική εισβολή, αλλά και για να προελάσει ο ελληνικός στρατός με τον γιουγκοσλαβικό στην Αλβανία (και να τη διαμελίσουν στη συνέχεια).

Όμως, η άρχουσα τάξη στην Γιουγκοσλαβία ήταν ακόμα πιο βαθιά διαιρεμένη από την ελληνική. Αντί για συμμαχία, στις 25 Μάρτη η γιουγκοσλαβική κυβέρνηση υπό τον πρίγκιπα Παύλο υπέγραψε προσχώρηση στο φασιστικό Άξονα. Όμως, οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες φρόντισαν να οργανώσουν ένα στρατιωτικό πραξικόπημα που εγκατέστησε μια φιλοαγγλική κυβέρνηση. Αν οι Γερμανοί είχαν «καπαρώσει» τον αντιβασιλέα πρίγκιπα Παύλο, οι Εγγλέζοι διέθεταν τον ανήλικο βασιλέα Πέτρο.

Πανικός

Η γερμανική εισβολή ξεκίνησε τα ξημερώματα στις 6 Απρίλη. Συνήθως, οι περιγραφές αυτών που ακολούθησαν επικεντρώνονται στην άμυνα των οχυρών της «γραμμής Μεταξά», όπως το Ρούπελ, στην ανατολική Μακεδονία. Τα οχυρά παραδόθηκαν μετά από σκληρές μάχες στις 9-10 Απρίλη.

Όμως, η αποφασιστική εξέλιξη ήρθε από την κατεύθυνση που όλοι οι επιτελείς πραγματικά περιμένανε, από τα σύνορα με την Γιουγκοσλαβία. Η αδύνατη γιουγκοσλαβική άμυνα κατέρρευσε, και μέσα σε τρεις μέρες οι γερμανικές μονάδες απειλούσαν και τη Φλώρινα και με προέλαση από την κοιλάδα του Αξιού προς την Θεσσαλονίκη. Όλη η ελληνο-βρετα-

νική διάταξη βρέθηκε στον αέρα.

Για τους Βρετανούς είχε έρθει η ώρα του φευγιού. Όσο για τις κορυφές του ελληνικού κράτους, ο συντηρητικός ιστορικός Ι. Κολιόπουλος αναφέρει πως: «Συμπτώματα ηττοπάθειας ή και πανικού μεταξύ μελών της Κυβέρνησης και στελεχών του Γενικού Στρατηγείου ήταν έκδηλα ευθύς μετά τη γερμανική εισβολή και ιδίως μετά τη διάσπαση του μετώπου στην Κεντρική Μακεδονία. Σύμφωνα με μαρτυρίες της εποχής, ο βασιλιάς Γεώργιος αντιμετώπιζε μια πανικόβλητη Κυβέρνηση και ηττοπαθείς αξιωματικούς, και προσπαθούσε με διάφορα μέτρα να συγκρατήσει την κατάσταση». Να την συγκρατήσει μέχρι να ετοιμάσει τις βαλίτσες του δηλαδή.

Και δεν ήταν απλά «κάποια μέλη» της κυβέρνησης. Ο αρχιστράτηγος Παπάγος, που διηύθυνε τον πόλεμο από το υπόγειο του Μ. Βρετανία, πρότεινε στις 16 Απρίλη στον Γουίλσον να αποχωρήσουν τα βρετανικά στρατεύματα «για να μην καταστραφεί η χώρα». Τυπικά τέτοια πρόταση μπορούσε να κάνει μόνο η κυβέρνηση. Την προηγούμενη είχε συναντηθεί

με τον συνταγματάρχη Γρηγορόπουλο που του μετέφερε το αίτημα των στρατηγών του μετώπου για «πολιτική λύσιν».

Στις 18 Απρίλη οι σωματάρχες Τσολάκογλου, Δεμέστιχας και Μπάκος πέρασαν στις πράξεις. Έστειλαν τηλεγράφο 12 ωρών για συνθηκολόγηση, αλλιώς θα σχημάτιζαν κυβέρνηση που θα έκανε τις απαραίτητες κινήσεις. Είχαν και την υποστήριξη του Σπυρίδωνα, μητροπολίτη Ιωαννίνων, που ήθελε να γίνει πρωθυπουργός της. Το βράδυ ο πρωθυπουργός Κορυζής αυτοκτόνησε. Για τρεις μέρες επικρατούσε χάος στην κυβέρνηση που δεν είχε πρωθυπουργό.

Ο Τσολάκογλου, με την παρότρυνση των άλλων σωματάρχων, καθαίρεσε ουσιαστικά τον διοικητή του ΤΣΗ, στρατηγό Πιτσικά, και ανέλαβε τη διοίκηση. Αμέσως συναντήθηκε με τους Γερμανούς αξιωματικούς και υπέγραψε την συνθηκολόγηση.

Διάλυση

Ουσιαστικά, ο Τσολάκογλου και οι «νικητές της Αλβανίας» στρατηγοί οργάνωσαν στάση εν καιρώ πολέμου, πράξη που κανονικά επέσυρε την ποινή του θανάτου. Αλλά για τον Παπάγο, το βασιλιά και την όποια κυβέρνηση είχε απομείνει, οι στρατηγοί είχαν απλά «προσβληθεί από την ασθένεια της ηττοπάθειας», την ίδια στιγμή όλοι τους έδιναν διαταγές να εκτελεστούν ως «δειλοί» λιποτάκτες εξαντλημένοι φαντάροι που απλά ξεκινούσαν να γυρίσουν σπίτι τους.

Ο Τσολάκογλου και οι μετέπειτα απολογητές του υποστήριζαν ότι η συνθηκολόγηση έγι-

νε για να «σωθεί η τιμή του στρατεύματος» (να μη παραδοθεί στους Ιταλούς) και να σωθεί η χώρα από την καταστροφή. Η αλήθεια είναι ότι αυτός, οι άλλοι στρατηγοί και όσοι τους υποστήριξαν πόνταραν στη γερμανική νίκη στον πόλεμο με τα ανάλογα οφέλη που θα έφερνε αυτό το ποντάρισμα για τα «εθνικά δίκαια» δηλαδή την άρχουσα τάξη.

Στις 25 Απρίλη, ο Τσολάκογλου έστειλε επιτολή στον Χίτλερ στην οποία δήλωνε ότι «η στρατιά Ηπείρου Μακεδονίας» ήταν έτοιμη να: «προσφέρει τις υπηρεσίες της διά να σχηματισθεί μια Κυβέρνησις εις την Αθήνα. Υποσχόμεθα εις την Α.Ε. Φύρερ του γερμανικού λαού να υπηρετήσωμε κατά τον τρόπον που θα υπεδείκνυε ο ίδιος». Αργότερα, ο Μπάκος που θα γινόταν υπουργός Άμυνας της δοσιλογικής κυβέρνησης θα προσπαθούσε να σχηματίσει μια «Κυανόλευκη Μεραρχία» για να πολεμήσει στο ρωσικό μέτωπο.

Στις 27 Απρίλη ο φρούραρχος Αθηνών υποστράτηγος Καβράκος παρέδωσε χαμογελαστός τα «κλειδιά» της πόλης στον Γερμανό αντισυνταγματάρχη και είχε στο πλάι του το δήμαρχο Αθηναίων Πλυτά, τον δήμαρχο Πειραιά Μανούσκο και το νομάρχη Πεντεζόπουλο. Ο Καβράκος τον Φλεβάρη του 1925 είχε ανοίξει ο ίδιος πυρ ενάντια στη διαδήλωση των αγροτών και των εργατών στα Τρίκαλα (εφτά δολοφονημένοι). Εκπροσωπούσε δηλαδή την «συνείδηση του κράτους». Αργότερα θα αναλάμβανε την υπηρεσία συγκέντρωσης αιτηρών για λογαριασμό της πρώτης δοσιλογικής κυβέρνησης και άρα είχε το δικό του μερτικό στην πείνα του 1941-42. Εκτελέστηκε από τον ΕΛΑΣ στη διάρκεια των Δεκεμβριανών του 1944.

Εν τω μεταξύ ο βασιλιάς και η κυβέρνηση είχαν φύγει από την Αθήνα το βράδυ της 22 Απρίλη. Πρωθυπουργός είχε ορκιστεί ο Τσουδερός, διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας μέχρι το 1939. Ο Τσουδερός ισχυρίστηκε ότι πρώτα πήρε την έγκριση του Ελ. Βενιζέλου. Βέβαια, ο Βενιζέλος είχε πεθάνει το 1936. Όμως, ο Τσουδερός είχε τα μέσα, επικοινωνήσε με το πνεύμα του μακαρίτη μέσω μέντιουμ όπως θα έγραφε αργότερα. Αυτός ο παλιόσος δήλωνε από την ασφάλεια του Λονδίνου τον Νοέμβρη του 1941: «Οραματίζομαι την Ελλάδα, μετά τον πόλεμο, μεγαλύτεραν και υπερήφανον, περιλαμβάνουσα και την Βόρειον Ήπειρον, την Μακεδονίαν, την Θράκην, την Δωδεκάνησον και την Κύπρον». (εννοούσε τη Βόρεια Μακεδονία και την Ανατ. Θράκη).

Λεάνδρος Μπόλαρης

Οι σπόροι της Αντίστασης

τις δυνάμεις, δίχως επιφύλαξη»,

Όμως, ο πόλεμος αναδεικνύει πάντα με τον πιο έντονο τρόπο το ταξικό χάσμα στην κοινωνία. Για την άρχουσα τάξη οι φαντάροι ήταν κρέας για τα κανόνια. Κι αυτή η αίσθηση μεγάλωνε κάθε μέρα που περνούσε με τη φρικτή πραγματικότητα των μαχών στα χιονισμένα βουνά. Εν τω μεταξύ στα μετόπισθεν η «καλή κοινωνία» έκανε πατριωτικούς εράνους ενώ ζούσε μέσα στην πολυτέλεια αλλά στις εργατογειτονιές εμφανίζονταν τα πρώτα σημάδια

των ελλείψεων που θα οδηγούσαν στον φονικό λιμό του 1941-42.

Φτάνοντας τα μέσα Απρίλη 1941, ολόκληρες μονάδες που υποχωρούσαν από το μέτωπο της Ηπείρου απλά φυλλορροούσαν με μαζικές λιποταξίες. Σε κάποιες περιπτώσεις οι φαντάροι απειλούσαν με τα όπλα αξιωματικούς που πήγαιναν να επαναφέρουν την «πειθαρχία».

Οι φαντάροι, με τις τρομακτικές εμπειρίες του μετώπου χαραγμένες στο μυαλό και τα κορμιά τους,

γύρισαν σε πόλεις και χωριά που ζούσαν τα χτυπήματα της πείνας, του θανάτου και της φασιστικής καταπίεσης. Ολόκληρη η άρχουσα τάξη βρέθηκε στην απέναντι πλευρά. Συνεργάζονταν είτε με τους ναζί, είτε με τους Εγγλέζους συμμάχους -συχνά και με τους δυο- ενώ κερδοσκοπούσε ασύστολα στην «κανονική» και στη «μαύρη» αγορά.

Τον Μάη του 1941 ο φυλακισμένος επαναστάτης μαρξιστής Παντελής Πουλιόπουλος έγραφε:

«Το πρώτο επαναστατικό 'ξέφωτο' και η πρώτη νέα επαναστατική εξόρμηση των μαζών μπορεί ν' αρχίσει στην Ευρώπη κι από τα Βαλκάνια». Δυο μήνες μετά συμπλήρωνε: «Το προλεταριάτο αρχίζει να σηκώνει κεφάλι και πάλι. Τα τανκς και τα στούκας του Χίτλερ, οι μεραρχίες και οι καραμπινιέροι του Μουσολίνι, οι νέοι Μανιαδάκηδες και Τσολάκογλου... δεν θα μπορέσουν να πνίξουν το ξέσπασμα της αγανάκτησης των μαζών που άρχισε κιόλας».

Οι εμπειρίες του 1941 έριξαν τον σπόρο της Αντίστασης, της νικηφόρας επανάστασης που χάθηκε.

Αυτή ήταν η εικόνα που παρουσίαζαν οι «από πάνω» την άνοιξη του 1941. Τι γινόταν όμως, με τους «από κάτω»; Όταν ξέσπασε ο πόλεμος τον Οκτώβρη του 1940 αυτό που κυριάρχησε ήταν όντως ο πολεμικός, πατριωτικός ενθουσιασμός. Οι έφεδροι όντως πήγαιναν «με το χαμόγελο στα χείλη» όπως έλεγε το γνωστό τραγούδι της Βέμπο. Αλλά και ο Ζαχαριάδης, ο φυλακισμένος αρχηγός του ΚΚΕ έγραφε - και οι εφημερίδες δημοσίευαν - ότι: «Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας

Τι μπορείτε να διαβάσετε πάνω στο θέμα «Οι κοινωνίες αλλάζουν με επαναστάσεις»;

Ας ξεκινήσουμε με τη νέα έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «**Το 1821 και οι αστικές επαναστάσεις**». Σε ζωντανή επικοινωνία με όλη τη συζήτηση που έχει ανοίξει, τα κείμενα των Π. Γκαργκάνια, Λ. Μπόλαρη, Σ. Πανίδου, Alex Callinicos και Chris Harman, συνθέτουν μια ανάλυση για το 1821 ως μέρος της δυναμικής των αστικών επαναστάσεων ανάμεσα στον 17ο και τον 19ο αιώνα που σφράγισαν τη μετάβαση από τη φεουδαρχία στον καπιταλισμό.

Το βιβλίο του Αλμπέρ Σομπούλ «**1789, Η Μεγάλη Επανάσταση των Γάλλων**», είναι μια διεξοδική εξιστόρηση της Γαλλικής Επανάστασης, ενώ «**Η εποχή των επαναστάσεων, 1789-1848**» του Έρικ Χόμψμπομ προσφέρει μια πανοραμική εικόνα σχεδόν ενός αιώνα ριζικών κοινωνικών αλλαγών. Ακόμα συνολικότερο, τόσο ως περιγραφή όσο και ως μαρξιστική ανάλυση, είναι το έργο του Chris Harman «**Λαϊκή Ιστορία του Κόσμου**».

Το επαναστατικό κύμα που σάρωσε την Ευρώπη το 1848 σηματοδότησε το πέρασμα από τις αστικές στις εργατικές επαναστάσεις. Το «**Κομμουνιστικό Μανιφέστο**» του Μαρξ και του Ένγκελς κυκλοφόρησε λίγες βδομάδες πριν ξεσηκωθεί ο λαός του Παρισιού και άρχιζε με τη φράση: «Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την Ευρώπη, το φάντασμα του κομμουνισμού». Την ίδια την επανάσταση του 1848 περιγράφει ο Μαρξ στη προσούρα του «**Οι ταξικοί αγώνες στη Γαλλία**».

Φέτος έκλεισαν 150 χρόνια από την Κομμούνα του Παρισιού το 1871. «**Ο εμφύλιος πόλεμος στη Γαλλία**» του Καρλ Μαρξ παραμένει ένα αναντικατάστατο βιβλίο για την πρώτη έφοδο της εργατικής τάξης στον ουρανό. Τη σκυτάλη από τους Κομμουνάρους πήραν οι

Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις

εργάτες κι οι εργάτριες στη Ρωσία. Πρόσφατα κυκλοφόρησαν τα κείμενα του Λέων Τρότσκι για το «**1905**», την επανάσταση που δημιούργησε τα πρώτα εργατικά σοβιέτ που πρόεδρός τους εκλέχτηκε ο ίδιος ο συγγραφέας.

Δεκάδες είναι οι τίτλοι των βιβλίων για τον Οκτώβρη του 1917, την πρώτη νικηφόρα εργατική επανάσταση. Η προσούρα «**Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση**» με κείμενα των Ν. Λούντου και Λ. Μπόλαρη είναι μια πολύ καλή εισαγωγή. Ο δεύτερος τόμος της πολιτικής βιογραφίας του Λένιν, γραμμένης από τον Tony Cliff, «**Λένιν 1914-1917, Όλη η εξουσία στα σοβιέτ**» αναλύει σε βάθος όλες τις κρίσιμες στροφές της επαναστατικής διαδικασίας και τις επιλογές που χρειάστηκε να κάνει το κόμμα των μπολσεβίκων. Όπως και τα βιβλία του Τρότσκι «**Τα διδάγματα του Οκτώβρη**» και «**Ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης**», ένα κορυφαίο έργο μαρξιστικής ιστορικής ανάλυσης.

Θεμέλια

Τέσσερα βιβλία που αξίζει να διαβάσετε για το πώς ο Οκτώβρης έβαλε τα θεμέλια για την αλλαγή της κοινωνίας σε όλα τα επίπεδα και τις μάχες που χρειάστηκε να δώσει η επανάσταση είναι το «**Έτος Ένα της Ρώσικης Επανάστασης**» του Βίκτορ Σερζ, «**Η Μόσχα του Λένιν**» του Αλφρέντ Ροσμέρ, «**Τα προβλήματα καθημερινής ζωής**» του Τρότσκι και το «**Τάτλιν: Μνημείο στην Τρίτη Διεθνή**» του Νίκου Αξαρλή.

Το ντόμινο των επαναστάσεων που ακολούθησαν τον ρώσικο Οκτώβρη αποτυπώνουν τα βιβλία «**Γερμανία 1918-1923, Η χαμένη επανάσταση**» του Chris Harman και «**Τα σοβιέτ στη Δύση**» του Donny Gluckstein που αναλύουν την έκρηξη του εργατικού κινήματος σε Γερμανία, Ιταλία και Βρετανία μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο αγώνας των μπολσεβίκων να χτίσουν επαναστατικά κόμματα που να μπορούν να προσφέρουν στρατηγική και τακτική στο εργατικό κίνημα κάθε χώρας ξεδιπλώνεται στο βιβλίο του Duncan Hallas «**Η Κομιντέρν**».

Ολόκληρος ο 20ος αιώνας ήταν γεμάτος από επαναστάσεις και κινήματα για να αλλάξουν την κοινωνία. Διαβάστε τα βιβλία «**Γαλλία 1936, Οι καταλήψεις των εργοστασίων**» βασισμένο σε κείμενα του Tony Cliff, «**Ισπανία 1936, Λαϊκό Μέτωπο και επανάσταση ενάντια στο φασισμό**» των Α. Durgan και Τ. Cliff, «**Αντεπίθεση, Η αμερικανική εργατική τάξη της δεκαετίας του '30**» του John Newsinger, που περιγράφουν το πώς τότε η εργατική εναλλακτική απέναντι στην καπιταλιστική κρίση και το φασισμό μπήκε στην ημερήσια διάταξη. Το ίδιο και στην Ελλάδα, όπως υποστηρίζει ο Λέανδρος Μπόλαρης στα βιβλία «**ΣΕΚΕ, Οι ρίζες της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα**» και «**Αντίσταση, Η επανάσταση που χάθηκε**».

Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις. Αλλά για να φτάσουν οι επαναστάσεις στην τελική νίκη χρειάζονται οργανωμένες ηγεσίες οπλισμένες με επαναστατική θεωρία. Τη θεωρία

που από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα χάραξαν μαρξιστές παλεύοντας να χτίσουν μια επαναστατική αριστερά που θα ξεπερνούσε τα εμπόδια του ρεφορμισμού. Και έγραψαν βιβλία σαν το «**Κράτος και Επανάσταση**» του Λένιν. Το «**Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση**» της Ρόζας Λούξεμπουργκ. Τη «**Διαρκής Επανάσταση**» του Τρότσκι. Τις «**Θέσεις της Λυόν**» του Γκράμσι. Το «**Δημοκρατική ή σοσιαλιστική επανάσταση στην Ελλάδα**» του Παντελή Πουλιόπουλου.

Όλον αυτόν τον πλούτο της μαρξιστικής σκέψης θα τον βρείτε στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. Μην χάνετε ώρα, επισκεφθείτε μας στη Φειδίου 14 για να διαλέξετε μαζί ή παραγγείλετε τα βιβλία σας ηλεκτρονικά από το www.marxistiko.gr.

Κώστας Πίττας

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο άνοιξε ξανά τη Δευτέρα 5 Απρίλη.

«Ελληνική Επανάσταση και καίριες απαντήσεις σε δύσκολα ερωτήματα.

Τι διαβάει λάθος ένα μέρος της Αριστεράς στην επανάσταση και τη δημιουργία του εθνικού κράτους; Ποιος ο ρόλος της Εκκλησίας και των κοτζαμπάσηδων, καθώς και της αστικής τάξης, στην επανάσταση; Πού και πώς χάθηκε το όραμα του Ρήγα για τα Βαλκάνια; Πώς βρεθήκαμε με τον Όθωνα βασιλιά; Πώς συνδέεται η ελληνική επανάσταση με τη μετάβαση από τη φεουδαρχία στον καπιταλισμό; Ποια είναι τα στοιχεία που συνδέουν την ελληνική επανάσταση με τις ευρωπαϊκές αστικές επαναστάσεις; Πώς εξηγούνται οι ευρωπαϊκές αστικές επαναστάσεις μέσα από το πρίσμα του ιστορικού υλισμού;

Σε πέντε μελέτες, πέντε διανοούμενοι και ερευνητές απαντώντας σε αυτά και άλλα σημαντικά ερωτήματα συνθέτουν ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον ευρωπαϊκό πορτρέτο της ελληνικής επανάστασης, τοποθετώντας την, όπως αρμόζει, σε ένα ευρύτερο ευρωπαϊκό (γεωγραφικό, ιδεολογικό και χρονικό) πλαίσιο, απαραίτητο για τη σωστή κατανόησή της.

Οι συγγραφείς του βιβλίου "Το 1821 και οι αστικές επαναστάσεις" μας βοηθούν να κατανοήσουμε και να εμβαθύνουμε στη σημαντική αυτή στιγμή της ιστορίας μας, ανατρέποντας, μύθους, αποφεύγοντας επαναλήψεις και στείρες θριαμβολογίες-υμνωδίες».

Αλεξάνδρα Ιωαννίδου, καθηγήτρια στο ΠΑΜΑΚ

Διαδικτυακή εκδήλωση:

«**Το 1821 και οι αστικές επαναστάσεις**» Σάββατο, 17 Απρίλη στις 7μμ.

Θα μιλήσουν για το βιβλίο:

Αλεξάνδρα Ιωαννίδου (καθηγήτρια ΠΑΜΑΚ), Άννα Καρακατσούλη (αναπλ. καθηγήτρια ΕΚΠΑ), Δημήτρης Κουσουρής (ιστορικός) και οι συγγραφείς Πάνος Γκαργκάνιας, Λέανδρος Μπόλαρης, Σταυρούλα Πανίδου.

Συνδεθείτε στο zoom:

<https://tinyurl.com/mha2u84h>

Meeting ID: 835 8877 9523, Passcode:

035342 ή παρακολουθήστε την εκδήλωση σε ζωντανή αναμετάδοση από τη σελίδα του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στο Facebook.

